

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
14. новембар 2017. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*

*

*

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Трећу седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 104 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 133 народна посланика и да имамо услове за данашњи рад.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника, жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Поставио бих прво питање министру одбране и министру спољних послова, а везано је за чињеницу да је у Либану, где је тренутно распоређено 177 припадника Војске Србије, дошло до затегнутих односа и најаве могућег рата. С обзиром на то да, понављам, Војска Србије има ангажовано у Мисији Уједињених нација 177 војника, мислим да би ова Скупштина, која је својом одлуком те људе послала тако далеко од Србије, требало да добије информацију.

Мислим да је, председнице, важно и да се ви укључите и да са свог места можда закажете и Одбор за одбрану и унутрашње послове, где би министри дали одговор посланицима шта се дешава у Либану, каква је ситуација међу припадницима Војске Србије и да ли постоје планови, и какви су планови, уколико дође до погоршања безбедносне ситуације, о томе на који начин држава Србија планира да заштити своје војнике.

Стварно очекујем да не чекамо ја и други посланици овај одговор ових максималних 15 дана, него да у наредним данима добијемо тај

одговор, а можда најбоље и да председница закаже седницу Одбора за одбрану и да позове министре како бисмо чули од њих на лицу места шта се дешава, каква је ситуација и какви су планови Републике Србије.

Друго питање је за председницу Владе и министарку саобраћаја, мада мислим да би и разни други могли да се укључе у давање тог одговора, а то је – када ће Република Србија признати да је пројекат Ер Србија пропао?

Пет година ми слушамо како је одлука да се узме партнер са којим је направљена нова национална авио-компанија, која је 51% власништво Републике Србије али је менаџмент дат од стране страног партнера, и за тих пет, односно четири године сваке године је Ер Србија пословала са више десетина милиона евра губитка.

Последња ствар која говори да су тамо ствари дошле до краја и да више не постоји начин и идеја како да се то пословање промени, да се дође до неких позитивних резултата, јесте чињеница да је почетком новембра 340 радника Ер Србије преузето од стране Аеродрома Београд.

Људи који су се бавили прихватом и отпремом авиона и путника, који су били плаћени од стране Ер Србије, пребачени су да раде у Јавно предузеће Аеродром Београд, које ће, како је најављено, те послове Ер Србији наплаћивати. Ти људи су сачували радна места, али, нажалост, ја сам готово сигуран да Аеродром Београд неће наплаћивати ту услугу Ер Србији, као што није наплаћивао и многе друге услуге и на тај начин се посредно, незаконито, нетранспарентно вршило субвенционисање Ер Србије. Сада нека три-четири милиона евра годишње, колико су отприлике вероватно бруто износи плата за те раднике, неће бити фактурисано Ер Србији. Ер Србија ће онда у својим књигама показати мањи губитак, а можда ће опет покушати да покаже неки добитак. Тај добитак дели и страни партнер са Републиком Србијом.

Значи, када ће се престати са овим пресицањем државних пара у приватне руке, када ће грађанима Србије бити речено да је пројекат Ер Србија пропао и када ћемо покушати да направимо, ако је уопште могуће, једну националну авио-компанију која одговара потребама Србије и њених грађана? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Питање за министарку грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, госпођу Зорану Михајловић.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Србије поднело је кривичну пријаву Тужилаштву за организовани криминал против 14 одговорних лица, на челу са бившим министром Милутином Мркоњићем, а везано је за деоницу Уб–Лајковац на Коридору 11.

Ова деоница је дужине 12,5 километара, од којих, по министаркиним изјавама, четири и по није у функцији због пропуста у току извођења. Деоница је финансирана у потпуности из буџета Србије, што у преводу значи да су је финансирали грађани Србије.

Да ли су оптужбе министарке Михајловић оправдане, оставићемо надлежним правосудним органима да се тиме баве. Нас у овом тренутку интересује да ли је коалициони сукоб око спорне деонице Уб–Лајковац још један у низу инсценираних, како би се добио изговор и скренула пажња јавности са кашњења радова на деоницама Обреновац–Уб, односно Лајковац–Љиг.

Најављени рок за завршетак радова на овим деоницама је новембар 2017. године; значи, ево, ових дана.

Моја питања гласе – да ли ће рок на овим деоницама бити испоштован уколико се рок пробија, зашто касне радови на наведеним деоницама и ко је кривац за кашњење уколико до њега дође?

Питање за министра туризма и телекомуникације, господина Расима Љајића, и премијерку Ану Брнабић.

Већ данима не јењава штрајк у Поштама Србије, и то се у Парламенту не сме игнорисати. Запослени у Поштама Србије представницима власти су са протеста послали поруку да им се врати оно што им је, како тврде, отето. Кажу да су им плате ниже од републичког просека и да су незадовољни руководством у предузећу. Обећањима Владе не верују.

Питање гласи – шта је права природа проблема у Поштама Србије и када ће бити расписан конкурс за директора, с обзиром на то да је в.д. директорки, госпођи Петровић, истекао мандат пре два месеца?

Питање за градоначелника Београда, господина Синишу Малог.

Ми још увек не знамо који је комплетан идиот у Херцеговачкој улици рушио ноћу, али сасвим је извесно ко загорчава живот грађанима Београда дању. Господин Синиша Мали је приликом отварања Улице Војводе Степе својевремено изјавио: „Обесите ме, ако погрешим, на Славији.“ Ужасна реторика, јер грађани Београда нису дивљаци и наравно да га обесити неће, али је погрешно на Славији, Пионирском парку, Рузвелтовој, Бранковом мосту, Косанчићевом венцу, Скадарлији, као и „Београду на води“, за који постоји оправдана сумња да ће постати збратимљени град са Атлантидом. Погрешно је, и то много.

Погрешно је и зато што је пустио струку низ воду. Погрешно је зато што сматра да су грађани Србије наивни и да нису свесни да се у Београд упумпавају паре из буџета. Погрешно је и зато што сматра да су Београђани наивни и да могу као озбиљну реконструкцију, ревитализацију града да прихвате најједноставније грађевинске радове на којима се зарађује много, а која се састоји од нешто песка или бетона као подлоге, нешто гранитних плоча, а надам се и калдрме за поплочавање, нешто мало травнатих тепиха, пар дрвених клупа и, много више од свега, новогодишњих украса, за које су у последње три године дата недопустива четири милиона евра за набавку и репарацију истих. Примера ради, буџет једног Варварина отприлике толико износи.

Као народни посланик, као грађанка Београда и професионално као архитекта сматрам да такве грешке Београд није заслужио, као и да грађани Србије нису заслужили да плаћају предизборне нервозне покушаје градских

власти да у року од пар месеци ураде све оно што нису урадили у протеклим годинама.

Из наведених разлога постављам питања господину Синиши Малом: Зашто се Градска управа не бави фундаменталним проблемима Београда, као и преузетим уговорним обавезама везаним за „Београд на води“? Да ли прижељкује пораз на београдским изборима како би све преузете уговорне обавезе оставили новим властима као врућ кромпир, притом им одсецајући средства из буџета Републике, која сада немилици пристижу?

Питање за колегу посланика др Александра Мартиновића.

Двадесетог јула 2017. године, одлуком Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, образована је Радна група за израду предлога кодекса понашања. Из тог разлога председавајућем Радној групи, др Александру Мартиновићу, постављам питање.

Молим господина Мартиновића за један од понуђених одговора на питање – зашто још увек ова радна група није почела са радом? Под а) никада неће почети са радом, јер је понашање посланика у Скупштини пример позитивног парламентарног понашања, б) никада неће почети...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Моја питању иду ка министру Шарчевићу и ка РЕМ-у као институцији. Везана су за немиле догађаје вршњачког насиља који мало-мало па шокирају Србију, а ово сада што се десило у Аранђеловцу, поготово што су виновници били девојчице од 16 година и што су ствари процуреле у јавност преко друштвених мрежа, путем снимака мобилним телефоном, био је додатни шок.

Прво питање РЕМ-у. С обзиром на то да су девојчице рекле да су своју инспирацију нашле у ријалитијима и да су имитирале ријалитије, моје питање је – колико ће још деце морати да страда, да буде претучено, понижено, да не дај боже направи самоубиство и смртно страда или остане инвалид да би се РЕМ сетио да ријалитије треба, ако не укинути, онда их бар пребацити у онај простор који се емитује после пола ноћи, када би деца требало да буду у кревету и спавају?

Што се тиче министра Шарчевића, који је министар просвете, ја имам неколико питања. С обзиром на ове немиле догађаје, а и на то да је он рекао, правдајући све ово што се догодило, не оправдавајући него правдајући, да је јако смањен број, због мера штедње, педагога и психолога, јер је ММФ тражио да се смање средства за те профиле у школама, да ли је, поучен овим примером, у жељи да превенира даље немиле догађаје обезбедио да у нацрту буџета предвиди повећање новца, повећање финансијских средстава за ангажовање педагога и психолога који би требало да буду саставни део сваке школе и да се баве превенцијом, која је суштинска?

Желела бих такође да сазнам, у име српске јавности, које су мере предузете, шта је то предузело Министарство и шта је предузео министар

лично. Та прича о формирању неке радне групе у којој би били министри, односно представници неколико министарстава, не решава ништа. Ја ћу се овде реферисати на Винстона Черчила, који је рекао: „Ако хоћеш неку ствар да одложиш или да не урадиш ништа, онда формирај радну групу.“ Формирање радне групе овде неће помоћи. Овде треба, у овом случају, радити и на превенцији, и на укључивању школа, и директора, и родитеља, и деце и целокупног друштва, а наравно и медија.

Оно што јако боли јесте да смо ми имали несрећу малог Алексе, који је дигао руку на себе јер није могао више да трпи понижење и вршњачко насиље, још 2011. године. Шта се у међувремену десило? У међувремену, иако се његова мајка борила да се усвоји Алексин закон, који говори управо о превенцији вршњачког насиља, тај закон није усвојен. И, замислите, цео случај је застарео, а у међувремену је директорка те школе, која је, по свему судећи, знала за све оно што се дешава том детету, кажњена са 50.000 динара.

Дакле, оно што желим да кажем јесте да су те казнене мере, што би народ рекао – после смрти чорба, али оне су заиста понижавајуће. Оно на чему треба радити, понављам, јесте превенција, јесте укључивање и центара за социјални рад и целокупног образовног система и, свакако, сношење одговорности, пре свега министра, министарстава, разредног старешине, родитеља и, на крају, деце.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважена председнице Скупштине, поставио бих питање Министарству правде.

Сведоци смо уназад неколико недеља да је Министарство правде заједно с Министарством здравља обезбедило превозна средства за домове здравља, ултразвук за домове здравља, а све то кроз договор тужиоца и странке у поступку где је странка у поступку, односно окривљени уплатио средства Министарству правде у добротворне сврхе.

На овај начин помаже се домовима здравља у локалним самоуправама. Ми смо као локална самоуправа из које ја долазим, из Сврљига, добили комби за потребе превоза људи који иду на дијализу. То нашој локалној самоуправи веома значи.

Поставио бих питање министарки Кубуровић – да ли ће се наставити у наредном периоду оваква активност Министарства, да се помаже на овај начин домовима здравља?

Ево, данас су закони о здравству, велики је број наших колега посланика који су доктори, па је ово стварно велика ствар да се на тај начин помаже локалним самоуправама и домовима здравља, као што су општина Сврљиг, општина Гаџин Хан, општина Бела Паланка, општине на југоистоку Србије, а и градови.

То је једно питање и мислим да је веома позитивна, што се тиче Министарства правде и Министарства здравља, та заједничка активност, заједнички договор за добробит свих грађана у Србији, са акцентом на

југоистоку Србије, зато што се тамо, у тим нашим општинама, доста тешко живи, али са тенденцијом да иде набоље.

Једно питање бих поставио Министарству пољопривреде.

Подсетићу наше људе да су у периоду 2011/2012. године у буџету била припремљена средства за помоћ некомерцијалним газдинствима. То је Министарство пољопривреде у великој мери причало, говорило се до 2012. године, пред изборе, да ће бити плаћено, да ће бити урађено, па је један део тих средстава уплаћен, уплаћено је 20.000 динара, док остала средства од 20.000 динара нису исплаћена.

Питам министра пољопривреде да провери и да нам каже колико је тада оштећен буџет Министарства пољопривреде, колико је оптерећен буџет Министарства пољопривреде тужбама тих пољопривредника који нису остварили та своја права, а био је договор у буџету за 2011/2012. годину. То је пример како не треба да радимо. То је нешто што је лоше и мислим да то више никад не сме да се понови, али не сме ни да се заборави.

Питање Министарству пољопривреде – да ли ће се скоро ући у поступак промене закона или да се донесе нови закон о комасацији, јер смо сведоци, што се тиче пољопривреде, да ће без комасације, без укрупњавања земље, верујте нам, бити много тешко да се ради.

У овом закону о земљишту је одређени број чланова који се тичу комасације, рада око комасације, око добровољног укрупњавања земље. Мислим да је то недовољно и ја очекујем да ћемо у наредном периоду ући у поступак да донесемо закон о комасацији, зато што је врло битно да општине које имају капацитета, имају слободног земљишта, имају велики број старих људи који не могу да обрађују своје земљиште, да се укрупни земља и на тај начин да могућност младим људима да могу да се баве пољопривредном производњом.

Још једном бих поставио питање „Србијаводама“ – да ли ће се ући у поступак решавања проблема на водотоку Тимока кроз општину Сврљиг, где лева и десна страна Тимока треба да се ураде, да се уради експропријација и да се реши проблем да се заштити Сврљиг од поплава?

За крај бих, нормално, као и увек досад, као српски домаћин, као човек који долази из најлепше општине у Србији, а то је општина Сврљиг, честитао свим људима који на данашњи дан славе славу Свети Врачи. Свим нашим докторима, а има их овде у Скупштини доста, честитао бих тај дан са жељом да буде много боље, да наша српска нација буде здравија и да се настави тенденција да се улаже у здравство, јер ћемо сада овим законима које доносимо дати могућност да се шири, да се ради у здравству, изградње у здравству, као што је Нишки Клинички центар и остали клинички центри.

Хвала још једном.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председнице.

Своје питање постављам председници Владе Ани Брнабић, а тиче се реституције.

Обећала је ова нова влада да ће до краја године донети измене закона о обештећењу, односно Агенција за реституцију је обећала да ће помоћи да се то уради. Око 100.000 грађана досада поднело је захтеве и чекају да добију решења, не знају шта се са њиховим решењима дешава и докле ће поступак враћања одузете имовине да траје.

Зато питам председницу Владе Ану Брнабић да ли је готов предлог измена закона о враћању одузетог земљишта или имовине, да ли ће у њему бити супституције и када ће стићи на дневни ред. Питам и када се последњи пут састала комисија за измену тог закона.

Да ли је Влада разматрала заједнички предлог – а тај предлог је од 15. августа 2011. године – невладиних организација, верских заједница, јеврејских општина, да грађани Србије остваре право на враћање неправедно одузете имовине под истим условима као што је враћена црквама? Јер по Уставу Републике Србије сви грађани Републике Србије су равноправни. Једноставно, зашто је цркви враћено све, примењена је та супституција, а грађанима и неким верским заједницама није?

С обзиром на то да је Закон о општем управном поступку прописао да се грађанима мора омогућити приступ органима ради остварења Уставом гарантованих права, зашто се надлежна Агенција за реституцију, за коју је надлежно Министарство финансија, понаша као да није део тог поретка, односно Републике Србије, па одбија, одбацује и противзаконито ћути на захтеве грађана пуне три-четири године?

У вези са тим проблемом, зашто Министарство финансија као другостепени и надзорни орган над Агенцијом за реституцију не спроводи Закон о општем управном поступку на начин да се поступци пред органом у којем су предвиђена права грађана понове у управном поступку – значи, грађани, кад већ добију једно решење, немају више право да се жале – а не да се Агенција за реституцију односи према грађанима као да су дошли из трећег света. Зашто Агенција измишља сопствена правна правила приликом поступања, противна материјалноправном поретку?

Питам и министарку Зорану Михајловић. Републички геодетски завод, катастар непокретности, кључан је за спровођење владавине права и заштите приватне својине у поступку реституције. У којој фази је предлог измена и допуна Закона о државном премеру и катастру? Многи заинтересовани грађани остали су без власничких података о сопственој имовини па им је на тај начин онемогућено да учествују у враћању своје имовине.

Грађани су заинтересовани да учествују у изменама и допунама Закона о државном премеру и катастру непокретности, јер данашњи закон није омогућио да се њихова одузета имовина у катастру непокретности уопште види, нарочито кад је катастар, после 10 година, недоступан за остваривање права на одузетој имовини. Завршетком поступка излагања предвиђена је недозвољеност повраћаја у пређашње стање и понављање поступка, то сам већ нагласила.

Питам и министарку правде Нелу Кубуровић. Све наведено је противно поступајућем процесу Закона о општем управном поступку, па

катастар непокретности ускраћује право на имовину на начин да је забрањено понављање поступка у предметима када исти катастар непокретности није доставио податке о постојању имовине. Када и у ком правцу су по питању приватног власништва предвиђене измене и допуне Закона о државном премеру и катастру?

Такође, питам и министра пољопривреде, Недимовића. Знамо да је обећао да ће се ублажити све последице и суше и свега онога што се дешавало у овој пољопривредној години, али од обећаног јефтиног дизела и неких повластица у јесењој сетви ништа се није десило. Нису паори, пољопривредници ослобођени ни пореза нити ичега, него им на наплату стижу само већи порези него што је то било прошле године; олакшица нема. Нема ни олакшица у ПИО доприносима, нису укинуте на неки начин накнаде за одводњавање, па питам министра Недимовића – да ли ће и када ће олакшати живот пољопривредницима?

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Зоран Радојичић.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Хвала.

Питање за министарку правде Нелу Кубуровић – да ли се Генерално тужилаштво Руске Федерације током 2012. године обратило Министарству правде замолницом за међународну правну помоћ у вези са кривичним поступком који се пред органима Руске Федерације водио против Бориса Березовског и Николаја Глушкова и да ли је била затражена заплена имовине у њиховом власништву која се налази на територији Републике Србије? Молимо да нам се достави документација која је достављена уз ову замолницу за међународну правну помоћ.

Питање за председника Вишег суда у Београду Александра Степановића – да нас обавести о кретању предмета по замолници за међународну правну помоћ под пословним бројем Пом – Ик2 – По1 52/12, који је у Посебно одељење Вишег суда у Београду примљен 20. новембра 2012. године, као и да нам достави све судске одлуке донете приликом поступања по овој замолници.

Питање за председника Вишег суда у Београду Александра Степановића – да ли је предмет замолнице, тј. захтев за заплenu имовине Березовски Бориса и Николаја Глушкова обухватио имовину компаније *Danube Foods Group BV*, и то: активу компанија Бамби Банат а.д. Београд, Забавни парк за децу и омладину Бамби парк, АД Имлек, Млекара а.д. Суботица, Књаз Милош а.д, Књаз Милош Натура Батајница, Белосавац 2001 д.о.о. Смедеревска Паланка, Секопак д.о.о. Београд, Књаз Милош Бањалука, Књаз Милош Монтенегро, а чија је номинална вредност шест стотина милиона евра?

Надлежни руски органи утврдили су да је у периоду 2002–2005. године Борис Березовски преко четири компаније и једног труста пребацио 320 милиона долара стечених као резултат послова криминалног удружења у компанију *New World Value Fund* на Гибралтару, а потом је ова инвестирала ова новчана средства у *Value Discovery Partners* са Британских Девичанских Острва. Поменута фирма је део средстава инвестирала у активу компаније за пуњење минералне воде „Књаз Милош“ преко

компаније *Danube Foods Group BV* са седиштем у Амстердаму. Касније је *Danube Foods Group BV* стекла активе Бамби Баната, Бамби парка, Имлека, Млекаре Суботица. *Value Discovery Partners* је такође инвестирала новчана средства у *Clates Holding BV* са седиштем у Утрехту (Холандија) и преко ње постала власник 100% акција „Књаза Милоша“.

Кључно је питање – зашто је неко одлучио да превари Русију али и Србији ускрати 300 милиона евра која би добила запленом имовине и ко је присвојио овај новац?

Питање за министра полиције Небојшу Стефановића.

Четрнаестог новембра 2014. године покушано је убиство бизнисмена Милана Бека. Тренутно је у току судски поступак за покушај убиства, али јавност практично нема података о том случају. Молимо вас да одговорите на три питања у вези са тим.

Кључно је – да ли сте открили мотив за ово дело? Ваша прва изјава била је да је атентатор на Бека аматер и да ће полиција брзо решити овај случај. Касније се испоставило да та ваша изјава није тачна.

Међутим, да ли је полиција током истраге дошла до сазнања да атентатор, очито професионалац, није ни имао намеру да убије Милана Бека, већ да га озбиљно рани?

Коначно, да ли је атентат на Бека довођен у везу са пословањем поменутог *Danube Foods*-а, са којим је он формално и фактички управљао, односно његовом продајом, јер је, као што знамо, *Danube Foods* продат два и по месеца после покушаја убиства Милана Бека лондонском фонду *Mid Europa Partners*, и да ли је овај покушај убиства било убеђивање Бека да одради ту трансакцију?

Питање за директора Управе за спречавање прања новца – да ли сте, у оквиру својих законских овлашћења, испитали порекло новчаних средстава којима је извршена куповина *Danube Foods*-а, која је цена заиста плаћена и којој компанији је извршен пренос ових средстава?

Имајући у виду да је Березовски, барем службено, мртав од 2013. године, како је управљање компанијама које су некада биле у власништву *Danube Foods*-а а сада *Mid Europa Partners*-а поверено на управљање Привредном друштву „Моји брендови“ д.о.о., чије се седиште налази у истој улици у којој живи Милан Беко, што је врло интересантно јер је управо то место извршења убиства у покушају Милана Бека?

Такође напомињемо да је директор „Мојих брендова“ Андреј Јовановић бивши сувласник „Марба“, па вам постављамо питање – да ли сте и када спровели проверу новца бивших власника компаније „Марбо“?

Ако се прихвати да је тачно да су своју компанију „Марбо“ – додуше, и то је дискутабилно јер је покојни Миле Тадић дао 90% новца за оснивање „Марба“ – заиста продали „Пепсију“ за 200 милиона евра, како су Андреј Јовановић и Бојан Миловановић ставили под контролу, поред компанија поменутих у претходним питањима, и болницу „Медигруп“ и пословне банке: КБМ банку, Финдоместик банку, а недавно и Пиреус банку, те како су финансирани изградњу А блока на Новом Београду, при чему је пројектно финансирање исфинансирала, гле чуда, Пиреус банка?

Када смо већ код Пиреус банке, ова банка је и највећи хипотекарни поверилац Луке Београд. Гле чуда, опет Беко; стално им се преплићу путеви. Како су ова лица, поред свега, још понудила износ од милијарду и 350 милиона евра за куповину Телекома?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Поштовани посланиче, нисте искористили у једном делу право из члана 287. Морам да вам кажем да не могу да доставим питања која садрже тражење судских одлука и података из судских предмета. Не знам да ли сте правник, али погледајте и Пословник и позитивне правне прописе. То не може да се ради. Не могу судови вама или било коме да достављају судске предмете и податке из судских предмета, били правоснажни или не. Тако да је тај део вашег питања неизвршив.

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Упућујем питање Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања – колико је укупно особа са инвалидитетом укључено на територији Републике Србије у 2017. години и по којим мерама и програмима у циљу подстицања, пружања подршке, као и стварању услова за равноправно укључивање особа са инвалидитетом на тржиште рада, а у оквиру Националног акционог плана?

Ово питање постављам зато што је стање на терену другачије од статистичких података и законских норми. Наиме, послодавци који имају преко 20 запослених радника се пре одлучују да плате таксу и законске обавезе него да упосле лице са инвалидитетом. Очигледно је да је потребно мотивисати послодавце на овај не само радноправни однос него и социолошки проблем нашег друштва, а то је социјализација особа са инвалидитетом, пре свега.

Зато овим путем постављам питање и Републичкој инспекцији рада – колико је оваквих случајева ангажовања, односно неангажовања евидентирано у 2017. години на територији Републике Србије и које мере су предузете тим поводом? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Прво питање упућујемо Агенцији за борбу против корупције. У јуну сам анализирао и објавила донације грађана за председничку кампању Александра Вучића. Обрадио сам свих 6.940 донатора и све лепо сортирала по општинама. Уплате су фиксне и износе 40.000 динара и уплаћене су на рачун кампање председника државе. Позвали смо тада и Агенцију за борбу против корупције да провери порекло новца, који је, више него очигледно, упумпан илегалним каналима у кампању Александра Вучића. Недавно је исто истраживање извршио и БИРН. Да ли је Агенција за борбу против корупције проверила наводе из моје и БИРН-ове анализе или и даље верују у причу да седе два човека у кафани и дође трећи са кешом који им каже – хајде да уплатимо по 40.000 динара на рачун кампање нашег председника?

Питање за Министарство за рад и социјална питања. Међу раније поменути донаторима налазе се и корисници социјалне помоћи, који

месечно примају око 8.000 динара. Да ли сте проверили одакле им 40.000 динара за помоћ једној кампањи и да ли има потребе да социјалну помоћ и даље примају када имају да уплате пет пута већи износ него што примају?

Питање за министра без портфеља, Ненада Поповића – због чега сте у редовној процедури пријаве имовине јавних функционера Агенцији за борбу против корупције пријавили две офшор-компаније, једну на Кипру а другу на Британским Девичанским Острвима, а за које данас тврдите да их немате? Дакле, да ли сте тада погрешно информисали Агенцију за борбу против корупције или данас погрешно информишете грађане Србије?

Подсећам, у пљачкашкој приватизацији „Минела“, пре него што га је послао у стечај, министар Поповић је фирму и сву њену имовину оптеретио огромним кредитима и новац извукао преко својих офшор-фирми. О којим фирмама је реч и да ли је истина да се ради о десетинама милиона евра? Да ли зна да су стотине радника тада остале без посла? Да ли је новац који је пронађен у његовим фирмама у ствари новац који је извучен тада из „Минела“?

Питање за Пореску управу Србије. Према процени из међународног пројекта у којем је учествовао и КРИК, односно Мрежа за истраживање криминала и корупције, оцењује се да послови и имовина министра Поповића у офшор-зонама вреде најмање 75 милиона долара а да је њихова тржишна вредност негде око сто милиона долара. Када ће Пореска управа Србије спровести унакрсну проверу имовине министра Ненада Поповића због сумње да је пословањем преко офшор-компанија извршио кривично дело прања новца, избегавања плаћања пореза и скривања власништва, а што је откривено и у међународном пројекту који се зове „Рајски папир“?

Питање за председницу Скупштине. Касни буџет. Одговорност је на председници Скупштине. Предлог буџета је морао да стигне до народних посланика још 1. новембра да би се усвојио најкасније 15. децембра. Дакле, буџет касни сада већ две недеље. Да ли сте притисли Владу Србије да достави посланицима предлог буџета за 2018. годину или ћете нам, као и прошле године, оставити 24 сата за припрему најважније седнице у години?

Питамо 31. пут Александра Вучића – када ће председник државе престати да крши Устав и поднети оставку на функцију председника СНС-а како не би био у сукобу интереса а како би био председник свих грађана?

Српска напредна странка је ушла у коалицију са Рамушем Харадинајем на Косову. Да ли је коалиција СНС-а са Харадинајем најавила избацивања преамбуле из Устава Србије?

Посланици Доста је било су досада 30 пута поставили питање председнику Србије Александру Вучићу. Ниједном није одговорио, иако му је то законска обавеза. Због чега председник Републике крши своју законску обавезу и не одговара на питања посланика?

Постављамо 24. пут питање председници Скупштине Маји Гојковић. Председница Скупштине је обећала пред камерама да ће за месец дана заказати седницу Скупштине на којој ће се расправљати о њеној смени. То је било пре шест месеци. Када ће председница Скупштине на дневни ред ставити предлог о сопственој смени?

Посланици ДЈБ су досада 23 пута поставили питање председници Скупштине Маји Гојковић. Ниједном није одговорила, иако јој је то законска обавеза. Зашто председница Скупштине крши закон и Пословник и не одговара на питања посланика иако јој је то обавеза? Да ли зна да тиме шаље поруку грађанима да закон не важи за све?

Као и обично, молимо вас да одговоре доставите у писаној форми. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Питали сте ме да ли сам притисла Владу. Притискам их стално; видећемо какви су резултати притиска.

Ово је због јавности, наравно. То треба да знају сви грађани Србије. Притискамо их и видећемо какви ће бити резултати притиска.

Остало ћете добити писмено, у складу са чланом 287.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, прво питање постављам за премијерку на привременом и, чини ми се, врло кратком раду на том месту, Ану Брнабић Зашто су, после Павла и Гаврила, и остали учесници протеста против диктатуре, тачније Владимир Перић и Тијана Хегић, добили кривичне и прекршајне пријаве? Да ли је ово претња свим људима који другачије мисле, другачије говоре и желе на један миран и демократски начин да искажу своје неслагање са овим режимом?

Ово питање такође постављам и председнику Србије Александру Вучићу, који их је у тим тренуцима подржавао. Да ли мислите да ћете тиме успети да спречите побуну која се спрема у Србији? Да ли мислите заиста да можете свих седам милиона грађана Србије да ућуткате, да застрашите и да заплашите? Србија на то неће пристати, а неће ни Демократска странка.

Друго питање такође постављам премијерки Ани Брнабић. Какве везе њен брат има не са фабриком „Гоша“, јер поставио сам прошлог пута то питање и добили смо одговор од премијерке да њен брат нема никакве везе са фабриком „Гоша“. Па ми знамо да њен брат сигурно не зарађује поштено новац за живот, свој и своје породице, да не ради од седам до три свакога дана у „Гоши“. То није било конкретно питање, већ замена теза у одговору премијерке Брнабић. Постављам конкретно питање – какве везе брат премијерке Ане Брнабић има са фирмом „Консалтинг капитал“ из Земунa, а не какве везе има са фабриком „Гоша“?

Драги грађани, напредњачки експерти су успели за само месец дана да оснују фирму „Капитал консалтинг“ у Земуну. За тих месец дана је та фирма успела да откупи дуг „Гоше“ од четири стотине хиљаде евра и успела да закаже рочиште за 16. новембар, што је прекосутра, у Привредном суду у Пожаревцу. Све то за месец дана! Ко то може у овој држави тако ревносно да одради већ напредњачка машинерија која, гледајте, случајно свака фирма којом они упропаштавају све раднике у овој држави је основана и постоји само месец дана.

Питам премијерку у којој земљи постоји да је словачка фирма продала себе саму фирми са Кипра, а та фирма са Кипра је продала свој дуг од четири стотине хиљаде евра фирми „Капитал консалтинг“ у Земуну. И

све се то дешава да су и једна и друга фирма основане у року од месец дана. Не можете да убедите грађане Србије да ово није још једна у низу неправилних, недостојних и коруптивних радњи СНС-а. И да знате, свака власт је смењива. Ја вам обећавам, у име обесправљених и покрадених радника, да ће за ово неко сигурно одговорати, кад-тад.

Поштовани грађани, постављам још једно питање премијерки на привременом и, чини ми се, врло кратком раду у Влади Републике Србије, госпођи Ани Брнабић. Да ли је тачно да је фирма „Асеко“, која је у директном власништву њеног брата, добила 13 послова откада је госпођа Ана Брнабић изабрана за премијера ове државе, и то 13 послова од министарстава и јавних предузећа чији је оснивач Влада Републике Србије? Да ли је тачно, драги суграђани, уважена премијерко и драга господо напредњаци, да је та фирма 2017. године, откада је госпођа Брнабић изабрана за премијерку, имала приходе веће за шест милиона евра него у истом периоду 2015. и 2016. године? За шест милиона евра! У којој то земљи у Европи, сем у Србији, може да се дешава?

Да ли ћемо добити одговоре на ова питања или ће премијерка, као и досада, остати нема, или ће нам говорити о томе како њен брат нема никакве везе са фирмом „Гоша“? Па ми знамо, још једном помињем, да нема никакве везе, да не ради часно и поштено као радници у „Гоши“ од седам до три.

Ради истине, фирма „Гоша“, коју терате у стечај и хиљаде људи остављате без посла, има посла уговореног за наредне две године и склапају посао и са иранском фирмом за израду нових хиљаду вагона, што ће им обезбедити посао у наредне четири године. Које је у интересу да угасите овакву фирму, сем вашим братским, рођачким, кумовским и партнерским везама којима идете на штету Србије и обесправљујете све раднике у Србији?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Реч има Срето Перић.

СРЕТО ПЕРИЋ: У намери да покренемо решавање низа проблема државе Србије и грађана Србије – а са жељом да се они решавају, наравно – прво питање бих поставио председнику Владе Републике Србије, госпођи Ани Брнабић и њеној Влади. Када мисле озбиљно да почну да решавају проблеме грађана Србије? Јер, сто дана је давно прошло а она се, чини ми се, још налази у Министарству за локалну самоуправу.

Прво питање које Српска радикална странка жели да постави јесте министру за рударство и енергетику Александру Антићу. Њему је сигурно познато да је Србија у обавези према Енергетској заједници да до 2020. године има 27% производње електричне енергије из обновљивих ресурса. Овим темпом како се то ради, ја мислим да неће бити у ситуацији ни до 2900. и неке године да тај проблем и посао заврши.

Само још једном да подсетим да је предузеће „Енергопројект“ и Институт за воде „Јарослав Черни“ 1987. године урадио платформу, односно катастар мини-хидроелектрана. По тој њиховој процени у Србији је могуће изградити око 856 мини-хидроелектрана.

У каснијем периоду су неке фирме добиле лиценцу и створиле могућност да саме процењују, односно да раде мастер планове колико је могуће користити овај енергетски потенцијал у Србији. Тако је експертски тим, односно тим стручњака Српске радикалне странке, који прати ову проблематику са жељом да то буде решено на најбољи начин, дошао до података да је могуће на подручју општине Љубовија изградити 43 мини-хидроелектране, Крупањ 32, Бајина Башта 46, Мали Зворник 30, Ваљево 70. То је укупно 221 мини-хидроелектрана и њихова производња обновљиве електричне енергије би била једнака производњи хидроелектране у Зворнику пре рехабилитације 2010/2011. године.

Дакле, то је једна димензија овог проблема. Друга, видите, 221 локација на којој је могуће градити мини-хидроелектране на подручју само једног дела наше државе, па нека је просечна изградња тих мини-хидроелектрана по 40.000 евра, помножите са 221 и видећете коју цифру добијамо. То је само приликом изградње, а да не говоримо о каснијој производњи.

Овде инвеститори постоје из државе Србије и страни инвеститори, и постоје нека сазнања да ће тарифа која је сада предвиђена, а то је фид-ин тарифа, која има повлашћену цену за произвођаче електричне енергије из обновљивих извора која је скоро дупло већа од комерцијалне цене, да ће 2020. године, када је Србија иначе у обавези да производи 27% електричне енергије из обновљивих извора, да ће укинути ту повлашћену тарифу. Поставља се питање будућих инвеститора. Ови који су то већ урадили, уложили средства и инвестирали, њима остаје да послују у условима које држава Србија буде мењала, али они који би требало да се појаве, потенцијални, они ће сигурно у таквој ситуацији одустати од својих намера, које су сигурно добре.

Овде имамо један врло озбиљан проблем, да локалне самоуправе нису препознале значај решења овог проблема, а да државна управа или Министарство за рударство и енергетику немају довољно слуха да помогну локалним самоуправама да те проблеме решавају. И када неки инвеститор у лавиринту прописа и финансијских зачкољица реши тај проблем, а отприлике у просеку то траје од идејног пројекта до пуштања у рад мини-хидроелектране и до две године, велики је број инвеститора који су одустали од начина решавања, односно од жеље да уложе у тај посао.

Следеће питање за министра јесте – зашто је став појединих министара и дирекција јавних предузећа против улагања и изградње мини хидроелектрана? Овде се не ради само о комерцијалном ефекту који може држава Србија да добије од производње електричне енергије из обновљивих извора, него се ради и о једној стабилности.

ПРЕДСЕДНИК: Време сте потрошили. Захваљујем.

Реч има Душица Стојковић.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Драге колеге народни посланици, у складу са чланом 287. Пословника Народне скупштине, желим да искористим своје право да као народни посланик упутим питање Министарству унутрашњих послова.

Нижу се афере челника Демократске странке и Драгана Ђиласа. Досада су ухапшена и процесуирана 44 најближа сарадника Драгана Ђиласа, високих функционера Демократске странке, али чини се да су неки ипак прошли некажњено. Управо они који нам данас говоре о колапсу и уништавању су исти ти који су уништили буџет Републике Србије, буџет града Београда. Изгледа да су неки од њих ипак избегли руку правде за своја недела и ненаменско трошење државних пара.

Желим да ми одговорите на питање – да ли су тачни наводи да је Вук Јеремић, који је био министар спољних послова, опустошио буџет грађана Србије за 3,6 милиона евра – за своја луксузна путовања, за своје дневнице, хотеле и приватне авионе? Тачније, бивши министар Јеремић потрошио је 3,4 милиона евра само за своје луксузне летове и преко 200.000 евра за ноћења по луксузним хотелима.

Моје питање је – која туристичка агенција је радила аранжмане за ова луксузна путовања? Ко је потписивао и одобравао ова путовања? Шта вам је та прескупа шатл дипломатија доброга донела? Зар није безобразлук да управо тај Вук Јеремић, који је руку подруку са Ђиласом, Шапићем уништавао град Београд и водио га у амбис, управо сада говори о нефункционисању града и сада нам прича о поштењу?

Шта је све могло у Београду да се изгради, и у Србији, за 3,6 милиона евра грађана Републике Србије! Када ће неко за то да одговара? Скандалозно је да Јеремић и њему слични критикују градску власт зато што се у Београду сада ради, зато што се град развија и мења набоље. Очигледно је да им је једини програм програм мржње и критике ради критике, све у циљу борбе за власт, за фотеле, за функције, за привилегије.

С поносом могу да кажем да је, захваљујући СНС-у у Београду, наш Београд, наша престоница, град кранова. Имамо више од 1.111 активних градилишта данас у Београду. Сада се инфраструктура обнавља, Београд се модернизује и сређује из дана у дан, и због тога сам заиста поносна.

Одговорна власт предвођена СНС-ом успела је да, поред свих бенефита за Београд и Београђане, врати нагомилане дугове које нам је оставило „жуто предузеће“ па је тако СНС успела да дуг од 1,2 милијарде евра преполови, да врати сва дуговања за труднице и породиље, социјално угрожене категорије.

Поред враћања дугова, „жуто предузеће“ нам је оставило у аманет и да водимо рачуна о нашим градским општинама. Важно нам је и да се градске општине у Београду равномерно развијају, да више немамо грађане првог и другог реда. Нама су исти и грађани Врачара, Раковице, Савског венца као и грађани Сопота, Барајева и Гроцке.

Управо у томе је разлика између нас и њих. Ми знамо да немамо 3,6 милиона евра за бацање. Ми знамо да нисмо у могућности да тек тако бацимо милионе евра грађана Београда и Србије. Ми знамо колико је тешко данас зарадити тај новац да бисмо га тако узалудно трошили. Ми знамо колико је тешко враћати њихове дугове. Зато су нам сада буџетски приходи, приходи града Београда увећани и константно расту, зато је буџет града Београда у овој години већи за више од 200 милиона евра. То је новац

који можемо паметно утрошимо, да градимо наше школе, болнице, вртиће, паркиће, наше домове здравља, наше ауто-путеве и мостове по мери Београђана, по мери грађана Србије. Немојмо дозволити да нам „жуто предузеће“ и даље кроји судбину у земљи и судбину у граду Београду.

На самом крају, молим надлежне органе да испитају трошење буџетских средстава за луксузна путовања, хотелске трошкове, дневнице и авио-карте Министарства спољних послова у време док је Вук Јеремић био министар али и свих осталих остатака тзв. „жутог предузећа“ који су данас само променили дресове и зову се другачије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених не јавља за реч, настављамо са радом.

Званично обавештење да данас седници неће присуствовати упутила је једино посланица Наташа Михаиловић Ваџић.

У сазиву ове седнице који вам је достављен садржан је предлог дневног реда седнице.

По Пословнику утврђујемо прво предлоге за стављање на дневни ред аката по хитном поступку, допуну, а затим предлог за спајање дневног реда.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о потврђивању Уговора о оснивању транспортне заједнице.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – седам, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Високи савет судства је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору председника судова.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Високи савет судства је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са Уговором Републике Србије и фирме *Al Rawafed International Investment*.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против и уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног

одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са пројектом инвестиционог улагања у пољопривреду између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације ПКБ-а.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације крушевачке фабрике ИМК „14 октобар“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези са трговином људским органима са територије Косова и Метохије, тзв. „Жута кућа“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о начину на који је министар одбране у Влади Србије, господин Александар Вулин, стекао стан у Београду од 107 метара квадратних у вредности од 244.620 евра.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о куповини више од 700 нових путничких возила марке „школа“ Министарства унутрашњих послова.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези сумњивих трансакција СНС-а, као и због сумње на праће новца током парламентарних избора 2014. године и председничких избора 2017. године.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези прескупе реконструкције Трга Славија и изградње музичке фонтане.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до паљења амбасада САД и СР Немачке, које су нападнуте 21. фебруара 2008. године током протеста „Косово је Србија“, као и одговорност како бивших тако и садашњих носилаца највиших државних функција.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до људских жртава и материјалне и нематеријалне штете у поплавама на територији Србије 2014. године.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са изградњом фабрике кинеске компаније „Меита“ у Баричу.

Стављам на гласање предлог.

Молим посланика Марка Ђуришића да не фотографише посланике за време заседања. Молим посланика Марка Ђуришића да се пристојно понаша и не фотографише посланике.

Досад нисмо имали овакве изливе потребе да се фотографишемо овде док радимо нешто озбиљно. Ово нисам видела никада.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог, јер су се посланици фотографисали па нису гласали за свој предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем уговора за Пројекат „Београд на води“.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа градске власти у Београду у вези са потписивањем уговора о изградњи спалионице на депонији у Винчи.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Верољуб Стевановић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са ликвидационим поступком „Таково осигурања“.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици Студенка Ковачевић, Милетић Михајловић, др Дарко Лакетић и мр Дејан Раденковић предложили су да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о територијалној организацији Републике Србије.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – двоје, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о постојању приватних прислушних центара, а који су у служби највиших носилаца државних функција у Републици Србији.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем уговора између Владе Србије и „Етихад ервејз“ у вези са оснивањем предузећа за авио-саобраћај „Ер Србија“.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности о начину на који је гувернерка Народне банке Србије, госпођа Јоргованка Табаковић, стекла четворособан стан у Новом Саду од 144 метра квадратна, за који је 30. новембра 2012. године предузеће Телеком Србија преузело на себе отплату преосталог дуга за поменути стан од 77.700. евра.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са могућом злоупотребом и корупцијом у оквиру Железаре Смедерево 2015. године, при чему је настао губитак од око 150 милиона евра на годишњем нивоу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности за неистинито приказивање стања у вези са нивоом афлатоксина у млеку и кукурузу, које је изазвало велику материјалну и нематеријалну штету у Републици Србији 2013. године.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са неовлашћеним прислушкивањем од стране ВБА, која је без одлуке суда шпијунирала политичке странке, лидере и поједине судије.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланичка група СРС је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 138, против – четири, уздржана – два.

Констатујем да је прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са увођењем стечаја фабрици шинских возила „Гоша“ из Смедеревске Паланке.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 25, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланичка група Доста је било предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о изменама Одлуке о разрешењу и именовању чланова и заменика чланова Републичке изборне комисије.

Стављам на гласање предлог.

Нешто није у реду, молим да поновите гласање.

Кворум молим, овде показује као да нема довољан број. Убаците, молим вас...

Шта није у реду? Није у реду то што на екрану показује као да нема довољан број посланика. Да ли треба да објашњавам?

(Марко Ђуришић: Дајте нама звоно.)

Водим седницу овде, не гледам...

У чему је проблем? Имате неки проблем?

Не разумем зашто не могу да утврдим кворум.

(Радослав Милојичић: Они мисле да то није законски.)

Није то закон, колико ја видим.

Хоћете бити љубазни да убаците поново и да утврдимо кворум?

По Пословнику имам права на то.

Пет хиљада пута сте то радили на претходним седницама.

(Народни посланици добацују.)

Како ви кажете. Пословник важи за све једнако, па и за председавајућег, зар не?

Присутно је 143 посланика.

Стављам поново на гласање да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о разрешењу и именовању чланова и заменика чланова Републичке изборне комисије.

Посланици, изволите, гласајте. Не видим да ви гласате за то.

(Радослав Милојичић: Малопре сте гласали за то.)

Ја могу да гласам за то а могу и да не гласам, ал' не знам зашто ви не... Посланици, ја не знам зашто ви не гласате за овај предлог, а гласали сте малопре.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Нема повреде Пословника.

Молим вас, у току је гласање. Молим да гласате.

Молим Радослава Милојичића да не добацује и да не говори шта је ко радио него нека приступи, не приступи, или буде уздржан у току гласања.

Значи, ја не разумем зашто нећете сада ви да поновите гласање, нећете да гласате.

Није било закључено гласање.

Не желим да се расправљам са неким ко уопште не зна Пословник, који је сам написао.

(Народни посланици добацују.)

Има све у записнику и у стенографским белешкама. На вику не реагујем.

Закључујем гласање: за – 18, против – два, уздржаних – нема, гласало је 20, није гласало 150 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

По хитном поступку. Ући ће у редован поступак, полако.

Народни посланик Зоран Живковић, на основу члана 92. Пословника предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком –

Предлог закона о допуни Закона о Влади, који је поднео Народној скупштини 25. јула 2016. године.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

У Закону о Влади предлажем... То је онај сет здравствених закона где предлажем лекарске прегледе за потенцијалне носиоце државних функција, а то значи за кандидате за министре, кандидате за посланике и кандидате за председника државе.

Ово се односи на кандидате за избор Владе. Зашто? Мислим да је пуно примера у скорој српској историји јасан доказ да је ово неопходно, а посебно се то изражава у последњих неколико година. Имали смо разне изјаве које су врло необичне, разне потезе који су врло необични и који доводе у питање да ли су људи који су донели те одлуке, по овлашћењу Владе Србије, били здравствено способни за доношење било каквих одлука.

То није никаква увредљива норма, не би била, зато што је то потребно за људе који желе да се запосле у државној управи. Такав здравствени преглед пролазе људи који желе да буду чиновници у администрацији државе, који од нивоа заједничких служби, то значи возача, кафе-куварица до највиших нивоа, оних који нису бирани функционери него који су запослени у државној управи.

Према томе, нема никаквог разлога да се он не усвоји и тиме би било потпуно јасно да носиоци државних функција, кад буду изабрани, да немају само легалитет и легитимитет него и да су здрави, што сада очигледно није могуће доказати у свим случајевима.

Тако да вас позивам да се ово уведе као законска пракса, а већ знате да је једном то било уведено, као у првој демократској влади Србије, коју је водио др Зоран Ђинђић, и тада су сви кандидати за министре прво морали да прођу лекарски преглед у једној референтној установи, то је била ВМА. Сигуран сам да је здравство у Србији, без обзира на разне опструкције, напредовало у последњих 15, или 17 година, од када се то десило, и да данас имамо више референтних установа које могу да нам потврде да ли неко има физичке и психичке предиспозиције за вршење одговорних функција, чије одлуке, било да су појединачне било да су одлуке органа или целог парламента, врло важне за живот грађана Србије.

Тако да вас позивам да ставимо овај предлог закона на дневни ред, да у једној аргументованој расправи дођемо до заједничког закључка да је овакав закон неопходан у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ово је један од предлога закона који не би никако, ни на који начин требало да изазива било какве поделе међу посланицима у овој скупштини, а то је предлог закона у ком се предлаже да, ако је неко на боловању из разлога што чува болесно дете, или даме које су у трудноћи, или даме које су на боловању због тога што дете болује од неке посебно тешке болести, или било који грађанин који је на боловању због лечења од неке тешке болести, не може да добије отказ док се не заврши његово лечење.

Имамо пуно примера за то. Највећи део таквих примера, да се дешава да неко ко буде болестан, а некада и због трудноће а камоли због болести, добије отказ зато што у актуелном Закону о раду не постоји заштита. А то је не питање идеологије једне или друге партије, то није питање да ли је неко био некада овакав па онакав, да ли је некада био за клање а сад је за мир, да ли је неко некада био нормалан а сада није нормалан, него је то питање минимума цивилизацијског нивоа стандарда који ми морамо да поштујемо.

Значи, не могу људи који су већ у невољи, у проблему зато што су или сами болесни или, не дао бог, имају болесно дете, да бирају између тога да ли ће неговати своје здравље или здравље свог детета или да као алтернативу нађу то да наставе да раде у новој фабрици коју је отворио Александар Вучић пре 15, 20 или не знам колико месеци и где примају велику плату од 25.000 динара а добијају бесплатно пелене да не морају да иду у тоалет.

Позивам вас да превазиђемо све страначке разлике, све истине и неистине које ширимо једни о другима и да око једног оваквог закона постигнемо максимални консензус. Да га прво ставимо на дневни ред, да чујете све аргументе, да ја као предлагач чујем контрааргументе, ако могу да постоје у односу на овакав предлог закона, и да пред грађанима Србије одлучимо да ли нам је важније здравље грађана Србије или је важније полтронство неким који се представљају као страни инвеститори са великим субвенцијама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, остајемо у сету или у групи здравствених закона. Прво је била она заштита здравља министара, онда заштита здравља људи који су болесни или који негују болесне чланове породице, пре свега децу, а сада долазимо, по истом резону, са истим разлогом и по истој методологији, до заштите здравља председника државе, односно заштите државе од здравља некога ко је кандидат за то место.

Рецимо да не говорим ни о једном конкретном случају, а посебно не о овом који је сада актуелан, који се сада представља председником државе, него да узмемо да је то уопштено.

Имали смо разна стања, од неспавања, од опстипације, од не знам којих све физиолошких мана које неки председник државе има, па онда то преноси на све нас, своје бриге, забринутост, неспавање, ноћне море и све оно што је последица, продукт једног таквог стања здравља. Имамо и фасцинације, имамо и разне ствари да се људима привиђају неке ствари, као што су, рецимо, канали од Дунава до Егејског мора, као што су фабрике чипова од четири милијарде долара, као што су авиони који су поклон а коштају 300 милиона, а успут и не лете, као што је маса неких ствари, ја бих могао данима, као што знате, да вам говорим о свим тим последицама, очигледно, здравствених проблема које неки људи имају а игром случаја могу да дођу у ситуацију да буду на највишим државним функцијама.

Зато је добро да се заштите они, али пре свега да се заштите грађани од свих тих потенцијалних проблема. Зато, као што сам мало пре говорио у случају кандидата за министре, посебно је то важно у случају да се неко кандидује за председника Србије.

У пуно држава на свету постоји законска норма која то дефинише, па чак и могућност да парламент, када оцени да председник државе, или председник Владе или неко од министара има неке здравствене проблеме који битно утичу на његов посао, да захтевају да се изврши лекарски преглед носиоца те функције и да се извештај о томе објави. Рецимо, у САД, тамо је председник сад овај „Трамп Србин“, колико се сећам, и у неким другим државама, рецимо у Турској је такође случај, у БиХ је можда тако, не сећам се, али у свим тим државама где су ваши вековни пријатељи и садашњи пријатељи, саборци и компањони постоје већ такви закони и нема никаквог разлога да га нема и у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Имамо проблема са системом. Не може да се гласа.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Има ли неког мајстора за ово овде?

Да искључим јединицу? Неће.

Могу ли ја да водим седницу?

Значи, ко је за?

За је било 13, против – нула, уздржаних – нула, гласало је 13, није гласало 146, укупно је било 159.

Прелазимо на следећи предлог господина Живковића, само кажите који је.

(Председник: О избору народних посланика.)

Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика. То је исто...

Ја се надам да је регуларно ово што сада радимо. Не бих да унесемо било какав проблем.

Да завршимо ту групу здравствених закона.

Не иде ми ни време.

Да поновимо шта, гласање?

Неће да се угаси?

Ја могу да констатујем да је усвојен предлог да се стави на дневни ред овај претходни закон...

ПРЕДСЕДНИК: Ево, имали сте својих пет минута. Видите како је то бити председник.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Како је лепо кад седница почне у добром расположењу, где су сви задовољни, али је проблем што је услов за то да падне систем. Увек кад падне систем, расположење је добро. То је, мислим, више него очигледно.

Закон о допуни Закона о избору народних посланика је последњи из ове групе здравствених закона. Наравно, ако смо се већ договорили да кандидати за министре и кандидати за председника треба да прођу лекарски преглед, потпуно је фер, коректно и неопходно да тај преглед прођу и кандидати за народне посланике.

Ово је највиши дом демократије у једној држави; по Уставу и по закону, некад ће то бити и у стварности. Парламент утиче на најважније ствари у држави, бира Владу, доноси предлог Устава, потврђује Устав након референдума, доноси законе који су потпуно дневно важни за живот грађана Србије и сигурно је да је важно да посланици који доносе одлуке, који су представници народа, имају апсолутну здравствену способност за то, макар на нивоу некога ко се бави чишћењем просторија у којима ми радимо, без потцењивања било чијег посла.

Зато вас позивам да то што се прича о Парламенту да је неозбиљан, да су ту свађе, председница Владе рече неки дан да је неконструктивна атмосфера, да се највећи проблем у држави налази овде негде у овој сали, да су посланици овакви или онакви, да се све те приче и сва та наклапања реше, пре свега, у једном делу, а то је део здравства, тако што ћемо да утврдимо да ли је нормално да овде имамо и посланике који нису нормални. Надам се да ће овај предлог закона, кад буде усвојен, спречити такву могућност и зато вас позивам да за то гласамо.

Када дођемо до тога да нећемо имати никакав проблем да људи гласају по својој вољи а не по звону, када нећемо имати никакав проблем да људи, када им се предложи закон о томе да болесни и они који негују болесне не смеју да добију отказ, гласају против тога, имаћемо атмосферу у којој ћемо радити сви тако да будемо свесни да смо овде послати не од бога или неког полубога или самозваног бога који је председник ове или оне странке него да су нас послали грађани да трошимо њихов новац када овде радимо, али да, што је важније од новца, трошимо и њихову будућност – и садашњост, али и будућност – ако донесемо погрешне оцене. Зато вас молим да гласате за предлог овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

То је најстарије од ових предлога које данас поново покушавам да, уз вашу помоћ, уврстим у дневни ред. То је предлог закона о високом образовању где се уводи једна дефиниција, један принцип који се зове академска честитост; даје се и дефиниција тога да је академска честитост нешто што се заснива на самосталној изради писаних радова, као и на стриктном поштовању туђих ауторских права.

Има три члана, тако да је врло једноставан за доношење а очигледно је неопходан. Не само да постоје контроверзе око дипломе бившег председника, актуелног министра унутрашњих послова, градоначелника, гувернерке, него је практично свака диплома у Србији под знаком питања. Кажу – кад може председник да фалсификује тако што дипломира у недељу, кад може министар унутрашњих послова да провуче „свој“ докторски рад кроз пет-шест факултета па онда добије ту титулу, кад они немају образа да их буде срамота да тако нешто раде, па зашто то не би радили и многи други људи?

Ту имамо пуно примера. Сваки дан чујемо да су се добиле неке дипломе, неки докторати, неке магистарске титуле тако што је неко прао аутобусе па преко ноћи нашао у аутобусу диплому, или на неки други начин, необичан али у сваком случају недостојан и незаконит, дошао до тог папира. Наравно да тај папир не значи много ако неко покуша да се запосли на нормалан начин, преко конкурса; тамо не питају шта си завршио него питају шта знаш ти да радиш па онда то провере.

На велику жалост, мислим, свих нас, не само у ова два сазива ове власти – вероватно се то дешавало раније, али овде и сада интензивно – имамо препуњеност капацитета: администрације, јавних предузећа, локалних самоуправа; свуда околу масу људи који су накнадно, са 58 и 65 година, постали паметни. Напало их знање у неком тренутку, жеља за образовањем и васпитањем, и напосто су постали велики стручњаци за област економије, права, не знам чега свега.

Мислим да је у интересу свих оних који су на достојан начин стигли до своје дипломе – као што је, рецимо, пример са председницом Скупштине, као што је пример са многим другим нашим колегама – да је и њихов интерес да се стане на пут овој пошасте.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Од 2015. године предлагем ову резолуцију. Наиме, тада је 24. априла било 100 година од почетка геноцида над Јерменима који је извршен од стране Османског царства у периоду од 1915. до 1922. године. И данас ћу поновити да је преко 20 држава, укључујући Руску Федерацију, Грчку, Белгију, Француску, Канаду, Кипар, Италију, Швајцарску, Аргентину, Уругвај, Шведску, Либан и многе друге, признало и осудило геноцид над Јерменима извршен у поменутом периоду.

Тада сам говорио, надам се да то важи и данас, имајући у виду да је приврженост Републике Србије међународним начелима и правилима о спречавању и осуди геноцида изражен и Законом о оснивању Музеја жртава геноцида, „Службени гласник“ из 1992. до 2005. године, којим је, између осталог, установљен 22. април као Дан обележавања трајног сећања на жртве геноцида над Србима, Јеврејима и Ромима.

Све су то разлози да се придружимо овим значајним државама које су препознале потребу и усвојиле као неопходност да, без обзира на то што се тај геноцид десио пре сто година, без обзира на то што се десио негде што није центар Европе и није нам пред очима сваки дан, али да било који геноцид над Јерменима, Србима или неким другим мора да буде осуђен и да такве примере у будућности немамо.

Већ сам више пута говорио, грађани Србије, Срби и сви остали, били су жртве геноцида; неки Срби су оптужени да су вршили геноцид у наше име, на шта, наравно, нико није дао право. Те ствари не могу да буду прећутане; те ствари морају да буду почињене и бачене на сметлиште историје. Србија нема никакво право да штити било какав и било чији геноцид, пре свега због свега онога што се нама дешавало у разним периодима наше историје. Према томе, позивам вас да гласамо за овај предлог резолуције.

Пре неколико месеци ме је амбасадор Азербејџана, а знате да су Јерменија и Азербејџан у затегнутим односима око Нагорно Карабах проблема, замолио да, заједно са другим колегама предложимо резолуцију о Нагорно Карабаху где се предлаже да се по међународном праву реши тај проблем. Он није имао никакав проблем са тим да се подржи резолуција о геноциду над Јерменима.

У комуникацији са званичницима Турске нисам имао никакав проблем око овог мог предлога. Напротив, они су свесни тога да модерна Турска нема пуно везе са османском Турском, која је крива за овај геноцид. Позивам вас да гласамо против геноцида.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање ваш предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Ово нема везе са оним здравственим прегледом, него има везе са трошењем пара па можда посредно можемо да повежемо то и са здрављем.

Већ сам говорио, да вас подсетим, пуно ствари се дешава па је можда неко и заборавио. Предлажем да се законом забрани трошење буџетских пара, односно пара грађана Србије, за рекламирање политичких странака, носилаца листа, кандидата и свих оних који учествују у изборном процесу као кандидати, зато што се за те потребе у сваком изборном циклусу – а сведоци смо да практично сваке године имамо некакве редовне ванредне или ванредне редовне изборе – троши близу сто милиона евра државних пара, било да су те паре легално добијене од државе, било да су кроз разне махинације, које су очигледне, као што је уплата од 40.000 динара, као што је преливање пара из јавних предузећа у неке ТВ станице, а тиме се рекламирају неке политичке странке, да би од тих пара били финансирани спотови политичких странака који су испод нивоа политичке прихватљивости, о естетици да не говорим. Тиме се додатно трује и загађује медијски простор Србије, а то може да се реши тако што ћемо да забранимо рекламирање политичких странака на телевизији.

Да вам кажем пар земаља које су мало даље отишле од нас у развоју демократије, демократских стандарда и принципа, у чијем праву је примењена ова норма, овакво решење. То су Велика Британија, Холандија, Шведска, Норвешка, Француска, Немачка, Ирска, Шпанија и многе друге. Тамо нема плаћених реклама за политичке странке и кандидате, него се потреба грађана за упознавањем са изборним програмима, са циљевима, са политиком, идеологијом неког кандидата врши на један старомодан начин, који је проверен као најбољи и једино добар, а то је директан дуел противкандидата.

То је оно што ми нисмо видели у Србији протеклих пет-шест година сигурно и мислим да је то добро вратити из више разлога. Прво, што то јесте прави начин за суочавање пред грађанима, а друго што то не кошта ништа. Овако трошимо стотинак милиона, нека буде педесет, нека буде да сам можда погрешно, али и педесет милиона евра годишње за те потребе би било довољно пара да се излече сва деца која могу да се излече у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Образложење је исто, и циљ је исти – да се кроз Закон о финансирање политичких странака забрани рекламирање политичких странака на електронским медијима.

Да бих уштедео ваше време и ваше нерве, ја мислим да је довољна ова експликација за овај предлог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Циљ овог закона је жеља да се уреди ова област у Србији.

Поновићу још једном, имамо на пуно места по Србији, од Прешева до Суботице, у Београду посебно, масу примера нелегалне градње. Имате „Београд на води“ као најекстремнији пример. Без обзира на лекс специјалис који је донет том потребом, очигледно је да су неопходне велике активности надлежних служби, па и анкетни одбор у нашем парламенту, али и активност грађевинске инспекције, финансијске полиције, полиције, надлежних тужилаштава да се утврди шта се све ту дешава.

Али имамо и примере свуда околу по Београду. И на Новом Београду је била једна прича о некој згради која је направљена наводно противно градској одлуци а са жељом тамошњег локалног руководства општине Нови Београд. Имамо оне викендице поред Саве које никако да буду срушене а сви се слажу да су нелегалне; имају неке дубље темеље, који су, ја мислим, дубоки тамо негде до Бајчетине, па онда не могу лако да се сруше.

Поновићу још један еклатантан пример где саучествују у тој криминалној радњи инвеститор, Општина Врачар, Град Београд и надлежно министарство, а то је изградња у Небојшиној 8а, где се поред налога за рушење и дан-данас гради. Обезбеђена је веза за струју, значи постоји грађевинска струја, струјомер, ради се као да је све по закону, а постоји десет докумената која су донеле те исте институције које кажу да то није по закону, јер кажу – пише то ту, ал' не знаш ти ко стоји иза њега.

Ја се плашим за било кога иза кога неко стоји, јер никад не знате шта ће да вам уради тај који стоји иза вас. Некад ће да вас заштити, а некад, богами, може да буде и нешто лоше. У сваком случају, многи примери из историје су показали да то није баш захвална позиција.

Према томе, позивам вас да гласате за овај предлог закона, који је по оцени стручне јавности још 2003. године, кад је усвојен први пут – па је после укинут, нечињењем и формално – најбољи закон из те области. Ту је, између осталог, била норма; и он није спречавао изградњу, напротив, стимулисао ју је; и доводио праве инвеститоре а не мешетаре и преваранте; где је било запређено затворском казном ономе ко забоду ашов на почетку градње без дозволе за градњу а камоли да ради ово што се данас дивља по целој Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“, Крагујевац.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Предлажем да се образује анкетни одбор ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад „Таково осигурања“ из Крагујевца. Анкетни одбор би чинили по један народни посланик из сваке посланичке групе у Народној скупштини, на предлог посланичке групе. Посланичка група би одређивала народног посланика за члана анкетног одбора у року од седам дана од ступања на снагу ове одлуке.

Задатак одбора, најважније, јесте да сагледа и утврди чињенице и околности које су довеле до незаконитог одузимања дозволе за рад Акционарског друштва за осигурање „Таково осигурање“, Крагујевац, и да се утврди одговорност Народне банке Србије због одузимања дозволе, како је наведено – због недостатака техничких резерви у тренутку кад су оне у том осигурању биле, по чињеницама које су доступне, изнад просека на нашем тржишту. Да се утврди одговорност за уништenu репутацију „Таково осигурања“, због тога што је тамо без посла остало 408 запослених због одлуке о томе да се оно угаси. Да се види да ли је постојала сагласност правне службе НБС за одузимање дозволе за рад овог акционарског друштва из области осигурања.

Да ли је у ликвидационом поступку „Таково осигурања“ утврђено да није било потребе за одузимањем дозволе за рад, а утврђено је да није било потребе. Значи, у ликвидационом поступку је утврђено да није било никаквог разлога да се уништи једна од осигуравајућих кућа, која је запошљавала 408 радника – не само због, али и то је важно, плата тих људи, него се све то десило зато што су власници хтели да то осигурање продају једном страном осигурању које је познато по томе што, када дође у неку државу, уведе ред у област осигурања својим пословањем и својим начином деловања. Против тога су се удружили, кажу људи из „Такова“ из Крагујевца, они који су свесни да би долазак једне озбиљне осигуравајуће куће њих довело до тога да би морали да послују по закону, а тиме би морали да пропадну зато што њихово досадашње пословање није засновано на закону и добрим обичајима пословања.

Наравно, ту се не мисли на оне велике, озбиљне осигуравајуће куће које већ делују на нашем тржишту, него се мисли на један скуп башибозлука који се представља као осигуравајућа кућа а у ствари од њих не можете да имате никакву сигурност да ћете, ако будете њихов клијент, да добијете било какву накнаду ако се деси нешто што би њих довело до обавезе да вам плате накнаду.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Миладин Шеварлић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о генетички модификованим организмима и производима од ГМО, који је поднео Народној скупштини 5. маја 2017. године.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Поштована председнице, поштовани народни посланици, грађани Србије, по трећи пут се обраћам са истим предлогом вама у Народној скупштини, али овога пута ћу прво да се обратим грађанима Србије.

Замолио сам нашег знаменитог књижевника Љубивоја Ршумовића, који је написао многе знамените песме, да напише и једну песму у контексту ове декларације. Ево те његове песме. Песма носи наслов „Зар ћемо дозволити“.

„Зар ћемо дозволити да злотвори ликују

кад нас генетски модификују?

Ево шта буде с науком о генима

кад падне у руке светским кретенима,

онима што рачун не полагају ником

кад образ укрсте с новчаником,

оним што се баве генетском манијом

да Србе укрсте с боранијом,

онима који пуцају од поноса

кад створе пасуљ с укусом лосога.

Они су спремни методом истом

да укрсте Јуду с Исусом Христом.

Мисле да смеју, што ни Бог не уме,

да укрсте анђеле и монструме.

Бог их презире, ал' ко Бога пита,

питају се богови новца и профита.

ГМО је страна речца, плаћеница.

Ја сам је проучио професорски, помно,

и закључио – то је скраћеница од

модификоване српске речи ГоМно“.

Маја 2017. године, Љубивоје

Ршумовић.

Љубивоје Ршумовић је професор српског језика и књижевности и због тога ова његова строфа не асоцира на мене него на њега и његове ставове.

Желим да обавестим и да вас замолим, све посланике. Међу нас 250, само 14 посланика није са територије 136 општина и градова чији су одборници једногласно усвојили текст Декларације о ГМО. Имамо ли морално право да се оглушимо о плебисцитарно изјашњавање одборника у

локалним самоуправама које чине преко 4/5 локалних самоуправа у Републици Србији?

Такође, врло је индикативно да се председница Владе Републике Србије, која је написала негативно мишљење о мом предлогу декларације, у потпуности слаже са одредбама актуелног закона о ГМО, једино није коментарисала право грађана да се на референдуму изјасне чиме ће да хране себе и своју децу. Позивам грађане Србије да прикупимо потписе за референдум и да, уколико овде не буде разумног приступа...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити српског језика.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Колеге народни посланици, поставиће се питање зашто Српски покрет Двери инсистира на доношењу једне овакве декларације.

Опште је позната чињеница и у Уставу Републике Србије у члану 10. каже се да је у Србији језик српски, писмо ћирилично. Опште је позната чињеница да Закон о службеној употреби језика и писама наводи да су ћирилица и српски језик званични у Републици Србији.

Идеја коју је Српски покрет Двери имао јесте да Народна скупштина као врховни законодавни орган ове државе да један ветар у леђа министарствима и свим јавним институцијама државе Србије да порадимо на спровођењу у дело овога што законски и уставно имамо.

Сведоци смо чињенице да задњих десетину година долази до жестоког нарушавања и унижавања српског језика, мање у држави Србији а више у осталим државама. Сведоци смо да два књижевна изговора која српски језик има, екавски и ијекавски, не живе подједнако у Србији, а поготово овај други изговор покушавају да представе својим језицима у земљама које су нам у окружењу.

Сведоци смо, са друге стране, да суседна држава Република Хрватска диже стотине хиљада људи да разбије ћириличну таблу у Вуковару, где је претежно српски живаљ, или невиђену харангу на посланицу која је Српкиња када у Хрватском сабору проговори српским језиком.

Све ово били су разлози због чега Српски покрет Двери хоће да Скупштина донесе овакву декларацију и да оваква декларација буде нешто што ће да подстакне на то да све јавне институције, сва министарства, у делокругу свога рада раде озбиљније на заштити идентитета и очувања српског језика.

Позната је чињеница да народ који губи језик и који губи једну реч, губи и део свога идентитета, да престаје да буде народ. Не дозволимо да нам се у будућности то дешава, него онима који долазе иза нас покажимо да

је Народна скупштина Републике Србије она институција која ће да заштити српски језик на најбољи могући начин. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Мада сам, евидентно, тужан што је за предлог гласало само шест народних посланика Скупштине Републике Србије, нећу говорити енглески, наставићу да говорим српски о овом другом предлогу.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању произлази из члана 70. Устава Републике Србије, којим је прописана обавеза Републике Србије да се стара о економској сигурности пензионера.

Влада Републике Србије има обавезу редовног усклађивања пензија, јер би у супротном пензионери били доведени у неповољан финансијски социјални положај због инфлаторног умањења стварне вредности њихових пензија. То нам каже Устав Републике Србије, а изменама Закона о ПИО, који су објављени у „Службеном гласнику РС“ бр. 75/2014, дошло је до промене састава Управног одбора ПИО фонда који је са тадашњег 21 члана, колико је имао, сведен на седам чланова. Од тих седам чланова – и тиме се бави Предлог закона, да се ова одредба промени, да се воспостави један другачији систем – четири члана су она који иду на предлог министра надлежног за послове ПИО; један члан је из реда осигураника, један члан из реда послодаваца и један члан из реда корисника права на предлог Удружења пензионера.

Дакле, Српски покрет Двери сматра да је овакво законско решење некоректно, није добро, па је предложио да у тај напред поменути Управни одбор ПИО уђе пет чланова из реда корисника права из Удружења пензионера, јер сматрамо да они који су корисници тог права највише о том праву треба и да одлучују. На начин који је сада извршено је једно по нама непотребно подржављење, значи држава је учинила уплив да би и оно мало што је од тога остало могла да контролише.

Убеђен сам, иначе, да ово нисте ни прочитали, нажалост. Јер да сте читали, видели бисте да овде има великог смисла и логике. Ми ћемо и даље да предлажемо са надом да ћете једног дана нешто и да чујете. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Закон о привременом уређивању начина исплате пензија је у примени од 28. октобра 2014. године. Дакле, пуне три године ми нешто привремено предузимамо.

Чланом 20. Устава прописано је да се достигнути ниво људских права не може смањивати те да та права могу бити ограничена законом само ако то допушта Устав у обиму неопходном да се уставна сврха ограничења задовољи и без задирања у суштину зајамченог права.

Истина, када је доношен закон о привременом начину исплате пензија, у његовом називу каже се уређивање начина исплате пензија, чиме је, у ствари, маскирана суштина тог закона. Суштина је да је од тада до данашњег дана – а да у међувремену и не знамо када ће та привременост престати и да ли ће престати – сваки пензионер оштећен за поголему количину новца, а оно што су у виду по нашем мишљењу милостиње у два наврата примали јесте бледа надокнада онога што треба заиста да се спроводи.

Члан 58. Устава каже да би се могао донети закон и ограничити располагање делом пензије, али само уз правичну надокнаду. То значи да би се могла одређено време исплаћивати мања пензија од по закону стечене, али само као позајмица која би по престанку потребе која је изазвала такав акт била враћена уз одговарајућу камату. Овај члан Устава није предвиђен тим законом о привременој исплати пензија, нити је предвиђен начин када ће бити враћене ни да ли ће бити враћене, а о томе да ће бити враћене уз адекватну камату вероватно нема ни говора.

Зашто је можда сада најбољи моменат да овакав предлог дође на дневни ред и да о овоме поразговарамо? Па зато што је, како је јавно обелодањено и прича се већ пола године, буџет Републике Србије никад пунији, постигнута је апсолутна финансијска стабилност и сви ови разлози који су можда у једном моменту – кажем можда јер мислим да ни тада нису постојали него су постојали други начини – били употребљени овим су престали да постоје, тако да мислим да о овоме треба да се расправља. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Предлог одлуке о образовању овог анкетног одбора, видели сте у наслову који је поприлично дугачак – ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током председничких избора итд., итд. – у ствари јесте предлог анкетног одбора који би требало да се бави утврђивањем истине.

Сви ми који седимо у Народној скупштини јесмо представници грађана, неко са мањим леђима иза себе, неко са већим леђима иза себе, али сви смо представници грађана и свима нама подједнако би требало да буде интерес да се сазна истина. Каква је истина у вези са председничким изборима, шта се дешавало непосредно пре, у току и непосредно после председничких избора, нешто је што једино може један анкетни одбор да установи.

Иначе, правни основ за доношење одлуке о формирању оваквог анкетног одбора лежи у чл. 68, 150. став 1. и 192. став 2. Пословника Народне скупштине, којим је предвиђено да Народна скупштина може да образује анкетни одбор на предлог народног посланика. Дакле, ми користимо онај основ који народни посланик има кроз Пословник Народне скупштине, а циљ таквог анкетног одбора би био да убудуће прати предизборне активности и указује на евентуалне неправилности у поступању политичких странака, кандидата и других учесника у изборном поступку, контролише поступање средстава јавног обавештавања у примени одредаба овог закона, предлаже мере на поштовању једнакости кандидата у излагању њихових програма, обраћа се јавности ради заштите моралног интегритета личности кандидата и упозорава на поступке политичких странака, кандидата и средстава јавног обавештавања којима се омета изборна кампања и угрожава једнакост права свих кандидата.

Управо ових пет тачака које сам сада прочитао јесу, ако их добро проучите, пет места у којима смо имали озбиљних кршења непосредно пре, у току и непосредно после изборног процеса. Зато за сваке будуће изборе, а Србија је земља избора и овде се избори врло често дешавају, ово треба да урадимо да би неке сумње и сенке, са ма које стране долазиле, да ли са стране власти или са стране опозиције, једном засвагда биле померене. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драган Весовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, госпођо председавајућа.

Дакле, анкетни одбор који би требало да испита сва она дешавања која су се дешавала у изборном процесу за избор народних посланика 2016. године. Ових дана смо сведоци да се прича о неким новим, будућим

парламентарним изборима, а још не знамо шта је права истина у вези с изборима 2016. године.

Непосредно по уласку Српског покрета Двери у Парламент имали смо предлог да се формира анкетни одбор, али, оно што је интересно, сличан или истоветан предлог долазио је и са друге стране, па је уважени колега Мартиновић, шеф посланичке групе најбројније политичке групације у Парламенту, такође предлагао анкетни одбор. Зашто анкетни одбор? Хајде да направимо, господо из власти, анкетни одбор да једном засвагда скинемо сенку са тих избора 2016. године.

Још у ноћи избора, негде око 22.00 сата, тадашњи премијер а садашњи председник државе, господин Александар Вучић, рекао је да три изборне листе неће ући у Парламент. О томе постоје и тонски записи. Ми сматрамо да је тиме извршио некакав вид притиска на РИК, а да је то резултирало оним да се 95% гласова пребројало за непуних 48 сати, а од тадашњег дана до данашњег дана и даље се бројимо са осталих 5% гласова.

Ми сматрамо да није било могуће и да је 60 накнадних рекламација на изборни процес које су, врло интересно, усвојене од стране РИК-а, проузроковале то да је тадашњој листи, на којој је био и Српски покрет Двери, недостајало, морам да подсетим грађане Србије, 0,25 гласова, дакле четвртина једног човека. Односно, Двери су, по тим првим прелиминарним резултатима, имале 4,999999%.

Господо, ви сте тада рекли да је онда нека страна амбасада увела Српски покрет Двери у Скупштину. И тада сте причали и сада спомињете. Ја бих само волео да видим када, како и неки материјални доказ тих ваших прича, али један анкетни одбор у коме би седели представници свих парламентарних странака могао би најзад да баца право светло на те изборе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о заштити ћирилице и очувању књижевног и културног блага српског језика насталог на латиници.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, грађани Србије, сматрамо да је овај предлог изузетно важан да се усвоји у Народној скупштини Србије. Многи ће рећи да је чланом Устава већ све то дефинисано, али само када уђемо у хол Скупштине Србије, када дођемо до стола где се потписују народни посланици, видимо да се пола народних посланика потписује латиницом. Значи, ми разумемо оне људе који су од 1945. године одрасли у једном систему где се ћирилица није фаворизовала али зашто сада ова Скупштина не би била то тело које би, као што је рекао народни посланик Весовић, дало ветар у леђа и институцијама и новим генерацијама да се ћирилица заштити као писмо и да се стави на оно место које јој припада.

Ми смо имали прилике овде да чујемо протеклих пар месеци да су неки народни посланици говорили да је латиница српско писмо и да латиница припада српској традицији. Рећи ћу вам да то није истина. Први помен повезивања латинице и српског народа је настао средином 19. века за потребе Аустроугарске у Републици Хрватској. За то је био ангажован један лингвиста, Људевит Гај, који нажалост ни он није био Хрват него је био немачког порекла. Он је искористио тај моменат, у сарадњи са свим оним људима из нашег народа који су били припадници илирског покрета, да латиницу наметне првенствено Србима који живе ван граница данашње централне Србије, који живе на просторима данашњих крајина. То је он успешно урадио, али је, нажалост, проблем што се српски народ на то надовезао и дан-данас латиницу присваја као српско писмо.

Можемо овде поставити питање а нека неко од лингвиста каже да ли игде на свету постоји да један језик има два писма. Само нека каже да ли то има и да ли се то користи, да ли је у употреби. Ја ћу вам овде прочитати и шта је рекао Људевит Гај по том питању – да смо ми књижевност илирску подигли и увели, ну нама нити издалека није пало икада тврдити да то није српски већ илирски језик, и драго нам је да међу Хрватима и Србима постоји сада један књижевни језик. То је рекао Људевит Гај, где је он отворено рекао да је тај хрватски језик у ствари српски језик.

Можемо сада да тврдимо да се ћирилица ни данас не поштује како треба и зато покрет Двери предлаже ову декларацију где ће се децидирано рећи да долази до измена Закона о службеној употреби језика и писама, да у јавним институцијама мора да се поштује српско писмо. Имамо прилике да видимо да и неке скупштинске службе пре годину и по дана нису могле да издају документа на ћирилици. То смо прећутали да не бисмо говорили о томе, међутим, многи медији, јавне установе, а ево једна од највећих медијских тровача на српској медијској сцени, Пинк, свој натпис је ставио на латиници.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације Народне скупштине о заштити Срба у расејању и региону.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Као што многима сада није интересантно да размишљају о декларацији о ћирилици, надам се да ће доћи ускоро време када ће све теме које Двери обрађују задњих 15 година доћи да се о њима прича овде у Скупштини и да ћете ви сами који се залажете за неке националне вредности видети колико пропуштате што овакве ствари нису на дневном реду Скупштине, што се овим темама ова Влада не бави већ шест година.

Што се тиче декларације о заштити Срба у расејању и региону, прошло је већ неколико месеци од обећања председника Републике да ће се

напокон написати декларација, како је он навео, о заштити језика и културног наслеђа Срба. Дошао је новембар, од тога још ништа нема и ми очекујемо и желимо да видимо да ли ће то бити још једно лажно обећање којим ће он обманути патриотски настројене бираче да се нешто ради по питању положаја Срба у региону.

Ја вам чињеницама могу рећи, пошто се овом тематиком бавим две године, да је јако мало урађено по питању заштите Срба у региону. Да је нешто урађено, не би се данас дешавало да се у Федерацији БиХ руше српски споменици, не би се дешавало да у Албанији Срби немају право да се изјашњавају својим именом и презименом. Не би се дешавало да нам ломе натписе на ћирилици у Хрватској, да се забрањује српским посланицима да говоре српским језиком. Да у Црној Гори деца, а има 30% грађана Црне Горе који се изјашњавају као Срби, немају право да користе уџбенике на српском језику у основним школама.

Значи, ви оваквим нерадом правите то да ћемо створити једну генерацију младих Срба која неће знати да пише својим писмом, да говоре својим језиком и управо ће ова Влада бити Влада која је најмање урадила да се положај српског народа у региону поправи.

Што се тиче државних институција, ни државне институције не функционишу у складу са Уставом. Не функционише Скупштина дијаспоре, Управа за дијаспору нема већ три године директора. То су само неке ствари које су биле повод да Двери морају да напишу ову декларацију о заштити Срба у расејању и региону, јер су свесне да неке ствари стоје на мртвој тачки. И неке ствари које се овде говоре јесу те да нема ефекта ако Влада Републике Србије да одређена финансијска средства за помоћ Србима у региону; то је добро и то треба поздравити, али без потписивања билатералних споразума са државама из региона положај српског народа у региону се никад неће поправити.

Значи, ми морамо да обратимо пажњу на оно шта нам се дешава у околини и да урадимо нешто конкретно за те људе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Иван Костић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Реч има народни посланик Иван Костић.

ИВАН КОСТИЋ: Имали смо прилику данас да чујемо како су многе државе у свету усвојиле декларацију и признале геноцид над јерменским народом. Ми Срби, који смо доживели овакав геноцид у Другом светском рату у НДХ, треба да се запитамо да ли је могуће да се 70 година тема Јасеновца није споменула у Скупштини Републике Србије, до прошле године.

Имали смо прилику да учествујемо и да отворимо изложбу о Јасеновцу у априлу ове године. Нажалост, мене чуди да таква једна

изложба, која је била уметничко ремек-дело, није пропраћена у медијима на онај начин који заслужује. То је једноставно доказ да за ову власт та тема није приоритетна тема или је ова власт под притиском неких одређених лобија у немогућности да ову тему стави као тему о којој треба да се расправља у Скупштини Републике Србије.

Двадесет деветог новембра 2016. године Одбор за дијаспору и Србе у региону упутио је тадашњем председнику Владе Александру Вучићу декларацију о заштити културе сећања на страдање Срба у 20. веку и резолуцију о геноциду НДХ над Србима, Јеврејима, Ромима у Другом светском рату. Пре годину дана! Никаквог одговора нема. Шта се десило са овим декларацијама и резолуцијама? Да ли неко о њима расправља, да ли се у Министарству спољних послова потегла тема да ли ове ствари треба ставити на дневни ред и да ли је могуће да ми са оваквим капиталом који имамо у рукама не изађемо пред међународну и светску јавност и сперемо љагу са себе као геноцидног народа?

Људи, ми смо пре годину дана овде у Скупштини имали иницијативу одређених народних посланика из Србије, поднели су декларацију Народној скупштини о геноциду у Сребреници над сопственим народом. Да ли је могуће да смо то прећутали, а ове ствари које имамо у рукама ми не користимо, првенствено пред међународном јавношћу? Јер ово није проблем само односа српског и хрватског народа, ово је проблем појаве неофашизма на просторима Балкана. То су констатовале међународне институције.

Видите шта се данас дешава у Хрватској. Па политика неофашизма у Хрватској према Србима је увек актуелна. Мене чуди да људи овде који су у владајућој партији, који су пореклом из крајина, ћуте, да немају ауторитет своје председнику партије Александру Вучићу да кажу – пријатељу, стави ово на дневни ред, реши овај проблем који тишти српски народ већ 70 година.

Зато позивам вас да ви предложите резолуцију о геноциду и да је напоскон усвојите за време владавине ваших првака.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Само моменат.

(Александар Мартиновић: По Пословнику.)

Нема на утврђивању дневног реда, извињавам се.

Да, али нема. Проверићемо са службом.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Зоран Радојичић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Аутономној Покрајини Косово и Метохија.

Изволите.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Поштована председавајућа, поштовани грађани Републике Србије, поштоване колегинице и колеге народни посланици, полазећи од државне традиције српског народа и његовог историјског права на АП Косово и Метохију као саставни део Републике

Србије, имајући у виду да је КиМ историјски и државотворни, духовни и културни стожер Републике Србије и њених грађана, нарочито увиђајући чињеницу да без физичког повратка државних органа Републике Србије на територију КиМ није могуће спровести уставну норму о јединственом правном поретку који важи на целокупној територији Републике Србије, укључујући и АП Косово и Метохију, имајући у виду дух Устава Републике Србије, имајући у виду принципијелан став, недвосмислен став Српске православне цркве, дакле да државна власт Србије не сме никада да своју сагласност на отуђење КиМ, јер оно што се силом узме то се и врати, ми смо предложили резолуцију.

Дакле, Република Србија у складу са међународним јавним правом, Уставом, вољом грађана не признаје и никада неће признати једнострано проглашену независност АП Косова и Метохија, од стране илегалних органа у Приштини.

Косово и Метохија је саставни и неотуђиви део Републике Србије који се тренутно налази под окупацијом о чему без одлагања треба обавестити међународну јавност.

Ниједан грађанин Републике Србије који се налази на јавној функцији нема право да потпише обавезујући документ који ће правно отуђити АП Косово и Метохија као део територије Републике Србије.

Обавезује се Влада Републике Србије да прекине сваки вид комуникације и преговора у Бриселу са представницима приштинских илегалних органа који се воде уз посредство Европске уније.

Обавезује се Влада Републике Србије да поништи све писане и усмене споразуме постигнуте у Бриселу са представницима приштинских илегалних органа уз посредовање ЕУ будући да је реч о неуставним, дакле незаконитим приватним политичким погодбама неовлашћених лица.

Обавезује се Влада да наложи свим политичким организацијама и појединцима који су на окупираној територији АП Косово и Метохија укључени у рад илегалних органа у Приштини, а који признају, примењују и доносе акте у оквиру илегалног приштинског система, да из истих одмах иступе и ускрате им подршку.

И тако даље, има укупно 20 тачака.

Оно што морам да нагласим а то је да је ова резолуција први акт који се позива и на међународне уговоре о разграничењу између правних претходница Републике Србије са Албанијом што је несумњив аргумент који иде у прилог тврдње да је КиМ део Републике Србије која се граничи са Албанијом.

Такође, ова резолуција је акт опредељења Народне скупштине Републике Србије да се борба за очување КиМ измести из формата бриселске бирократије, која функционише на принципима условљавања тзв. европског пута Србије њеним повлачењем на територији АП КиМ.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Зоран Радојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог декларације о изражавању почести грађанима Србије неспрске националности погинулим за отаџбину.

Реч има Зоран Радојичић.

ЗОРАН РАДОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Имајући у виду да је према Уставу Република Србија држава српског народа и свих грађана који у њој живе, узимајући у обзир чињеницу да су се кроз нашу историју бројни припадници српске војске неспрске националности истицали по својој храбрости и пожртвованости у рату, нарочито се сећајући и памтећи да су у балканским ратовима, Првом светском рату, Другом светском рату, као и отаџбинским одбрамбеним ратовима од 1991. године до 1999. године, ратујући и жртвујући се за Србију, погинули бројни грађани неспрске националности, Народна скупштина би требало да донесе једну декларацију о изражавању почести грађанима Србије неспрске националности погинулим за отаџбину.

Ту треба констатовати четири ствари. Пре свега то је да се изражава посебно поштовање и одаје почаст свим грађанима неспрске националности који су дали своје животе борећи се у ратовима на страни државе Србије.

У другој тачки бисмо као Народна скупштина позвали надлежне институције Републике Србије да одају почаст овим херојима подизањем споменика којим би се обележио њихов допринос борби за слободу наше заједничке отаџбине.

У тачки 3 предлажемо као Народна скупштина да се изradi комплетан попис свих грађана неспрске националности који су дали своје животе у отаџбинским ратовима како њихова имена не би била заборављена.

Народна скупштина би у четвртој тачки предложила да се одреди посебан дан заштитника отаџбине и државног јединства као државни празник којим би се обележавало сећање на све погинуле за слободу Србије.

С обзиром на то да је чланом 1. Устава Република Србија дефинисана као држава српског народа и свих грађана који у њој живе, узимамо дакле у обзир ту вишевековну мултиетичност и мултикултуралност простора на којем заједно са нашим, српским народом живе припадници других народа, декларација особито жели да скрене пажњу домаћој али и светској јавности на одсуство сваке врсте ксенофобије и нетолеранције, шовинизма и националне нетрпељивости када је реч о односу већинског српског народа према припадницима неспрских народа.

Евидентно је, наравно, да су у свим поменутих ратовима – балканским, Првом светском, Другом светском, одбрамбеним отаџбинским ратовима – гинули и страдали за нашу земљу и сви они који нису припадници српског народа и да и њих треба узети у обзир, да се истакну светли примери свих родољуба у циљу васпитања и образовања будућих генерација у духу патриотизма и љубави према отаџбини.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.
Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли посланик жели реч? Није ту, добро.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са рушењем објеката у Београду, у делу града познатом као Савамата, 25. априла 2016. године.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Предлог за формирање анкетног одбора који би требало да испита све шта се десило и како су поступали државни органи, пре свега, у ноћи 24. на 25. април 2016. године поднели смо још почетком јуна 2016. године, значи скоро пре годину и по дана.

Нажалост, неколико десетина пута већ, чини ми се, овај предлог, који су поднеле колеге из других посланичких група као и из наше посланичке групе, није добио подршку посланика и, нажалост, због нерада других државних органа, који би овим случајем требало да се баве, пре свега мислим на тужилаштво и полицију, до дана данашњег јавност Србије не зна ко су одговорни, ко су они који су наредили да се руше објекти у Савамали, да се грађани Србије лишавају слободе на неколико сати, да за све то време полиција не реагује. Али ајде још једном.

И сваки пут када образлажемо нашу иницијативу да се о овоме расправља у Скупштини подсећам на неколико важних ствари, а то је да је председник Владе тада, данашњи председник Републике, прво рекао да су то радили комплетни идиоти, а неколико дана касније да су за то одговорни људи из врха градске власти.

Значи, већ годину и по дана, осим чињенице да су комплетни идиоти из врха градске власти наредили и организовали рушење и лишавање слободе грађана Србије, ми нисмо добили одговор ко су ти људи, која су њихова имена, немамо одговор на то да ли је тужилаштво саслушало господина Вучића, који очигледно зна ко су комплетни идиоти из врха градске власти. Ако ни због чега другог, сматрамо да би овај анкетни одбор морао да да одговор на та питања – која су имена и презимена комплетних идиота из врха градске власти?

Да смо добили та имена раније, вероватно не би било оволико других поступака који једино могу да се објасне тиме да су их урадили комплетни идиоти из врха градске власти, Београд не би окићен новогодишњом расветом у септембру, не би се копале три улице неколико месеци и тиме блокирао цео превоз у граду Београду и разне друге ствари које једино, понављам, могу да се објасне тиме да су их организовали и наредили комплетни идиоти из врха градске власти. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Предлог измена овог закона и Закона о порезу на доходак грађана су предлози два везана закона. Када би дошли на дневни ред Скупштине, имало би смисла да се, као ретко кад, о њима расправља у заједничком претресу и да се решења која су предложена усвоје истовремено да би могли да оправдају своју намену и своју идеју.

А идеја је следећа – да ова држава коначно прекине са штетном економском политиком коју спроводи, ево, већ шесту годину, лошом, катастрофалном економском политиком која је довела до тога да је дуг Републике Србије за тих шест, односно пет и по година повећан преко десет милијарди евра. Стање тог дуга данас је 65% БДП-а. За тих шест година раст БДП-а је најнижи у региону; ако је стопа раста у региону била 4%, раст БДП-а за тих пет и по година је износио 1,8%.

Ова мера је врло једноставна. Полази од чињенице да је Влада овде пре годину дана, долазећи у Парламент и тражећи измене управо Закона о финансирању локалне самоуправе, рекла како локалне самоуправе имају довољно новца и како им пет милијарди динара годишње, колико приходују општине од пореза на доходак грађана, није потребно, и како ће променом и смањењем процента за 5%, односно 10% у случају градова, буџети, односно обављање функција локалних самоуправа неће бити угрожено и да су, наводно, локалне самоуправе са великим задовољством прихватиле ово смањење које долази од стране Владе и да никаквих проблема у функционисању локалних самоуправа неће бити.

Данас, годину дана касније, можемо да видимо, наравно, да то није била истина. Локалне самоуправе, пошто их у 90% случајева воде нестручни кадрови СНС-а, грцају у дуговима, не могу да обезбеде довољно новца ни за финансирање најосновнијих делатности, као што су чишћење градова и општина, као што је финансирање и одржавање школа, домова здравља, брига о социјално угроженима. Ништа од тога општине немају, али кажем, чули смо овде да пристају на ово смањење, па пошто пристају, ми предлажемо да то смањење и остане.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 20, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Идеја је да финансирање локалне самоуправе остане на нивоу који је сада а да се порез на доходак грађана смањи, готово симболично, са 10 на 9 посто.

Наиме, пре пет и по, шест година, када је владајућа већина долазила на власт, поред разних обећања, о хлебу од три динара, инвестицијама од сто милијарди долара и сличним, чули смо да ће се ићи у растерећење

привреде. Верујем да су неки људи у то поверовали. Међутим, пет и по година касније можемо да констатујемо да је све то била лаж. Ни једним јединим законом стопа оптерећења привреде на зараде се није смањила. Мењали смо проценте, колико пара се одваја у фонд ПИО у односу на Здравствени фонд, док ова стопа пореза на доходак грађана није мењана.

Ми предлажемо да, пошто, као што сам већ раније рекао, локалним самоуправама не треба пет милијарди динара годишње, јер смо чули овде од тадашње министарке а садашње председнице Владе да оне немају никакав проблем и могу да функционишу, да се онда смањи овај износ.

То је отприлике таман пет милијарди динара мање годишње, колико би остајало у буџету Републике Србије али би остајало више код људи који плаћају овај порез, код привреде, који би могли тај новац да искористе за нека улагања, за даљи развој и развијање своје производње, можда и за неко минимално повећање плата својих запосленима, све оно што, нажалост, пре свега домаћи привредници немају шансу, с обзиром на то да се не налазе на листи повлашћених инвеститора којима Влада сваке године из буџета Републике Србије, односно од пара грађана Републике Србије даје великодушно милионе и милијарде динара у фабрике које, нажалост, не запошљавају грађане Србије на неодређено време него их држе на уговорима од три или шест месеци, како је Закон о раду сада омогућио.

На тај начин ти људи не могу да остваре своја најелементарнија права заштите на раду. У случају да се, не дај боже, разболе, видели смо случајеве да послодавац са њима не продужава уговоре о раду и да их оставља практично без здравствене заштите.

Мислимо да је ово смањење симболично али неопходно, и прави корак у правцу који мора да доведе до реалног привредног оздрављења.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Закон о систему плата запослених у јавном сектору донет је, наравно, када је добио сагласност Међународног монетарног фонда, као што и буџет, који још увек, иако је законски рок прошао пре 15 дана, није дошао у републички парламент јер чека сагласност ММФ-а.

Овај закон, урађен на начин да су се додатно смањила права и додатно је угрожен економски положај запослених у јавном сектору, довео је до тога да стручни људи одлазе из јавног сектора с обзиром на то да нису стимулисани да остану и раде. Наиме, нема у Закону елемената који ће омогућити да они који раде и који знају у јавном сектору могу за тај свој рад да буду и адекватно награђени.

Од Владе, уместо да у 2017. години имамо примену закона о платним разредима, годину дана слушамо обећања да ће тај закон доћи на дневни ред.

Подсећам вас, по овом закону, који је донет у фебруару 2016. године, рок за доношење закона о платним разредима био је крај 2016. године. На крају 2016. године тадашња министарка а садашња председница Владе дошла је да нам објасни да она тај посао није стигла да уради и да јој треба продужетак рока од шест месеци. Тај рок није испоштовала.

Неколико дана непосредно пре истицања тог рока као награду добила је да напредује са места министра на место председника Владе – у једном потпуно невероватном случају у демократским земљама, да неко ко никада није изашао на демократске изборе, за кога никада ниједан грађанин Републике Србије није дао глас, дође да обавља највишу политичку функцију у земљи, функцију председника Владе.

Е, таква председница Владе нам је у свом експозеу обећала да ће оно што она није успела да уради за више од годину дана нови министар да уради до краја ове године.

До краја ове године остало је још 45 дана и ја сам врло скептичан да ће тај посао бити урађен, а сасвим сигурно неће бити урађен на начин да ми овде у Парламенту можемо о томе да расправљамо. Вероватно ћемо добити тај закон, ако га уопште и добијемо, у пакету са буџетом и гомилом других закона и усвајаћемо га овде наврат-нанос, без могућности да о свакоме говоримо, да се посветимо решењима која ти закони предвиђају.

Зато предлажем да усвојите овај наш предлог сада, када је очигледно да на дневном реду Скупштине нема... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Већ три године и неколико недеља у Србији важи Закон о привременом уређивању начина исплате пензија, који је, када је дошао овде у Скупштину, да подсетим оне који се можда тога не сећају, у себи садржао одредбу да ће важити закључно са исплатом пензије да децембар 2017. године.

Пензије су тада једном броју грађана Србије смањене 15%, 20% и 25%, За оне који су имали пензију коју су стекли целокупним радом у свом животу смањено је за 25%. У предлогу закона стајало је решење да ће се закон примењивати закључно са исплатом пензије за децембар 2017. године. Тада је усвојен амандман којим је обрисана ова реченица, с образложењем да Влада верује да ће се пре овог рока створити услови за престанак важења овог привременог закона, како стоји у његовом наслову.

Нажалост, данас, нека два месеца пре тог рока, можемо да констатујемо да је Влада слагала грађане Србије и слагала посланике у Парламенту, зато што Влада нема намеру да овај Закон о привременом уређењу начина исплате пензија укине.

Оно што Влада ради је покушај да повећањем пензија свим пензионерима покуша да објасни како је ово најбоља Влада и како су пензије данас највеће.

Наравно, то није случај. Свако ко мало погледа статистику може да види да је у 2015. години инфлација била 1,7% а повећање свих пензија 1,25%. Затим, у 2016. години, када је инфлација била 1,8%, повећање је било 1,5%. Сада се најављује повећање пензија за 5%, у години када је инфлација скоро 3%. Ево, јуче су објављени последњи подаци; инфлација износи тренутно 2,8% и вероватно ће до краја године бити повећана на 3%.

У таквој ситуацији причати да ће пензије бити веће него икад је, најблаже речено, безобразлук и лаж. Зато вас позивам да усвојимо предлог овог закона о престанку важења Закона о привременом уређењу начина исплате пензија.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Већ више од две године покушавамо да кроз ову форму, Предлог измене Закона о порезу на додату вредност, али и кроз форму амандмана када обично уз буџет дође Предлог закона о порезу на додату вредност, придобијемо већину за усвајање ове једне мале измене.

Наиме, по нашем закону храна за бебе подлеже општој стопи пореза на додату вредност од 20%. Оно што ми тражимо је да се храна за бебе опорезује посебном стопом од 10%.

Једини пут када смо имали неку расправу на ову тему, када смо расправљали о нашем амандману који је исте садржине као и овај закон, добили смо одговор од министра да он не верује да би ова промена довела до смањења цена у малопродаји хране за бебе, да би оптеретила рад Пореске управе и да би отворила простор за злоупотребу.

Међутим, Владу није спречавало да неколико година разне друге ствари ослободи опште стопе пореза на додату вредност и да смањи у случају набавке, не знам, чини ми се, пелета за грејање и неких других ствари, да смањи општу стопу на посебну стопу, са 20% на 10%.

Очигледно је да Влада не сматра да је проблем демографске ситуације у Србији велики, забрињавајући и драматичан, који је чак довео дотле да имамо члана Владе, министарку без портфеља, задуженог само за ту област, да све то није довољно да се неке конкретне ствари предузму. Стално чујемо најаве да ће нешто бити урађено, али још увек, неких више

од годину и по дана од избора ове Владе, са једном променом из јуна ове године, ми немамо ни један једини предлог који се бави питањем популационе ситуације у Србији, демографске ситуације у Србији и предлог неког решења.

Позивам вас, колеге посланици, да више не чекамо Владу, да не чекамо најаве из Владе да ће нешто бити урађено. Предлажем вам да ставимо предлог овог закона на дневни ред, да видимо да ли можемо и на који начин додатно да помогнемо породицама са децом, онима који купују храну за бебе, онима који купују беби-опрему, а која је, по свим статистикама, у Србији 50% скупља него у ЕУ иако су плате у Републици Србији четврте у Европи отпозади.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: С обзиром на то да сам највише говорио о томе како овај закон треба да спречи Владу да нам доставља законе по хитном поступку и тиме оправдавао његово доношење а данас на дневном реду нису закони по хитном поступку, ја нећу данас дискутовати о предлогу и образлагати предлог за стављање овог закона на дневни ред. Испоштоваћу један преседан, бојим се, да се закони које нам Влада шаље не расправљају овде по хитном поступку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог закона.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Закон о јавним медијским сервисима требало је да прикрије једну превару коју је власт СНС-а урадила грађанима Србије. Наиме, 2012. године је речено да ће такса на електрично бројило којом се финансирао Јавни медијски сервис бити укинута.

Онда смо чекали две године да се донесе закон, који је, на крају, после две и по године, ту таксу и укинуо. Али је онда, само неколико месеци касније, донет нови закон о Јавном медијском сервису, који је сада предвиђао таксу за радио-телевизију, другачије име, и било је предвиђено да Управни одбор Јавног медијског сервиса – који треба да чине угледни медијски чиниоци, људи са знањем и искуством, што је све само не ситуација данас – изађе са предлогом на који начин Јавни медијски сервис да обезбеди наплату ове таксе.

Онда је тај и такав управни одбор, можда само мало нешто бољи од онога какав је данас, дошао до генијалне идеје – да се ова такса поново наплаћује уз рачун за електричну енергију. Само што сада ви не можете да ову таксу не платите. Вама се прво, када платите рачун за испоручену електричну енергију, скине 150 динара који иду Јавном медијском сервису а затим се намири ваш дуг Електропривреди Србије, јер је такво законско решење које је овде, на сугестију Управног одбора Јавног медијског сервиса, усвојила Скупштина.

Усвајањем једног таквог решења, које није пратило дух закона, добили смо чињеницу да грађани Србије не могу да се ослободе плаћања таксе на Јавни медијски сервис уколико имају више бројила у свом домаћинству, пре свега у сеоским срединама. Тамо где се градио део по део куће или део по део домаћинства па се уз кућу касније сагради нека помоћна просторија или штала или гаража и за сваку од њих се узимало ново електрично бројило, данас ти грађани морају да плате за свако електрично бројило таксу.

Можда та такса данас није толико велика, али сигурно ће бити у будућности и мислимо да треба да исправимо ту неправду и да изменом закона створимо могућност да се грађани ослободе плаћања таксе уколико имају више од једног електричног бројила на своје име.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијском подршци породици са децом.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Када је формирана Влада, у априлу 2014. године, тадашњи председник Владе је рекао да је један од приоритета доношење овог закона. За доношење закона задужио је министра Александра Вулина. Две године је Министарство правило неке радне групе, анализе и не знам шта; на крају није дошло ни до каквог предлога решења закона. Речено је – десили су се избори па ћемо сад цео овај посао да радимо из почетка. Тада је извршена и промена министра и оно што данас чујемо су поново најаве да ће предлог закона бити донет.

За све то време, више од две године, постоји предлог наше посланичке групе Социјалдемократске странке, Народне странке за одређена решења која овај закон обухвата. То су решења која треба да обезбеде да се, уместо тога што данас 25% деце свега у Србији прима дечији додатак, обухват деце повећа на 50%, који треба да омогући решење за смањење цензуса узимајући у обзир реално стање оних који треба да буду подржани од стране државе како то каже Устав и закон, треба да омогући пре свега помоћ самохраним родитељима, од којих једна трећина живи угрожена од сиромаштва; једна трећина самохраних родитеља данас живи у домаћинствима која имају мање од 10.000 динара месечно прихода.

Ситуација у Србији са сиромаштвом је, због рада и економске политике ове Владе, из године у годину све гора. Србија је данас прва у Европи, нажалост, по броју сиромашних и броју угрожених од сиромаштва. Ти бројеви су код деце још драматичнији. Свако треће дете данас у Србији је угрожено од сиромаштва.

Нажалост, овај закон, који треба да буде основни закон за пружање помоћи породицама са децом, ми не мењамо већ осам година. Немогуће је да политике које су усвојене и спроведене кроз овај закон пре осам година данас могу да одговарају. И Влада је тога свесна, али из мени потпуно непознатог разлога овај закон не може да дође на дневни ред већ три и по године. И, нажалост, опет имамо најаву да ће тај закон доћи до краја године. Ја бих волео, искрено бих волео, али бојим се да нећемо имати времена за расправу о њему и да тамо неће бити најквалитетнија решења која су потребна данас како би се подржале породице са децом у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Више десетина пута претходних годину и по дана покушавали смо да ставимо на дневни ред Скупштине Предлог измене и допуне Закона о култури. За важност културе сваки пут сам користио неку од изјава, и данас бих поновио изјаву Винстона Черчила, који је рекао да, када су предложили да се буџет за културу у Великој Британији за време Другог светског рата смањи, односно да се укине одржавање културних догађаја, рекао – а због чега онда ратујемо; чему одбрана нашег друштва и државе уколико немамо културу и сами укинемо културу?

Нажалост, политика ове Владе је таква да су из године у годину средства која се нађу у културном буџету све мања и мања.

Наше измене су у два релативно мала сегмента.

Из мени нејасног разлога, с обзиром на то да је у Предлогу закона о култури када је био писан у Министарству пре две године постојала дефиниција да је културна делатност и уметничка фотографија, тај део је обрисан. Ми предлажемо да се уметничка фотографија уврсти као културна делатност у дефиницију културних делатности, а не да се сматра, да се подразумева да је она део неке примењене уметности или дигиталног стваралаштва и мултимедије, јер уметничка фотографија није само то.

С друге стране, предлажемо решење о националним пензијама најистакнутијих културних радника у Србији. Предлажемо решење које је истоветно решењу за националне пензије најуспешнијих спортиста Републике Србије, који, када освоје медаљу на светском или европском

првенству, имају право да, када дођу године за пензију, остварују посебну националну пензију.

Нажалост, наш Закон о култури такву сличну могућност најуспешнијим уметницима, који на светским и европским такмичењима добију највећа међународна престижна признања, не даје. Он даје могућност Влади, да Влада одлучи да ли ће или не они имати право на ове пензије. Ми сматрамо да то не треба да ради Влада, да то треба да буде ствар коју уређује закон. На исти начин како је то решено у случају врхунских спортиста треба да буде решено и за највеће и најуспешније културне раднике. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Данас се у Србији, као и у целом свету, обележава Дан борбе против дијабетеса. Министар Лончар, уколико дође данас, може нешто више да нам каже о томе. Видим да је он већ данас и јуче имао неке активности на том плану. Између осталог, навео је податак да у Србији 710.000 одраслих болује од дијабетеса, од тога је, каже, више од пола радноспособног становништва. Такође констатује да се ова болест све чешће дијагностификује код деце и адолесцената и да је последица епидемија гојазности.

Оно што ми желимо овим законом јесте да дамо један одговор Србије на ову епидемију гојазности коју је Светска здравствена организација констатовала на светском нивоу пре неколико година и као једну од мера предложила је увођење акциза на вештачки заслађена пића – на сокове, воду и вештачки заслађена пића. Многобројне земље су испоштовале овај предлог и препоруке СЗО и у свој економски систем увеле ову акцизу, чак не само за пића него и за нездраву, масну храну. То је у неким земљама довело до драматичног пада продаје и конзумације вештачки заслађених пића.

У Мађарској се после 2011. године, када је уведена ова мера, за 20% смањила потрошња вештачки заслађених пића. С друге стране то је повећало продају природних сокова, што је сигурно нешто што би користило привреди Србије с обзиром на то да ми као пољопривредна земља имамо довољно сировина и за производњу природних воћних сокова али их не користимо до пуног потенцијала.

Позивам вас да усвојимо ову меру, да се придружимо бројним земљама и све већем броју земаља које се боре против епидемије гојазности, између осталог и на овај начин. Наравно, ово није једна јединствена мера која може да реши проблем. Она јесте једна од многих мера које морају да се донесу, али јесте једна мера која може да обезбеди

финансије за спровођење неких других мера, као што су едукација младих о потреби здраве исхране.

Позивам вас да усвојимо овај предлог, да не чекамо да то дође из Владе, а сасвим сигуран сам да ће то у будућности доћи.

Молим вас, председнице, пре гласања да утврдимо кворум.

ПРЕДСЕДНИК: У реду.

Молим да убаците своје картице у посланичке јединице.

Констатујем да је у сали присутно 130 народних посланика.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ево, по ко зна који пут предлажем законе у нади да ћете, због грађана Србије а не због нас који предлажемо ове законе, то ставити на дневни ред.

Закон који предлажем, о изменама и допунама Закона о локалним самоуправама, односи се на обавезност формирања месних заједница на територијама локалних самоуправа, било на градском било на сеоском подручју. Такође, у овом закону предлажем још једну ствар, а то је да се 80% пореза на имовину који се убира на територијама тих месних заједница пребацује директно из локалних буџета њиховим саветима, како би они могли сами да одређују шта су њихови приоритети, да инвестирају, да граде и да се створи активизам на најнижем нивоу власти у Републици Србији.

Нажалост, то није вредно ваше пажње. Ево већ дужи низ скупштина, година, како год хоћете, све што је везано за децентрализацију, све што је везано за смањивање директне моћи централне власти у Србији вама не одговара. То говори о томе да нисте спремни чак ни да говорите о промени изборног закона у Србији којим бисте умањили своју моћ, иако сте се, док сте били опозиција, залагали за то, пре свега ваш председник Александар Вучић. То говори у прилог томе да сваке године смањујете на неки начин општинама и градовима у Србији финансијска средства. Најскорији пример је и нов закон о финансирању локалних самоуправа, којим сте одузели 4,8 милијарди динара локалним самоуправама, а притом им нисте смањили ниједну надлежност; напротив, повећали сте им надлежности.

Дакле нема демократије и нема система у Србији док се не спроведе децентрализација, и то пре свега мислим на фискалну децентрализацију, и дотле док сви нивои власти у Србији не буду имали одређену аутономију и дотле док не будемо мотивисали најбоље међу нама који живе у овој држави, који су спремни да раде и боре се за друштво и за заједницу у којој живе, да се тим послом и баве.

На овај начин све је постало фарса. Ви сте и од државе направили фарсу. Једноставно, све се своди на жељу појединих политичких моћника који у датом тренутку управљају Србијом. Немате никакве жеље да у Србији промените нити систем вредности, нити систем институција. Вама одговара анархија и да онда, сходно томе ко је вама ближи, ко вам се више улагује, према њему будете бољи. Или, уколико то има било какве политичке користи за ваше политичке организације, онда сте спремни да, попут неких градова у Србији као што је Београд, коме сте дали сто милиона, Зајечар – 380 милиона и још неки други, којима као Деда Мраз поклањате одређена средства и тиме прикривате неспособност локалних функционера.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Поштовани посланици, обавештавам вас да ће Народна скупштина, у складу са Пословником, данас радити и после 18 часова, због потребе да утврдимо дневни ред.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Такође један јако важан законски предлог. Тиче се привреде, тиче се стања у коме послују наши домаћи предузетници у Србији. Наравно, никаквог чињења вас као власти у задњих пет година како бисте поправили привредни амбијент који би на крају имао за резултат и већи привредни раст Србије и мању стопу незапослености; реалну, не ону о којој ви говорите. Међутим, то се заснива само на празним причама, лажима и на обећањима које изнова и изнова дајете привредницима у Србији.

Дакле, 2016. годину један у низу министара привреде је прогласио као годину предузетништва, са обећањима да ће се преко 40 законских предлога променити, да ће се побољшати привредни амбијент за наше предузетнике у Србији. Наравно, од свега тога се ништа није догодило.

Стога ја предлажем да се овим законом домаћим предузетницима који запошљавају нове раднике у Србији смањи стопа, односно основица за обрачун пореза на добит за износ исплаћених нето зарада оним запосленим радницима које запосле на неодређено време, као и да се ослободе пореза на добит сви предузетници који су новоосновани у недовољно развијеним подручјима Републике Србије.

Наравно, ви не желите ово да ставите на дневни ред, не желите да расправљате о овоме, зато што наши предузетници вама нису занимљиви. Вама су занимљиви ови који долазе у Србију у потрази за јефтином радном снагом како бисте приказали лажну слику развоја привреде.

Шта је истина? Истина је да данас у Србији имате, нажалост, 39.600 привредних друштава која су у блокади, што је 30% више него у истом периоду прошле године. Износ блокаде је две и по милијарде динара, што је 45% више него прошле године у укупном износу блокаде.

Данас у Србији ваша власт, господо, дугује 33 милијарде динара повраћаја ПДВ-а привредним субјектима у Републици Србији, који су добили решење за повраћај ПДВ-а али ви то њима не враћате зато што вам за потребе кампање треба да прикажете лажну слику о лажном суфициту у буџету Републике Србије. Зато имате оволико блокираних, јер људи месецима чекају на своје сопствене новце које је од њих узела неодговорна држава. Због тога данас Србија спада у ред земаља са најнижим просечним зарадама у Европи.

Србија је данас земља која има најнижу минималну зараду у региону, са 189 евра. Србија је данас земља која има ниже зараде од Анголе, од Либије, Замбије, Конга, Свазиленда, Цибутија и кога год хоћете да побројите. То је резултат вашег рада и Србија је данас земља са растом БДП-а од 1,66% у кумулативном збиру за задње три године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације.

Реч има Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: У мају ове године сам поднео захтев за образовање анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима након процеса приватизације, односно усвајање сета медијских закона у Републици Србији.

Поднео сам зато што се од тренутка приватизације медија и усвајања тог сета медијских закона над Србијом надвио медијски мрак. Зато што сте ви под паролом да ћете изаћи као држава из власништва над медијима у Србији тај свој утицај кроз власништво у медијима заменили финансијском контролом медија. Тако да данас, поред тога што можда формално нису власници медија људи који су блиски режиму и СНС-у, у пракси то делује да контролишете 90% медија у Србији тако што им поново дајете паре из буџета, како Републике и републичких јавних предузећа тако и локалних самоуправа, тј. дајете им паре грађана Србије. Онда те медије злоупотребљавате и они служе искључиво за кампању режима и власти СНС-а, служе за промоцију лажи, за промоцију нестабилности, неморала и свега онога што можете видети на насловницама таблоида.

Данас у Србији ви се играте с медијима, па тако имате и пример Телевизије Крагујевац, коју сте приватизовали па сте је онда од тог власника поново вратили граду и град је 80 милиона динара пореских обвезника и грађана Крагујевца поново дао тој телевизији.

Са друге стране имате и пример Града Београда, који је издвојио 80 милиона за пројектно финансирање медија али међу тим медијима није било места нити за агенцију Бета, нити за лист „Блиц“, нити за лист „Данас“, нити за Медија центар, за разлику од, рецимо, „Информера“, „Алоа“, „Српског телеграфа“, који су добили по пет милиона, „Студија Б“

са 23 милиона и да поменем нарочито удружења рок музичара са 6,9 милиона, неких фирми, „Фолим“ и осталих који су, како наводе медији, основани неколико месеци пре расписивања конкурса.

Дакле, зато је неопходно да се хитно утврди какво је данас стање у медијима, утолико пре што је министар Вукосављевић најавио поново некакву нову стратегију медија у Србији за крај ове године.

Позивам вас да се најпре формира анкетни одбор који ће чинити представници свих партија и да се утврди чињенично стање пре него што се уђе у израду нове стратегије, да се медији ослободе и да се медијским радницима пружи слобода у раду а грађанима омогући Уставом загарантовано право на истинито и благовремено информисање. То данас у Србији није случај. Данас у Србији медији служе за перманентну медијску кампању кроз манипулације и лажи владајућег режима.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Реч има Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Ово је један од предлога закона за који сам искрено веровао да ћете ставити на дневни ред зато што понајмање има везе са политиком, па чак сам о томе говорио и министру просвете на последњој седници Скупштине, који је рекао да то треба изменити.

Иначе, ради се о стипендирању ђака и студената; ради се о усаглашавању два закона, то је Закон о ученичком и студентском стандарду и закон о допуни Закона о локалној самоуправи.

Једноставно, ви не желите ниједан такав закон да усвојите и да на тај начин омогућите представницима локалних самоуправа у Србији и републичких институција да могу да стипендирају најбоље ђаке и најбоље ученике у Србији а да притоме не крше ниједан закон и долазе у ситуацију да сутрадан могу бити под теретом одређених пријава због непоштовања закона или неусаглашености закона у Србији.

Дакле, ви на тај начин што не желите ни сами – иако сам ја желео да препустим Српској напредној странци да овај закон предложи, не желите да говорите о овоме – то значи да не желите да говорите о нечему што је највеће богатство и највећи капитал развијених земаља света, а то је интелектуални потенцијал. То је наше злато, то су наши рудници. То је шанса данас у развијеном свету сваке државе.

Ви на овај начин не чините ништа да смањите број младих људи који одлазе из Србије. У протеклих десет година 175.000 људи млађих од 30 година је отишло из Србије. Образованих, спремних, способних медицинских радника и лекара, учитеља и професора, и економиста и правника отишло је у свет да развија друге земље и да своје знање, у које је

улагала Република, у које су улагали њихови родитељи заједно са њима, дају неким другим земљама.

Они за вас, уколико не представљају сигурни или капиларни глас, како ви то називате, не представљају никакав значај. Због тога се данас Србија суочава са свим овим стварима с којима се суочава.

Дакле, ја вас молим да овај предлог закона ставите на дневни ред и да омогућите да се најбољи ђаци и најбољи студенти могу стипендирати без кршења закона, јер они нису усаглашени.

С обзиром на то да то досада нисте урадили на мој предлог, ја позивам било ког посланика Српске напредне странке, или Владу, или министра да овај закон ставе на дневни ред и тиме практично омогуће све ово о чему сам ја досада говорио. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Као што вас не занимају млади, тако вас, изгледа, не занимају ни пољопривредници у Србији, којих данас, у преко 630.000 регистрованих пољопривредних газдинстава, има преко милион и по, а по неким проценама и два милиона који живе и раде од пољопривреде. Дакле, пољопривредна газдинстава у Србији су највећи послодавац у Републици Србији и сходно томе би такав третман и требало од државе да имају; нажалост, то није истина.

Оно што сте ви урадили у пет година ваше владавине, ево улазите у шесту годину, смањили сте сва давања за пољопривреднике у погледу Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју. Стога ја овим законом предлажем повећање подстицаја, повећање премија за млеко, регреса на ђубриво, на семе, зато што би то био начин да подигнемо конкурентност наших пољопривредника и олакшамо им производњу.

Ви сте у вашој белој књижи, кад сте долазили на власт, обећавали пољопривредницима Србије да ће пољопривреда бити стратешка грана за развој привреде у Србији, да ћете сваке године повећавати за 1% учешће пољопривреде у буџету Републике Србије. Он је тада био 5%, данас је 4%. Ви не да га нисте повећали, већ сте га смањили.

Паралелно с тиме, из године у годину повећавате намете нашим пољопривредницима. Када највећ година као што је била ова, година суше, где кажете сами да су штете преко милијарду евра, шта сте до данас урадили и на који начин пружили помоћ и подршку пољопривредницима који су претрпели огромне штете? Ви не мислите о њима, ви мислите о томе да ће то утицати на лажну слику суфицита и привредног раста у Републици Србији а не питате се како ће започети следећу сезону наши пољопривредници. Све су само празна обећања и све су пусте лажи.

Са друге стране, ти исти наши пољопривредници нису достојни од вас да добију ни дизел-гориво без акцизе или без пореза. Плаћају најскупље дизел-гориво у региону и очекујемо од њих да учествују у БДП-у.

Е па, господо драга, ја вас позивам да усвојите овај закон и да на делу покажете да сте спремни да пољопривредницима помогнете, да помогнете оној привредној грани која запошљава највише људи данас у Србији и да на тај начин помогнемо и држави и пољопривредницима. Колико видим, оно што се може прочитати у медијима, буџет за пољопривреду ће се смањити у наредној години, што ме не радује, тако да не верујем ни да ћете усвојити ово, али то говори заиста о вашој посвећености, о вашим обећањима и о свему ономе што сте говорили у претходних пет година. Пољопривредници од вас могу очекивати још само једино нове намете кроз ваучере за сезонски рад.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Председнице, уважени потпредседници, даме и господо народни посланици, ми смо као Социјалдемократска странка и Посланичка група Социјалдемократска странка – Народна странка предложили више од 50 закона у овом сазиву, али Српска напредна странка не дозвољава да се расправља о било ком предложеном закону.

Један од тих закона је и закон који треба да уведе планове интегритета у политичке странке. Планови интегритета су нешто што треба да помогне у превентивној борби против корупције. Српска напредна странка је имала пуна уста борбе против корупције у кампањи 2012. године. Када је дошла на власт, није хтела да промени ни један једини закон који би помогао да ова земља не буде највише огрезла у корупцији од свих земаља Европе данас.

Политичке странке су извор корупције; мислим да то и грађани Србије мисле. Да политичке странке не би биле извор корупције, треба нешто да урадимо поводом тога, а то је да донесемо планове интегритета. Српска напредна странка би могла у том плану да утврди која су жаришта корупције у политичким странкама и да размисле о томе да ли је дозвољено

да један човек финансира политичку кампању те странке више него што је законом прописано да је то могуће. То представља корупцију. Да се то не би дешавало, треба да унесемо планове интегритета у наш закон и у политичке странке.

Зашто се Српска напредна странка тога плаши? Зато што се плаши да неће више моћи противзаконито да се финансира. Сви функционери у овој земљи долазе из политичких странака и, ако науче у политичкој странци да буду подложни корупцији, они ту корупцију преносе и на државне органе.

Господо, дајте да уредимо политичке странке, из којих сви долазимо, и да буде у свести људи који се налазе у политичким странкама да не могу противзаконито да се понашају. Нема противзаконитог финансирања политичке кампање, нема противзаконитог финансирања политичке странке. Милионе евра из сиве зоне трошите на политичку кампању, унесите против закона у средства политичких странака. То су кривична дела. Али хајде да пођемо макар од тога да буде прописано у нашим актима да то није дозвољено и да на тај начин образујемо чланове политичких странака.

ПРЕДСЕДНИК: Десет секунди више говорите, хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, СДС покушава три године, три године покушавамо да убедимо СНС да расправљамо у овом парламенту о порезу на имовину.

Муку сте грађанима на врат навукли. Подигли сте порез на имовину 200-300%, како коме, и не желите да расправљате о томе у Парламенту. Не желите зато што ви муку грађана Србије не осећате. Зато што ви имате такве приходе и таква примања да немате никакав проблем да платите порез на имовину. Не размишљате о онима који не могу то да плате.

Изменили сте закон 2013. године. Дакле четири године наплаћујете 300% већи порез него што је био раније. И то вам није довољно. Пошто привреда не ради ништа, пре две недеље је Град Београд донео одлуку да се повећа порез на имовину за још 2%. Зашто? Јер вам толико треба за лед екране, јер вам толико треба за новогодишњу расвету која је постављена у септембру. Кол'ко власти пара треба, толико ће да дигне порез на имовину, што погађа сваког грађанина у овој земљи. Порез на имовину улази у сваку кућу. Шта сте постигли тиме? Тиме сте постигли да грађани који немају пара да плате овај порез морају да продају своју имовину, морају да продају своје станове и куће. Ко ће то да купи? Вероватно ови који су се енормно обогатили у последње четири или пет година. Они ће да купе јефтино станове и куће људи који немају пара да плате порез на имовину.

Да ли осећате неку одговорност за то? Да ли ви сматрате да је луксуз да једна четворочлана породица живи у стану од 80 квадрата? Није то луксуз. То је право грађана загарантовано Уставом, да могу да уживају у својој имовини и да имају право где да станују. Немојте их терати из њихових станова превисоким порезима.

Да ли је нормално да у једном дану подигнете порез 300%, да у истом том дану одузмете 25% од пензија, 22%, како коме, 10% у јавном сектору од плата, да у једном дану уведете акцизу на струју? Ко то може да издржи? Како грађанин да се заштити од неодговорне државе? Да ли у овој земљи постоји закон, да ли постоји Устав, да ли постоји могућност да се заштитимо од неодговорне власти? Сутра ће можда да падне на памет да у Београду, после избора, треба још 200% да се дигне порез, да се покрију трошкови из кампање. Од чега ћемо то да платимо?

Ми овим законом предлажемо да порез буде ограничен, да буде лимитиран, не више од 7% годишње...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о општем управном поступку.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нема, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, очигледно је да ће влада Ане Брнабић да падне и да нам се ближе парламентарни избори.

Пошто нам се ближе парламентарни избори, ја сам предложио да се измени Закон о избору народних посланика, да покушамо да све оно што у том закону не ваља исправимо. А много тога не ваља. Не ваља ни изборни систем, о чему морамо да разговарамо али ви тај унутрашњи дијалог нећете да водите. Ви у ствари не желите да водите никакав дијалог у Скупштини Србије. Нећете да разговарате ни и једном од преко 150 предлога закона који су предложили посланици опозиције.

Зашто се плашите да разговарамо о законима? Зашто се плашите да донесемо нови закон о избору народних посланика, којим бисмо испунили препоруке ОЕБС-а? Овој земљи после избора 2016. године ОЕБС је дао препоруке, ниједна није испуњена. После председничких избора 2017. године ОЕБС је дао препоруке, ниједна није испуњена. Па да ли то СНС сматра да ми треба да се ишчланимо из ОЕБС-а? Ми смо били једни од

оснивача те организације. Да ли ми као члан ОЕБС-а који не поштује препоруке тог тела чији смо члан треба и даље да будемо у чланству?

Плашите се да промените закон зато што не можете да победите на изборима у регуларној и фер изборној утакмици. Плашите се зато што ћете пасти са власти; пашћете са власти у Београду, пашћете са власти на парламентарним изборима.

Годину и по дана, ево, има од прошлих парламентарних избора како предлагем овај закон, сваке недеље, и СНС то игнорише. Игнорише зато што има већину у РИК-у и том већином може да изгласа шта год хоће. Већином, која је противзаконита, коју сте имали на изборима 2017. године, председничким, ви сте изгласали резултат какав сте хтели.

Две хиљаде шеснаесте сви смо преко телевизије пратили циркус у Републичкој изборној комисији. Ви сте одређивали који ће цак да се преброји, онај који вама одговара, а онај цак који вам не одговара није могао да се преброји. Никада нико није одговарао за то.

На бирачком месту где гласа наш посланик Горан Богдановић 60 гласова је било у цаку за СДС, а у записнику нула. Ко је одговарао за тих 60 гласова? Ко је одговарао што је украдено 60 гласова само на једном бирачком месту? Колико хиљада гласова је на тај начин украдено?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалним изборима.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: С обзиром на то да иду и београдски избори, предложили смо измену Закона о локалним изборима.

Српска напредна странка очигледно не жели да расправља о овоме јер жели да нас уведе у хаос после избора. Ако постоји сумња да су избори покрадени, а та сумња постоји уколико не желите да се објаве резултати са сваког бирачког места одмах по пребројавању на бирачком месту, онда грађани не могу да верују у изборни процес. Ако грађани немају поверења у изборни процес, немају поверења у институције и немају поверења у владавину права. У том случају свако може да руши и бије као што сте рушили у Савамали на дан избора. Да ли хоћете да се то понови?

Шта треба да буде одговор на то? Одговор на то, претпостављам, треба да буде да се заштита права грађана остварује на улици. Да имамо демонстрације, да имамо хаос на улицама, јер не може да се заврши тај изборни процес на другачији начин.

Зашто СНС прижељкује немире на улицама поводом избора? Зашто не прихватите да сви чланови бирачких одбора буду обучени? Зашто не прихватите да се скенирају записници? Зашто не прихватите да могу да се пребројавају гласови само у бирачком одбору? Зашто треба нека комисија,

градска изборна комисија да има права да у статистици мења записнике, да усаглашава? Шта треба да се ту усаглашава? То су све начини манипулације да би се дошло до изборног резултата који одговара СНС-у.

Хајде изађите једном на фер изборе и пробајте да победите. Хајде да расправљамо о овоме. Што не ставите на дневни ред закон, да идемо од члана до члана да видимо око чега можемо да се договоримо? Не смете, зато што злоупотреба избора креће шест месеци пре избора. Креће кроз измене у бирачким списковима. Креће кроз услове око кампање. Предложили смо и овим законом када су локални избори у питању да морају да се представе кандидати и да се води јавна дебата везано за политичке програме политичких странака. Зашто нема те јавне дебате, када су избори за главни град, ни на једном медију? Зашто СНС не сме да изађе у неку емисију, да пошаље свог представника, свог кандидата за градоначелника да се супротстави кандидату опозиције? Зато што зна да ће на тај начин изгубити на изборима.

Господо, немојте нас уводити у изборни хаос. Имамо довољно времена да можемо да променимо све оно што у законима не ваља.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о утврђивању пореза на непријављени приход грађана.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, обраћам се највише посланицима СНС-а, који се, претпостављам, сећају да су учествовали у кампањи 2012. године. У тој кампањи сте говорили о томе да ћете донети закон о пореклу имовине.

Шта се десило кад сте дошли на власт па сте се предомислили и не смете више да донесете један механизам који ће омогућити да се провери имовина свакога од нас? Сваког од нас 250 који седимо овде, сваког функционера који седи у Влади, сваког функционера у локалној самоуправи, сваког грађанина, сваког вашег функционера. Зашто бежите од тога? У чему је страх?

Зашто сте то предлагали 2012. а сада спуштате поглед и не смете да гласате да макар расправљамо о томе? Ево, остварење ваших обећања. Хајде да донесемо закон о пореклу имовине, да утврдимо ко коју имовину има и колики је порез платио када је остварио приход који је употребио да купи ту имовину. Нема ништа од празне приче о борби против корупције и хајке против појединаца. Дошли сте на власт тако што сте причали о Мишковићу. И? Нема пресуде.

Дакле, ја овде не предлажем увођење нових кривичних дела. Очигледно се то показало неефикасно. Ми предлажемо да се утврди за сваког функционера од 2000. године па до данас и убудуће, и за сваког

грађанина, да ли је ту имовину коју је стекао стекао од легалних прихода на које је платио порез. Уколико се утврди да постоји разлика између имовине и опорезованих прихода, у зависности од тога колика је та разлика, биће опорезован са 20%, 40% и 60%.

Дакле, ово је једини начин да прекинемо ланац корупције у овој земљи и да смањимо сиву економију. Да ли знате да је, по проценама, сива економија у Србији 20-30% БДП-а, да има десет милијарди евра кеша у сивој зони? Тај кеш генерише корупцију. Да ли знате да развијене и најразвијеније земље избацују кеш из оптицаја, да може да се плати само преко картица?

Хајде једном да ставимо тачку на оно што се дешавало у овој земљи до данас. Можемо да уведемо све у легалне токове и да у овој земљи сви плаћају порез. Зашто се СНС плаши тога да њихови функционери плате порез? Хајде да разговарамо о овом закону.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Реч има народни посланик Ненад Константиновић.

Изволите.

НЕНАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Захваљујем се.

Понудили смо две верзије закона о избору народних посланика и у једној смо обрадили врло конкретно све везано за финансирање изборне кампање и за равноправност у медијима у изборној кампањи.

Дакле, главна препорука ОЕБС-а и оно што грађани могу да виде то је да изборна крађа креће од изборне кампање. На изборима 2017. године кандидат СНС-а је био заступљен 92% у медијима, а сви остали кандидати 8%. Мора да се одвоји функционерска кампања од политичке кампање. Није дозвољено у пристојним и демократским земљама да се неко појављује у својству функционера док су избори у току а да је истовремено и кандидат.

Деведесет два посто времена за једног кандидата, а осам посто за све остале. О каквим ми фер условима причамо? Какви могу да буду ти резултати кад је таква злоупотреба медија у кампањи? Десетине милиона евра се троше на кампању. Српска напредна странка је и 2016. и 2017. године потрошила преко десет милиона евра за кампању. Одакле су те паре? Јесу ли то паре од оних 40.000 што је седам хиљада њих уплатило? Одакле десет милиона евра? И зашто десет милиона евра?

Предлажемо овим законом да се медији и медијска кампања финансирају из буџета Републике Србије, и то директно, тако што ће се плаћати из буџета телевизијама. Да постоје јасни услови и да се зна колико ко има времена, да свима буду доступни сви медији, да буду обавезне дебате на телевизијама које имају националну фреквенцију. Зашто на телевизијама које имају националну фреквенцију не постоје дебате између

политичких странака у којима обавезно морају да учествују представници парламентарних странка? Да имају исто време, и да то буде за странке бесплатно а да се плати из буџета.

Иначе се од пара које иду из буџета за финансирање изборних кампања 99% потроши на медије; сви они леци, сва теренска кампања, то је 1%. Дакле, то су фер услови. Механизам за то постоји. ОЕБС указује да је то највећи проблем који имамо у изборном процесу. Ви то нећете да бисте могли да манипулишете. Ви то нећете јер на фер изборима СНС не може да победи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – један, уздржаних – нема, није гласало – 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине Републике Србије, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансирању АП Војводине, који је поднела Народној скупштини 13. децембра 2016. године.

Да ли мр Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних нема, није гласало – 142 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине Републике Србије, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о убвеницима, који је поднела Народној скупштини 26. септембра 2016. године.

Да ли мр Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних нема, није гласало – 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине Републике Србије, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика, који је поднела Народној скупштини 12. септембра 2016. године.

Да ли мр Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних нема, није гласало – 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине Републике Србије, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о

пољопривредном земљишту, који је поднела Народној скупштини 12. септембра 2016. године.

Да ли мр Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних нема, није гласало – 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик мр Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању, који је поднела Народној скупштини 12. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик мр Александра Јерков жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 136 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Дејан Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о порезу на додату вредност, који је поднео Народној скупштини 20. јула 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 134 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Дејан Николић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања, који је поднео Народној скупштини 10. октобра 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик др Ана Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине, коју је група од 31 народног посланика поднела Народној скупштини 13. априла 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – један, уздржаних – нема, није гласало 138 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице

допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика, који су Народној скупштини поднели народни посланици Душан Павловић и Саша Радуловић 22. јуна 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 144 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика, који је Народној скупштини поднео 28. јула 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Душан Павловић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о спречавању насиља у породици, који је Народној скупштини поднео 22. јуна 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – два, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 142 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик др Ана Стевановић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Верољуба Арсића са функције потпредседника Народне скупштине, који је група од 31 народног посланика поднела Народној скупштини 13. априла 2017. године.

Да ли народни посланик др Ана Стевановић жели реч? (Да.)

Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Сматрамо да су председница Народне скупштине Маја Гојковић и потпредседник Народне скупштине Верољуб Арсић, од сазивања посебне седнице 9. августа 2016. године па све до данас, током председавања више пута грубо и наочиглед целе јавности прекршили Устав Републике Србије, Закон о Народној скупштини, односно Пословник Народне скупштине, што је довело до потпуне деградације највишег представничког тела и носиоца уставотворне и законодавне власти у Републици Србији.

Начин на који председник и потпредседник председавају седницама Народне скупштине више него очигледно доказује да су заборавили на своје основне обавезе као председавајућих и на то да институција Народне скупштине није њихово приватно власништво, још мање власништво

њихових партијских колега, као и на чињеницу да сви народни посланици имају једнака права и дужности.

Захваљујући поступању председнице први пут имамо ситуацију да народни посланици опозиционих посланичких група у знак протеста подижу своје пословнике управо да би председавајућој указали на повреду Пословника а да након тога не само да не добију реч већ председавајућа и потпредседник Арсић дају себи право да се томе отворено подсмевају, заборављајући на чињеницу да су посланичке групе изабране од стране народа а не од председавајућих, као ни од стране њихових партијских колега.

На седници Народне скупштине говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Подсећамо да није дозвољено непосредно обраћање народног посланика другом народном посланику, коришћење увредљивих израза, као ни изношење чињеница и оцена које се односе на приватни живот других лица, у складу са члановима 106. и чланом 107. Пословника.

Захваљујући Маји Гојковић и Верољубу Арсићу скандалозне ситуације се надовезују једна на другу, непримерене изјаве, грубо кршење Пословника, што је све скупа довело до потпуног обесмишљавања функције председника и деградације Народне скупштине.

На крају, оно што је поражавајуће јесте чињеница да су како председница тако и потпредседник Арсић решили да се потпуно повинују жељи Владе Републике Србије да им закони само протрче кроз Скупштину, да се о њима не расправља на начин предвиђен Пословником те да јавност Србије остаје ускраћена за информације о многим законским решењима, која владајућа већина изгласава на звук звона, иако управо та решења директно утичу на животни стандард и економску моћ наших грађана.

Да су Маја Гојковић и Верољуб Арсић прекршили сваку меру и грубо повредили Уставом загарантовано право на правна средства доказује и то да су себи дали право да креирају нове мере за одржавање реда на седници према посланицима опозиције како би на сваки начин покушали да спрече да се чује њихов глас у Парламенту.

Све што сам навела довело је до потпуне деградације Народне скупштине, која је оваквим поступањем председавајућих постала извршни орган Владе Републике Србије.

На основу свега наведеног захтевамо хитно разрешење како председнице Маје Гојковић тако и потпредседника Верољуба Арсића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – два, уздржаних – нема, није гласало 138 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Поштовани народни посланици, сада, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу, у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.15 часова.

(После паузе – 15.25)

ПРЕДСЕДНИК: Настављамо са радом.

Молим вас да утврдимо кворум.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о главном граду.

Да ли желите реч?

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, Демократска странка је предложила више десетина измена и допуна предлога закона, уз исто толико анкетних одбора за све оне афере које је произвела Влада Републике Србије у пет година своје власти.

Када смо предлагали овај закон, а то је Закон о главном граду, рекли смо – хајде да грађани Београда знају кога бирају на изборима, ко је та особа за коју се гласа. Било да је мушкарац било да је жена, грађани имају право да знају коме ће дати глас и коме ће дати одговорност да их води у Београду наредне четири године.

Пошто ово није изборна година, како смо имали прилике да видимо, ми вас молимо да скупите храброст и да усвојите наш предлог да се градоначелник непосредно бира на изборима у граду Београду. Зашто? Зато што грађани желе да знају ко је њихов градоначелник и за кога ће гласати на наредним изборима.

Пошто то очигледно не може да буде по стоти пут Александар Вучић, ми смо желели да вам на овај начин омогућимо да се не скривате више иза председника Републике Србије и да разни Весићи, Сенише Мали итд. воде град Београд науштрб популарности председника Републике.

Мислим да је веома важно да грађани знају кога бирају. Овога пута нећете моћи да их преварите уколико само будете поштени и усвојите овај предлог, за који тврдим да је не само демократски него је и заиста више него коректно да грађанима омогућите да знају коме ће дати поверење у наредне четири године.

Избори ће бити почетком следеће године. То су редовни избори за Град Београд. Имамо градоначелника који је смењен, имамо градску управу која не функционише, Београд који је раскопан, а неко, наравно, за то мора да сноси одговорност. Не можемо да дозволимо да одговорност за раскопане улице, за гужве у Београду, за сиромашне грађане буде неко опште место у којем свакога дана опозиција и власт имају времена да се препиру. Грађани су ти којима морамо да решимо проблеме. Они желе да знају ко је тај ко је одговоран за те проблеме.

Дакле, хајде да видимо зашто је Сениша Мали као смењени градоначелник и даље градоначелник Београда и да ли можемо овим законом да променимо неке ствари и да направимо Београд ефикаснијим и ефикаснијом управом ако грађани Београда имају прилике да знају за кога гласају. Скупите храброст, усвојте заједно са нама овај предлог па да

видимо да ли смете да изађете на те изборе и да се заиста фер и демократски ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Закон о одбрани постоји да би се, пре свега, усагласили законски акти са законима који дефинишу статус Војске Републике Србије, начин на који војници данас преживљавају у својој професији најцрње могуће и најсрамотније ствари. То се није догађало откад Војска Србије постоји.

Оно што је данас положај војника у Србији може се описати срамотом. Очигледно многи који данас воде Владу Републике Србије, укључујући ту и министра, не само да беже од одговорности него не желе да Војска Србије уопште постоји. Министар одбране се залаже за увођење обавезног служења војног рока зато што је професионалну војску срзао до границе сиромаштва. Војник данас у Србији не само да нема плату са којом може да плати за своју породицу рачуне, он данас нема ни најосновнију опрему са којом свакодневно чува, на пример, границу Србије, са којом се апсолутно Србија дичи, већ и безбедност, са којом не можемо да се похвалимо већ последњих неколико година.

Српски војник данас, уместо да представља највећи понос за нас, очигледно за владајућу већину представља потпуно небитну ствар, из простог разлога што је данас војник осрамоћен, понижен, његова каријера укаљана. Морамо да урадимо све што је до нас, што може, макар и законским решењима, да побољша ствари и када је у питању њихов материјални статус и када су у питању услови под којима војници данас обављају своју дужност, а то је безбедност Србије, земље и њених грађана.

(Народни посланици гласно коментаришу.)

Не можемо на овај начин – неки посланици су нервозни, вичу и мисле да је срамота што предлажемо боље услове за Војску Републике Србије – уопште да дођемо до речи када су у питању овако важне и велике теме.

Ми сматрамо да је Војска Републике Србије на издисају. Она, уколико се овако настави, неће постојати у наредних неколико година, а камоли деценија. Ово је веома важно да грађани знају, из простог разлога што данас плата војника није толика колико је потребно да би поткрепила све трошкове породица припадника Војске Републике Србије – за рачуне за струју, школарину и све оно са чим се данас суочавају.

Такође, не треба да говоримо о томе да Војска може само да сања о становима, који су престали да се граде откада је Александар Вучић дошао на власт...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Европски покрет у БиХ дао је Београду и градоначелнику Београда признање да је град Београд најтолерантнији град у региону. То је очигледно истинито са становишта да је очигледно толеранција превелика према онима који руше Београд, раскопавају Београд, руше четврти у центру града, пале амбасаде; према њима је толерантност више него велика.

Дакле, београдска четврт Савамала је била срушена у изборној ноћи 2016. године. Оно што је срамота за Србију представља срамоту и за овај дом и за ову институцију, да досада нисмо успели да се изборимо за правду. Не можете некоме рушити дом и кућу и кров над главом у изборној ноћи и сматрати да због тога нико неће одговарати. Не можете некога да вежете и да му одузмете слободу а да притом говорите о томе како су сви једнаки пред законом. Не можете да дозволите да, када они који су угрожени позову полицију а та полиција не изађе на лице места да заштити грађане којима је заштита потребна, говорите о безбедности у главном граду. То је срамота за Србију.

Ово је упамћена срамота и ово ће остати у историји Србије као незабележено да је једна организована криминална група из врха власти организовала рушење центра Београда да би то земљиште бесплатно дали својим партнерима и арапским тзв. инвеститорима. Те арапске инвеститоре многе земље на свету јуре, њихови правосудни органи, и издати су налози за хапшење у појединим државама у свету. Они су на потерницама. Таквим вашим партнерима нудите земљиште Београда – који рушите свакога дана, каљате му углед, каљате му понос. На тај начин то ће остати највећа срамота уписана у историји ове земље и овог града.

Ускоро ће град Београд успети да одбрани своју слободу. Град Београд ће ускоро имати власт која ће, заједно са својим грађанима, истражити рушење Савамале. Знајем да сте нервозни зато што ускоро нећете бити на власти, прво у Београду а онда и у Републици; ваши кисели осмеси то и потврђују. Верујте ми на реч да је ово оно што ће мотивисати грађане да једном заувек оне организаторе из ваше странке, СНС, доведу пред стуб правде, зато што је ово ствар која мора бити решена. Ово је историјска срамота коју сте направили за град Београд и Републику Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио се да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Председник Демократске странке Драган Шутановац и ја смо предложили да овај закон буде саставни део позитивног законодавства Србије. Овим законом, који нема апсолутно никакве везе са политиком, можемо заштити нечији живот.

Преко 50 живота је изгубљено зато што нисте хтели да прихватите и усвојите овај закон када га је први пут предложио Драган Шутановац, још као народни посланик. Само зато што овај закон предлаже Демократска странка, одбили сте да га подржите и да га ставите уопште на дневни ред, иако смо рекли да ћемо се на сваки могући начин одрећи расправе и времена које нам овај предлог апсолутно ставља на располагање.

Дакле, онима који су легално стекли оружје, овим законом, уколико су регистровани насилници у породици, то оружје по сили закона мора да се одузме. Пре неколико дана смо имали пример да је човек који је оптужен за насиље био приведен, вратио се у своју кућу и својим пиштољем, који је легално стекао, извршио убиство. Дакле, то је случај који сте могли да спречите а нисте хтели, него се само подсмевате, и то је оно што је на вашу срамоту и на ваш образ и на вашу част. Могли сте преко 50 живота да спасите само да нисте злуради, само да се нисте ругали предлозима Демократске странке.

То је оно што вредносно одређује вас као СНС и нас као ДС. Ми се одричемо свих политичких поена, свих, како бисмо ми рекли, јефтиних политичких поена. Ми желимо да ово дође на дневни ред, да се апсолутно без расправе усвоји да бисмо спасли већ сутра неки живот који може бити трагично изгубљен због насиља у породици. Пуна су вам уста речи како је страшно важна борба против насиља у породици, и то смо могли неколико пута досада да чујемо од владајуће већине. Министри из Владе Републике Србије говоре како што пре треба да се усвоје закони како би се спречило насиље у породици.

Молим вас да усвојимо овај закон како бисмо некога оставили у животу, али ви апсолутно то не желите да узмете у обзир. Покушајте да будете већи него што јесте, ставите овај закон на дневни ред и ми ћемо се одрећи расправе, као и, претпостављам, сви остали у овој сали. Хајде да некеме спасимо живот. Хајде да не читамо сутра у црној хроници како је још неко својим оружјем убио свог супружника и на тај начин направио огромно кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о

потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Желимо да се раскине тај међудржавни споразум између Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата из простог разлога што је то споразум који је омогућио лекс специјалис, односно корупцију звану „Београд на води“.

Мало је смешно након свега онога што је председник Владе у то време говорио о милион и осамсто хиљада квадрата на подручју Савског амфитеатра. Нисте успели за пет година да изградите ни једну једину зграду у „Београду на води“, и то је оно што овај пројекат чини потпуно смешним. Деца у Србији знају да се краде на пројекту „Београд на води“. Деца у Србији знају да не можете ниједну зграду, ниједан стан да завршите за пет година.

Подсетићу само да су у периоду од свега две и по године тадашњи министар одбране Драган Шутановац и министар грађевине Оливер Дулић изградили преко пет хиљада станова у Београду, на Вождовцу, у „Степи Степановићу“. Цело ново насеље је направљено, са преко 15.000 људи који су досељени на општину Вождовац. Пет хиљада станова! Ви не можете један стан, а камоли зграду да завршите за пет година на подручју Савског амфитеатра. То говори о срамоти и о томе колико је узалудно било улагање и смањење пензија и смањење плата. Да се разумемо, плате и пензије су смањене да би неки арапски инвеститор могао тим парама да гради шопинг мол, хотел и зграду коју апсолутно никоме не може да прода. Е, то је „Београд на води“, и о томе ће се такође грађани опредељивати на наредним београдским изборима.

Оно што данас представља тај пројекат јесте и да свака грађевина на подручју Савског амфитеатра, да ствар буде још смешнија, дневно мора да плаћа, по извештају стручњака, преко 15.000 евра пумпе које ће испумпавати воду из темеља. „Београд на води“ је као пројекат заустављен. Он је стао. Овде нас је уверавао председник Александар Вучић како ће милион и осамсто хиљада квадрата бити готово у року од три до четири године. Један стан нисте завршили за четири године.

То је оно што су ваши резултати данас у Београду и Србији. Тако изгледа и Србија, као „Београд на води“. Она је стала, ништа се не гради, грађани беже из земље и људи немају посла, животни стандард је све мањи и мањи. И зато ће Београђани имати прилику да се на наредним изборима огласе и по том питању.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Уједно вас молим да нам кажете нешто о вашим предлозима, да бисмо знали да ли да гласамо.

Предлог закона о допунама Закона о раду.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ми смо предложили један закон који се тиче младих људи, о којима ретко ко води рачуна. Нећу да кажем нико, многи посланици су учествовали заједно са нама из ДС у томе како и на који начин можемо да поспешимо да ова земља буде држава у којој ће млади људи заиста и остајати а не бежати у неке стране земље које ће користити њихово знање и њихову енергију.

Апсолутно, млади нису на листи приоритета. Не да су на дну листе приоритета, него нису на листи приоритета. Што више њих оде из земље, очигледно је овој влади то неопходније и потребније, с обзиром на то да неће имати са ким да се свађају, неће бити младих људи који ће се бунити.

Дакле, млади људи данас немају посао. Они завршавају уредно своје средње школе, било стручне било гимназије, завршавају факултете, поштено долазе до својих диплома, поштено стичу магистарске и докторске дипломе. Али не могу да се запосле. Зашто? Зато што постоји, прво, забрана запошљавања у јавном сектору, где могу да се запошљавају само они који су чланови СНС.

Педесет и нешто хиљада њих, од тренутка забране запошљавања до данас, запослили су представници режима, док млад свет може да рачуна само на карту у једном правцу. Е, то није земља у којој ће постојати будућност и где ће млади људи одлучити да оснивају свој бизнис.

Ми смо предложили да Закон о раду буде такав да омогући одређене олакшице младим људима да дођу до посла и нас чуди зашто... На такав начин смо добили одговор од владајуће већине да апсолутно не жели да разговара о тој теми.

Ми смо рекли да овај закон кошта Србију педесет милиона евра. Довољно је да се 80.000 неформално запослених пребаци у формално запослене и да будемо на нули. Довољно је након тога само један новозапослени да бисмо били у добитку. А колико само људи, талената ћемо изгубити ако овај закон не будемо ставили на дневни ред? Колико ће само доктора наука, најобразованијих, најпааметнијих, најспособнијих отићи из ове земље само зато што млади и успешни нису на листи приоритета Српске напредне странке?

То је оно што је проблем данас за Србију, која апсолутно не размишља о својој будућности само зато што је дилетанти воде, само зато што су ту људи који искључиво мисле на себе и своје џепове а не на оне који већ неколико година након успешно завршених студија не могу да дођу до посла. И зато предлажемо овај закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Ово је такође популарно назван закон о запошљавању младих. Имамо данас родитеље који су уложили много тога да би њихове породице биле успешне, да би њихова деца била образована, здрава, уредна, добро ухрањена, а доживели су то да им њихови синови и њихове кћерке одлазе из Србије. Зато што је Србија постала тамни вилајет за многе који су поштено стекли своје образовање, своје васпитање.

Не може Србија да рачуна да ће бити земља која ће опстати у будућности уколико најважнији и највреднији ресурс оставља по страни, а то су млади људи, то је њихово знање и њихова енергија.

Мене чуди сва она бука и сви они напади, сва она добацивања кад год смо помињали бесплатне уџбенике, кад год смо помињали боље и квалитетније образовање за наше младе у Србији како би били конкурентнији на тржишту рада. Нас је то чудило из простог разлога што очигледно постоји страх, када је у питању већи квалитет образовања у Србији, од стране СНС-а и појединих народних посланика који представљају данас ударну песницу режима у овом дому.

Оно што нас очигледно забрињава јесте да је све већи отпор владајуће већине према онима који могу својим знањем да их угрозе, да их замене на њиховим местима. Па чак и у самој СНС постоје они који чак и нешто знају, међу чланством, ал' не могу да дођу до функција зато што они који не знају ништа те функције држе са обе руке и ноге и апсолутно не желе да се из тих фотела склоне.

Таква је ствар и у држави, нажалост. Како радите у својој партији, такво је стање и у држави. И у држави, наравно, постоје они који нису чланови ниједне партије а не могу да нађу своје место под сунцем само зато што они који не знају апсолутно ништа данас воде Србију. Они који нису компетентни, који нису квалификовани, који су купили дипломе, који се на сваки могући начин ругају оним младим људима који су на поштен начин дошли до неких својих титула и неких својих успеха.

Имамо ситуацију да они млади људи који су најоцењенији, који имају највише оцене, медаље златне на олимпијадама у науци, данас нису добили ни тапшање по рамену од стране оних који воде Владу Републике Србије а већ их купују многе стране, међународне компаније и полако тај највреднији ресурс одвлаче на своју страну. Очигледно је то визија Србије какву види Александар Вучић и СНС. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог, да вас подсетим, о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Закључујем гласање: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Пре свега десетак дана прошло је тачно три године откако су срамотно противуставно смањене пензије, како је одузета имовина грађанима који су поштено стекли своју пензију током свог животног века.

За те три године узето је отприлике неколико стотина милиона евра, онолико новца колико сте потрошили и дали у џеп арапским инвеститорима који су упропастили и „Београд на води“ и пољопривредно земљиште и многе друге пројекте у којима су учествовали и лажне фабрике које никада нису отворили.

Када су у питању тајни уговори за које сте само на неколико седница трошили стотине и стотине милиона евра, затим уговори о делу који се увек пред изборе, као што ћемо имати и ове године, преко 130 милиона евра је опредељено за уговоре о делу за чланове, функционере СНС-а, тј. тзв. куповину гласова. Толико је новца утрошено да ниједно дете, ниједан унук, ниједна унука нису добили посао, нису добили ухлебљење и нису своју породицу наставили да заснивају у Србији.

Ви сте упропастили старе људе у Србији који су поштено стицали током целог свог живота своју пензију. Пензија је имовина и не можете ту пензију одузети на такав начин како сте ви урадили. Устав Републике Србије то не дозвољава. Зато кукавички нећете да дозволите ПИО Фонду да изда решење о смањењу пензија, јер сте онемогућили пензионерима и да се жале на то. Срам да вас буде! Не могу себи да плате порез ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланика Балшу Божовића да покуша да нам предложи закон о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Ту свакако нема места за увреде.

Има још десет секунди.

Молим вас да из вашег речника избаците увреде и викање на друге посланике.

БАЛША БОЖОВИЋ: Немају да плате порез на имовину, немају да се лече, немају за квалитетну исхрану, немају да својим унуцима и унукама дају џепарац, немају начин да возе кола кад они то хоће јер немају новца за гориво. На то сте свели пензионере данас у Србији и треба да се стидите због тога. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, предлажемо да се лекс специјалис укине, да се раскине међудржавни споразум између Србије и Емирата и да се на тај начин заштити интерес Републике Србије и новац грађана Републике Србије, како

бисмо могли да вратимо плате онима којима сте плате смањили, како бисмо могли да вратимо пензије онима којима сте пензије смањили.

Дакле, уместо што данас певају посланици владајуће већине и што вређају и добацују, псују и мене и моју породицу, и скандирају, поносан сам што се посланици Демократске странке никада неће повући пред оваквом непристојношћу и што ће се увек, увек борити за интерес грађана Републике Србије.

Није циљ Демократске странке да дође на власт. Циљ Демократске странке је да оне обесправљене подржи, да их заштити од овакве непристојности и оваквог непоштовања грађана Републике Србије. Због тога смо предложили да се лекс специјалис укине, зато што не желимо да грађани Републике Србије буду ти који ће плаћати пропале пројекте Александра Вучића и оних који су данас на власти у Републици Србији.

Ми имамо данас ситуацију у којој, уместо да градимо домове, социјалне станове, станове за војску, уместо да вратимо пензије пензионерима, уместо да вратимо плате просветним радницима, уместо да вратимо плате лекарима на стари ниво и да им повећамо, ми тај новац трошимо на „Београд на води“, који не да није успео, који се урушава и тоне сваког дана. Е, то је безобзирност ове власти према својим грађанима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Весна Марјановић предложила је да се дневни ред сенице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Да ли народна посланица жели реч? Није ту, добро.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред сенице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину.

Изволите.

НАТАША ВУЧКОВИЋ: Хвала, председнице.

Предложила сам да се изврше измене и допуне Закона о порезу на имовину који је донет 2013. године. Дакле, од стране једне од ваших првих влада 2013. године огромно је повећан порез на имовину. Ми смо и тада у скупштинској расправи говорили о томе да је ваш тадашњи предлог закона

ишао за тим да се чак и до 700% повећа порез на имовину. После су неки наши амандмани срећом усвојени те је онда повећање пореза само између 200 и 300 посто урађено. Сад је Скупштина града Београда гласала такође за повећање пореза на имовину.

Зашто ми овај закон овде предлажемо, ја посебно? Пре свега, огромно је пореско оптерећење грађана Србије. Ми сваки дан слушамо, у медијима и од представника ове Владе, да је велики успех ове Владе у томе што је спроведена фискална консолидација. Молим вас лепо, никаква фискална консолидација није спроведена, осим по цепу и на терет грађана Србије. Кад погледате шта сте све урадили у погледу повећања пореског оптерећења грађана од 2012. године, од када сте на власти, поред тога што је повећана стопа пореза на додату вредност, повећали сте порез на имовину, повећан је порез на добит предузећа, акцизе итд.

Дакле, читава та фискална консолидација, поред смањења пензија и плата, заправо се заснива на томе што сте грађанима дубоко, дубоко ставили руку у цеп. И то је сав успех ове Владе. То је резултирало тиме да је огромно осиромашење грађана широм Србије, а овим порезом на имовину, који сте овако 2013. године заиста мучки повећали, према том закону највише су оптерећени пре свега грађани власници непокретности у великим градовима, и то пре свега у Београду али и у Новом Саду, Нишу и у другим центрима, градовима у Србији. Шта је тиме урађено? Тиме смо ми додатно грађанима повећали њихово пореско оптерећење, тиме смо онемогућили да уживају у правима која су им Уставом гарантована. Дакле, такав порез на имовину је и неуставан, и неправедан и непропорционалан.

Ми смо много пута предлагали више амандмана на тај предлог закона. И овај мој предлог иде за тим да се, пре свега, задржи прогресивност пореза на имовину, али тако да се они који чине највећи број власника непокретности у овој земљи, а то је највећи број грађана широм Србије, да се управо њима највише и смањи пореско оптерећење.

Овај закон има још једну велику неправедност, а то је што је њиме укинута оно што смо успели да уведемо у закон, чини ми се 2010. или 2011. године, када је он последњи пут мењан, а то је да се на окућнице не плаћа порез на имовину. То је био предлог, иначе, посланика Константиновића и мој, тада још. Овим законом који сте ви донели 2013. године...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Наташа Вучковић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Изволите.

НАТАША ВУЧКОВИЋ: Поштована председнице, овај предлог закона има за циљ да се прецизира неколико одредаба закона о праву на суђење у разумном року који је донет 2015. године. Ми смо тада на тај закон предлагали доста амандмана.

Зашто је овај закон важан? Овде, у овој нашој земљи, сви грађани који имају потребу да заштите нека своја права у судском поступку знају колико ће их то коштати и времена и новца. Дакле, дошло је до страшно великог повећања судских такси, а са друге стране не успевамо да кроз све ове реформе правосуђа постигнемо да судски поступак, дакле да поступак у коме грађани остварују нека своја права, траје краће.

У оквиру права на доступност правде право на суђење у разумном року је једно од суштинских елемената. Шта се овим законом који предлажем заправо уводи? Једна равноправност грађана, односно свих оних који имају судски поступак у току, а то је да се у случају да им се не обезбеди право на суђење у разумном року изузме председник суда уколико је он тај који одлучује у основном поступку. То овим законом који сте ви донели 2015. године није предвиђено и ми због тога ово предлажемо.

Ово је за све грађане Србије посебно важно, али бих хтела да укажем на једну категорију где је трајање поступка изузетно неправедно и где доводи у питање њихову егзистенцију, живот њихових породица, а то је питање радних спорова нарочито.

Имамо прилику стално да читамо у медијима колико дуго трају радни спорови. Значи, то су људи који су остали без радног места, без посла и који некада своја радна права остварују у поступцима који трају и неколико година. Шта после од тог права остане чак и кад га пред судом остваре, имали смо такође прилику да читамо. Ово је једна врло мала измена, али измена која би значила много за грађане Србије и за могућност да остварују своје право пред судом на најбољи могући начин.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Даме и господо народни посланици, ово је изузетно важан закон...

Ја вас молим, ако можете, председнице Парламента, да умирите владајућу већину. Знавам да су нервозни због губитка избора који ће их врло брзо задесити, али молим вас да их убедите да се понашају онако како њима није у природи, а то је нормално.

Ово је изузетно важан закон, као што је систем одбране изузетно важан систем како за нас тако и за читаву земљу.

Одмах да будем потпуно јасан, не очекујем да СНС прихвати ове измене и допуне Закона о одбрани, зато што је јасан став СНС-а о систему одбране у целини. Када једна странка за шест година своје власти промени пет министара одбране а сваки буде лошији од претходног министра, знамо шта може да нас очекује. Када једна странка за министра одбране сада има

Александра Вулина а за директора БИА Братислава Гашића, знамо шта може да нас очекује у области безбедности.

Уставни основ за доношење овог закона је садржан у одредби члана 97. став 1. тачке 4), 6) и 9) Устава Републике Србије, којима је предвиђено да управо Србија уређује и обезбеђује одбрану и безбедност свих њених грађана без обзира на верску, политичку или националну припадност.

Закон о одбрани је недовољно обухватан и не пружа одговоре на суштинска питања. Један од разлога је застарелост основних стратешких докумената, али и занемаривање актуелних безбедносних процена, пре свега на глобалном нивоу, како у региону у коме ми живимо тако и у земљи у којој ми живимо.

Нужно је, пре свега, успостављање склада, пре свега са Законом о ванредним ситуацијама. Не постоји земља у Европи која води рачуна о својој безбедности и систему одбране а да нема усклађен закон о одбрани са законом о ванредним ситуацијама.

Поднели смо измену и допуну осам тачака. На овим изменама и допунама су радили изузетно озбиљни људи – и ја им се овом приликом захваљујем – генерал Малиновић и генерал Радојичић, и не знам заиста шта је спорно да прихватите измену члана 1, који гласи да су основни стратегијски документи Стратегија националне безбедности Републике Србије, Стратегија одбране Републике Србије и Доктрина Војске Србије и документи у области невојних извоза, ризика и претњи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе.

Молим вас да се јавите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не знам заиста зашто систем не ради када год се јави неко из Демократске странке, али нећете нас ућуткати.

Предложио сам измене и допуне Закона о локалној самоуправи. Локална самоуправа је очигледан пример бахатости, корумпираности и незнања СНС-а у свих 160 локалних самоуправа где, на жалост по грађане Србије, СНС руководи локалним самоуправама у виду градоначелника Краљева који отвара као капиталну инвестицију семафор, у виду градоначелника Суботице који као капиталну инвестицију представља то што жели да извади гркљан свом политичком неистомишљенику или у виду градоначелника Новог Сада који у виду капиталне инвестиције отвара паркиралиште за бицикле.

Предложио сам измене и допуне Закона о локалној самоуправи пре свега како би се свим грађанима Србије, без обзира на то да ли живе у Суботици или Сурдулици, вратило оно што им је СНС отела. Овим законом предлажем да се грађанима Србије врати пет милијарди динара, колико им је СНС отела само прошле године.

(Народни посланици у сали све време гласно коментаришу.)

Ја вас, председнице, још једном молим да умирите посланике Српске напредне странке. Знам да њима није својствено да буду пажљиви, културни и нормални, али ово је ипак Парламент.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, немојте да морам да кажњавам. Па не можете рећи за посланике да су ненормални, то стварно нема смисла.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Молим вас, слушајте како нас вређају све време, и колегу Божовића и мене.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, немојте.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Предлажемо, конкретно, враћање грађанима Србије пет милијарди динара, колико је СНС отела свим грађанима Србије и свим локалним самоуправама, и од председника општина не желе да направе и створе људе који мисле својом главом, који раде у интересу својих грађана, већ који раде у интересу мафијашког предузећа и своје странке... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Је л' то то?

(Радослав Милојичић: Зашто не могу да образлажем предлог? На два минута сте ме прекинули.)

То не значи да ви можете у две минуте да увредите...

(Радослав Милојичић: Не можете да ме прекидате.)

Па прекинућу вас још неколико пута, није никакав проблем.

Ваше образложење Предлога закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе гласи тако да сте назвали посланике СНС-а...

(Радослав Милојичић: Вратите ми време.)

Срамота је то што сада говорите, да је вама време важније од поштовања посланика у овом парламенту. Рекли сте да су ненормални, да су мафијашки...

(Радослав Милојичић: Нисам то рекао. Имам још један минут, молим вас да ми вратите време.)

Не, нећу вам вратити сигурно време за увреде и овакве ствари.

(Радослав Милојичић: Имам још минут времена.)

Не, немате.

Стављам на гласање ваш предлог.

Дужни сте да поштујете Пословник у сваком тренутку када ми радимо. Значи, предлагање дневног реда се односи на материју коју предлагете, а не на изговарање сваке врсте увреде која вама у том тренутку падне на памет. То нема везе са суштином предлагања и образлагања дневног реда.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Драго ми је да су грађани Србије имали прилике да виде како желите да угасите свачије мишљење, сваког

посланика који мисли другачије од вас и који се не слаже са вашом погубном политиком. Отели сте ми минут времена, јер за образлагање закона имам три минута. Ви сте ми украли цео минут. Када то радите овде пред широким аудиторијумом, пред камерама, шта онда радите на бирачким местима када то нико не види?

ПРЕДСЕДНИК: Добили сте реч да образложите Закон о јавном информисању и медијима а не да се иживљавате нада мном.

(Радослав Милојичић: То је увод у тај закон.)

То није увод.

(Радослав Милојичић: Молим да ми дозволите да образлажем закон, имам још три минута.)

Кад будете образлагали законе.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Мени је заиста жао што не можете ви или СНС да ми кажете како ћу образлагати свој закон и на то никада нећу пристати. То можете да радите са неком другом странком, са Демократском странком не можете.

Молим вас да ми вратите време за образлагање закона о допунама Закона о јавном информисању.

И, као што знате, власт је променљива и овом приликом молим све посланичке групе које мисле да је то потребно Србији, а потребно је, да заједничким напорима изменимо катастрофалан закон о информисању.

Можда вама данас одговара, пошто је по статистици Александар Вучић заузео у председничкој кампањи 96,8% простора у електронским медијима, али то вам сигурно неће ићи у корист за годину дана, када изгубите изборе. Никола Пашић је, када су му донели закон, питао какав је то закон, а сарадници су му рекли – то је такав закон да никад нећемо моћи да изгубимо изборе. Он је онда рекао – вратите тај закон; када будемо опозиција, тај закон нам неће одговарати.

Зашто не усвојите овај закон? Па зато што се плашите. Плашите се фер медијског третмана, плашите се зато што ваш председник не сме да изађе на ТВ дуел Драгану Шутановцу, председнику Демократске странке, и никоме од посланика Демократске странке.

(Народни посланици се смеју и гласно коментаришу.)

Плашите се зато што сте током 2013. године толерисали 23 напада на медије, зато што сте 2017. године толерисали 54 напада на медије.

Ово су поражавајући подаци, и ово нису подаци за смејање. Овим подацима не треба да се смејете чак ни ви из СНС-а, који сте претукли на инаугурацији вашег председника новинарку... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, стварно свашта сад говорите. Какве то везе има са Предлогом закона?

(Радослав Милојичић: Вратите ми време.)

Нећу вам вратити време, вама је то јасно. Правимо од Народне скупштине Републике Србије све и свашта.

(Радослав Милојичић: Молим вас, вратите ми време. Ко сте ви да ми не вратите време? А ви ћете да процењујете.)

Нисте у стању да нам образложите Предлог закона о допунама Закона јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Уважени грађани, драго ми је да сте још једном могли да видите како власт гуши другачије мишљење чак и у народном парламенту, у Народној скупштини, која је основана ради тога, и шта ради СНС од највишег дома у нашој држави.

Демократска странка предлаже 47 измена и допуна закона и у процедури је још 27 измена и допуна закона и анкетних одбора, али мислим да је овај закон један од најважнијих, ако не и најважнији.

Уставни основ за доношење Закона о социјалној заштити садржан је у одредби члана 97. тачка 8) и Демократска странка предлаже конкретну меру да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатан превоз од куће до школе, да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатна ужина и да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеде бесплатни уџбеници.

Није равноправно ово што СНС ради. Није нормално да у Србији, нажалост, имамо 50.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем која су сваког дана гладна, која гледају најбољег друга из клупе који има за ужину а та деца нису у могућности јер родитељи не могу да им обезбеде ужину, док министар Вулин сумњивим радњама купује стан у вредности од 200.000 евра. То није Србија за какву се залаже и за какву се борила Демократска странка још од професора Мићуновића пре 27 година и бори се и дан-данас.

Нажалост, имамо пример дечака из Мола који је, пре свега зато што није имао новац за карту од куће до школе, напустио трећи разред средње школе у Бечеју и, нажалост, после тога извршио самоубиство због немаштине. То није Србија какву треба да имамо у 2017. години.

У 2015. години је удео деце у укупној популацији Србије само 17,3%, што нас чини изузетно старом нацијом. Имамо и за то конкретно решење, Демократска странка предлаже бесплатну вантелесну оплодњу за све брачне парове који не могу да се остваре као родитељи.

Србија јесте лидер у региону али је, нажалост, лидер у региону само по стопи ризика од сиромаштва. Ту се налазимо на првом месту. Србија је на првом месту по стопи ризика од сиромаштва. Ви можете градити мостове, можете градити путеве, а и то не радите, али не смете дозволити да нам деца у 2017. години буду гладна док су ваши новчаници све пунији, док имате све више и више станова науштрб грађана Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Хоћете се јавити?

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Председнице, ја се сваки пут јавим и ви ми никада не дате реч. Ја знам да ви желите да ме ућуткате као што желите да ућуткате и већину грађана Србије...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, зашто измишљате сад? Мрзи вас да притиснете тастер да се јавите за реч и онда измишљате пред аудиторијумом који нас гледа. Зашто то радите?

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Вратите ми 26 секунди, колико сте ми узели.

ПРЕДСЕДНИК: А стално треба нешто да вам вратим.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Па вратите ми.

ПРЕДСЕДНИК: Па немам шта да вам вратим.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Много отимате, ја не могу заиста да...
Отели сте ми 33 секунди.

ПРЕДСЕДНИК: Па немојте да се свађате него образложите закон.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Демократска странка предлаже измене и допуне Закона о полицији зато што нам је живот свих грађана подједнако важан и на првом месту.

Свакога дана у Србији имамо протест полиције, имамо протест војске, имамо протест у пошти и данас смо имали чак и протест у једној малој општини у Косјерићу где се скупило хиљаду грађана који су протестовали против лоше, корумпиране и бахате власти СНС-а.

Предложене измене и допуне Закона о полицији су потребне управо зато што је Српска напредна странка обесправила све полицајце и све припаднике Министарства унутрашњих послова и довела их на руб егзистенције. Стање у полицији је толико лоше да је СНС прво полицајцима, који ризикујући свој живот обезбеђују нас и нашу државу, смањила плате, отела плате у износу од 10%. А онда је СНС отела и дневнице, тако да дневница сада за оног који чува нашу границу и чува безбедност свих нас износи 150 динара. За тих 150 динара не може човек да купи себи једну кифлу и један јогурт. Полицајац не може ревносно и одговорно да обавља свој посао ако зна да у кући нема новца за струју, да не може својој деци да плати књиге за текућу годину.

Две су кључне тачке у изменама и допунама Закона о полицији. Прва је да Министарство мора да одреди потребе система и у складу са тим да школује кадрове на Полицијској академији. Није нормално да млади, образовани, стручни људи који заврше Полицијску академију не могу да се запосле у Министарству, а у Министарству сте запослили некакву Дијану Хркаловић, која је била бот СНС-а. Због тога нам и јесте овако у сектору безбедности.

Друга тачка, предлажемо брисање члана 172. Закона о полицији. Тим чланом се руши презумпција невиности и зато предлажемо брисање. Може, на пример, неки частан и поштен полицајац да ухвати у крађи

Вулина, да ухвати у крађи Гашића, Вучића или Брнабићку; ако му неко поднесе кривичну пријаву, он аутоматски бива удаљен са посла, а знамо како наши судови раде.

(народни посланици и даље гласно коментаришу.)

Не разумем чему сада та нервоза.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић, повреда Пословника.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Молим вас, члан 106, говорник може да говори само о тачки дневног реда. Посланици СНС-а дају кворум – ово говорим због грађане Србије – да би ови жалосни остаци бившег режима могли да предлажу своје назовидопуне дневног реда, које су све само не допуне дневног реда него најгоре могуће увреде на рачун пре свега Александра Вучића, СНС и министара у Влади Републике Србије.

Молим вас, госпођо Гојковић, овај што шири руке, овај што је опљачкао Смедеревску Паланку, ови што су опљачкали све живо по Србији, да им не дозволите...

(Народни посланици аплаудирају.)

... Да им не дозволите да се даље иживљавају над народним посланицима и над грађанима.

Српска напредна странка није никоме ништа украла. Српска напредна странка није никога убила. У њихово време су убијани полицијски генерали на улици, у њихово време њихов председнички кандидат је имао пиштољ из кога је човек убијен у његовом стану а не у стану Александра Вучића, и ја вас молим, госпођо Гојковић, да ову седницу водите у складу са Пословником и да прекинете сваког припадника бившег режима, ову жалосну српску опозицију, када говори о нечему што благе везе нема са тачком дневног реда.

Иначе, толико су јаки и снажни да без кворума ових људи који овде седе цео дан и слушају разне Кене и остале који су упропастили Србију ово што они раде не би било ни могуће. Дакле, могу да говоре само о тачки дневног реда. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

Да обавестим посланике да ми пронађу где у овом делу седнице...

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Не може повреда Пословника.

Не, не, само то, пошто сте викали на мене малопре и тражили да заједничким напорима нађемо како се одвија...

Немојте викати, неукусно је стварно. Читав дан предлагачи допуне дневног реда стварно вређају и уопште не говоре о предлозима закона које су предложили. И сада кад је узвраћено повредом Пословника, сад је бог зна каква галама.

(Радослав Милојичић: Имам право на повреду Пословника.)

Пронађите ме, ви сте стручњак...

Немојте да вичете на мене! Па на шта ово личи? Стварно свашта могу да трпим. Прошле недеље сам физички малтретирана, сад вичете на мене. Па како то изгледа тај однос према председнику и председавајућем? Овог у историји парламента није било.

Значи, или ћемо да предлажемо дневни ред, да радимо овако како је започето, или ћемо да направимо поново хаос.

Не можете да вређате...

Немојте ми показивати шта да радим.

Или ћемо да се вратимо на образлагање допуне дневног реда и да говоримо о материји која је предложена или ћемо да пређемо на опште увреде. Немојте да мислите да неко ко даје кворум стварно мора то да ради и да слуша увреде читав дан – да је неко лопов, да је овакав, да је онакав, да је криминалац итд. До једне границе може да се истрпи, после не.

Одлучите се, има повреде Пословника, нема повреде Пословника, да важи за све.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не могу да верујем заиста, али...

Овде говоримо о изменама и допунама Закона о Војсци. Слажем се са претходним говорником, коме нисте имали право да дате реплику, да је нешто у овој држави жалосно. Жалосно је све оно, а пре свега Војска, чега се дотакне СНС.

Предложили смо измене и допуне 18 чланова Закона о Војсци. И на овим изменама и допунама су радили еминентни стручњаци из области безбедности и војни стручњаци, и војни генерали.

Уставни основ за доношење овог закона је садржан у одредби члана 97. тачка 4) Устава Републике Србије. Неопходно је, пре свега, усагласити Закон о Војсци и Закон о одбрани. Непојмиво је и нечувено да ми немамо стопостотно усаглашене Закон о одбрани и Закон о Војсци у 2017. години у држави Србији.

Шта је спорно у овим изменама и допунама које ми предлажемо? Српска напредна странка, људи, па ви сте успели Војску да упропастите. То никада никоме није пошло за руком, то је просто немогуће. Променили сте пет министара одбране за шест година и сваки министар је лошији од свог претходника.

Осамдесет посто припадника Војске Србије, то је поражавајући податак, има зараду мању од просечне зараде у Србији. Седамдесет два посто припадника Војске Србије који су напустили Војску у 2016. години је то учинило на лични захтев.

Војска је некада била институција са највећим поверењем грађана у њу. Сада сте Војску ви, Вулин и Вучић, довели да буде институција из које војници беже. Седамдесет два посто припадника Војске је побегло из

Војске; то је урадило на лични захтев. Седамдесет посто цивила у Војсци Србије има зараду око 22.000 динара. Објасните ми да ли неко може да живи у Србији са 22.000 динара.

Имате штрајк војске, имате штрајк полиције, имате штрајк просветних радника. Упропастили сте Србију. Ако је за вајду, па доста је више. Пустите грађане Србије да дигну главу, да могу да живе од свог рада. Чак и они које ви запослите имају плату од 18.000 динара...

(Председник: Хајмо сад о изменама и допунама Закона о Војсци Србије, без митинга, молим.)

Са 18.000 динара сте на ивици егзистенције. Па живите ви од 18.000 динара. Једини којима је боље у Србији су чланови и функционери СНС-а.

(Председник: Забрањено је директно обраћање посланицима, у складу са Пословником.)

Не знам зашто се ви мени тако обраћате, али то говори о вама а не о нама који образлажемо ове законе.

(Председник: Не знам како да вам се обраћам.)

Али грађани Србије, војници, полицајци и радници виде шта ви желите да урадите, али нас нећете ућуткати.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је. Трибина ће бити сигурно у изборним кампањама, а овде, молим вас, нешто о предлозима закона, ако можете. Ако не можете, боже мој.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о средњем образовању и васпитању.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у скупштинску процедуру сам дао два предлога измене закона, о средњем образовању и основном образовању, са циљем да предупредимо све присутније вршњачко насиље у нашим основним и средњим школама.

Сведоци сте да је пре неколико дана у основној школи у Аранђеловцу девојчица била практично жртва вршњачког насиља и сви ми као грађани Србије смо били запрепашћени чињеницом да су њени другари из одељења онако поступили према њој.

Оно што ми морамо као држава да радимо, то је да превентивно приступимо овом проблему, који је све присутнији у Србији. На основу података Уницефа неки облик школског насиља претрпело је две трећине деце у Србији. Најугроженија су деца из сиромашних породица и ометена у развоју, као и ромска деца и деца избеглих лица. На мети су и изузетно надарени ђаци. Сваки четврти ђак каже да у његовој школи има ученика којих се плаши јер би могли да га малтретирају. Све анкете говоре да само 6% основаца и 23% средњошколаца у Србији никада није искусило насиље. Ово су подаци Уницефа, који су алармантни, који говоре о једном великом проблему који се дешава у нашим школама.

Нажалост, управе школа, директори школа, разредне старешине, учитељи некако су се повукли и не желе да уђу у решавање проблема. Када осете да у њиховом разреду постоји проблем, морају да крену са превентивним мерама против насилника и да заштите жртву. У неким ситуацијама деца су јако немилосрдна, као што смо видели на оном снимку који је био на интернету, из Аранђеловца. Апел је да превентивно, увођењем мера едукације и рада са младим људима направимо да први час у месецу, то је и предлог закона, да први час сваког месеца буде са разредним старешином о толеранцији међу вршњацима, да сваки проблем који се детектује у разреду мора да буде разложен на том разредном часу и да се види зашто неко има проблем.

Постоји неко ко не види, постоје деца која слабије чују, постоје деца која имају шећерну болест, постоје деца која слабије ходају, која имају неки деформитет стопала или екстремитета, али поента је да друг не сме бити мета и поента је измене овог закона и допуне овог члана закона који сам ја предложио кроз овај законски предлог да превентивно делујемо да нам се не дешавају овакве страшне сцене које смо видели у Аранђеловцу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о основном образовању и васпитању.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, ово је наставак онога што сам претходно причао о насиљу које се дешава у нашим школама и које се јавља у различитим облицима.

Вербално насиље је свакако најприсутније у виду исмевања, називања погрдним именима, ругања, вређања, добацавања. Није неопходно наглашавати како су деца у основним школама у почетним разредима осетљива када се одвоје од породице, када крену у једну нову средину као што су основне школе, како реагују када их одређена деца овако малтретирају.

Оно што је такође присутно је физичко насиље, које подразумева ударање, гурање, отимање и уништавање ствари. Оно је у годинама иза било карактеристично за дечаке, међутим, све је присутније насиље и међу девојчицама.

Поента је, као што сам навео и у претходном јављању, да се ради са том децом – ја као лекар увек дајем акценат превентиви; много је лакше превентивно деловати на неки проблем, на неку болест, него ући у процес лечења – увођењем едукације младих, да радимо са децом у основним и средњим школама, да кампања буде да друг није мета. Друг не сме никад бити мета.

Кад смо ми били у основним школама – ја сам нека старија генерација, средовечна, са 50 година – ми смо делили ужину, имали смо децу и ромске националности у одељењу, ми смо делили ужину са њима, играли смо се заједно са свом децом. Шта се то десило? Постоји проблем у

школама где разредне старешине, где директори школа једноставно не желе да уђу у решавање проблема.

Долазим из Ниша, где је један дечак извршио самоубиство након нереаговања школске управе. Нереаговања управе школе, нереаговања разредног старешине тог дечака који је трпео насиље. То су фрапантне чињенице. То је присутно у многим школама, ево и у овој школи у Аранђеловцу. Насиље над том девојчицом се јавило недељу или десет дана пре објављивања снимка на друштвеним мрежама. Шта је урадио тај директор када се јавило то насиље? Ништа. Ћутао је, мислећи да ће се насиље зауставити.

Насиље се никад неће зауставити само. Морамо да као држава реагујемо, да радимо са децом, да им објаснимо да друг не може никада бити мета за насиље над дечаком или над девојчицом, да морамо да делимо заједничке вредности, да објаснимо деци да другу који слабије чује, слабије види морамо да помогнемо да лакше реши домаћи задатак, да му помогнемо како да научи своју лекцију и, ако нема новац, да поделимо ужину са њим. То је нешто што је красило неке генерације када сам ја био у основној и средњој школи. Ја се надам и верујем да држава има начина да реагује и да спречи сваки вид насиља, јер је фрапантно када видите у медијима, на друштвеним мрежама да се насиље дешава.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Кривичног законика.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, поштоване колегинице и колеге народни посланици, предлог измене Кривичног законика подносим у трећем сазиву Скупштине Србије. У три сазива Парламента молим за особе оболеле од ХИВ-а.

Ми смо 1. децембра, када је Светски дан оболелих од ХИВ-а, сви спремни да причамо да смо жељни да се солидарисемо са оболелима од ХИВ-а. Национално удружење оболелих од сиде, од ХИВ-а, замолило ме је да у Парламенту кажем да су дискриминисани једним чланом Кривичног законика. То је члан 250. Кривичног законика.

Овај члан, када је писан Кривични законик, пре 20 или 30 година, када је тај члан и доношен, тада је сида била нова заразна болест, од које су се људи плашили јер се није знао начин настанка и ширења болести. Сада могу као лекар да кажем да се ХИВ са развојем фармацеутске терапије, медицинског третмана, држи под контролом и он уопште није тако опасан као што је раније био нити толико опасан по живот пацијената.

Предлогом овог закона тражимо да се члан 250. Кривичног законика брише, зато што су оболели од сиде из групе заразних болести која се третира у члану 249. излучени и стављени посебно, на стуб срама, у члану 250. Зашто неко сматра да су ови људи, који су већ тешко болесни,

који се боре за живот, обавезни да се боре и против администрације, која их законски дискриминише? Члан 250. их изводи из групе заразних болести, а све остале заразне болести третира члан 249. Кривичног законика.

Апел је да Министарство правде... Ако се данас и не усвоји ово, ја апелујем на министарку да сагледа овај апел – није ово апел Душана Милисављевића, ово је апел Националног удружења оболелих од ХИВ-а – да се овај члан 250. Кривичног законика брише и да се њихова болест стави у групу заразних болести у члану 249, где су и остале болести, као што је хепатитис Б, као што је хепатитис Ц, и да на овај начин покажемо солидарност према оболелима од ХИВ-а, а не да толеришемо да их, поред баријера у главама људи, чак додатно дискриминише и Кривични законик у члану 250.

Ја вас позивам да гласамо за овај предлог, а шаљем и апел ресорној министарки да погледа овај члан 250. Ово није никакво политичко надмудривање него апел оболелих од сиде да не буду дискриминисани издвајањем из члана 249. и буду жигосани као посебно обољење у члану 250. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о здравственом осигурању.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, поштоване колегинице и колеге, предлог овог закона је да се тражи обавезно законско регулисање мерења слуха код беба.

Сад кад ви мене чујете, шта сад овај доктор тражи у Парламенту?, тражим да законом обавежемо све наше гинеколошке установе, клинике, да измере слух трећег до петог дана од рођења бебе. Многи лекари ће вам рећи – ми смо сиромашни као земља, као економија, болнице су нам празне, немамо овога или онога. Овог пута смо, кажем вам, успешном акцијом компаније *Ringier Axel Springer*, уз подршку „Хумане Србије“, уз покровитељство и подршку Министарства здравља успели сви заједно да опремимо сва породилишта у Србији апаратима за мерење слуха код беба.

Шаљем апел и грађанима Србије и младим родитељима који добију дете да траже, када изводе дете из гинеколошких клиника, из породилишта, да је породилиште обавезно да им измери слух, а вас као посланике молим да наметнемо, пошто су сад сва породилишта опремљена овим апаратима, да то буде законска обавеза, јер сам добио податак да се у неким породилиштима тај скрининг слуха не ради.

Ја се сада борим као лекар и као политичар који има шансу да каже да неко не ради скрининг иако има апарате. Ко је тај коме је „Хумана Србија“ дала могућност да ради са најсофистициранијим апаратом у породилишту који не уради проверу слуха код бебе? Грађанима кажем да сва породилишта имају апарате, да пријавите породилиште где вам нису

урадили проверу слуха код бебе, а вас као колеге молим да ово наметнемо као обавезу, да не буде да се мени шаљу поруке из неких мањих средина, из градова, где се мајке и очеви јављају да им у породилишту нису радили проверу слуха.

Велики је проблем када дете изађе из породилишта а не зна се да не чује. Неразвијањем слуха дете не може да развије говор. Када дете има већ две или три године када родитељ примети да нема комуникацију са њим, много је тежа рехабилитација и повратак говора и слуха него када у породилишту детектујете трећег до петог дана да дете не чује и кренете на време са медицинским третманом. Апел је да трећи до пети дан максимално од рођења детета, бебе, слух буде проверен у породилиштима. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, колегинице и колеге народни посланици, ви сте сведоци да ја у Народној скупштини углавном, откада сам народни посланик, заступам интересе болесних, социјално угрожених и не улазим у неке друге сегменте законодавства.

Предлог закона који сам урадио и предложио Парламенту је да кривично дело нелегално стечене имовине не може застарити. То је предлог закона који је код неких мојих пријатеља изазвао чуђење, као – откуд сада ти предлажеш то? Ја ћу вам рећи да је, након разговора са проф. Чедомиром Чупићем и све већим причама у јавности како нека кривична дела застаревају и како појединци који се баве политиком или неким бизнисом побегну правди, ово један начин како бисмо могли да решимо овај проблем где су грађани изневерени, тј. где су грађани претрпели највећу штету зато што је неко... Практично, грађани су обесхрабрани када виде да неко може да избегне законску одговорност.

Сматрам да најзначајнији антикорупцијски потенцијал сваког друштва представља управо решеност њихових грађана да живе у слободном и уређеном друштву. Поента је да би се овим предлогом закона послала порука политичарима, и који су на власти и који су у опозицији. Јер све се у животу мења – данас сте горе, сутра сте доле – али доношењем овог закона не би били сигурни појединци који би се огрешили о закон и који би злоупотребили функцију у извршној власти коју су добили као поверење од грађана Србије, а грађани Србије би били сигурни да то кривично дело не би могло застарити.

Неки адвокати су ми рекли – па то је немогуће. Зашто је немогуће? Мислим да је могуће да кривично дело нелегално стечене имовине не сме застарити, па да ли ћемо га испитати сада или за 10 или за 20 година... То кривично дело је, по мени, нека тема која би могла да буде јединствено подржана у Парламенту, да онемогућимо људе који се тренутно налазе на власти да се осете много јаким, зато што ће оваквим једним предлогом

закона размишљати да ће можда једног дана, можда кроз 10 или 20 година, доћи неки други људи у извршну или законодавну власт па испитати порекло његове имовине.

Мислим да је ово предлог закона који би грађани подржали, а на нама је као посланицима да видимо да ли подржавамо овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о раду.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, колегинице и колеге народни посланици, предлог измене Закона о раду.

Овај предлог, као што сам и прошле недеље када смо предлагали законе образложио, дошао је као реакција на један инцидент, један случај који се десио у Нишу, где је радница „Јуре“... Она ми је дала право да кажем и њено име, мада га сви у Србији знају, Виолета Петровић. Жена је у том тренутку када је изгубила посао била болесна и оперисана од карцинома дојке, примала цитостатску терапију. Једноставно, послодавац је решио да јој прекине радни однос. Фрапиран сам тада био као лекар и као народни посланик сам обишао Виолету тог истог дана и неколико дана касније сам кроз један законски предлог наступио овде у Парламенту.

Значи, постављам питање – какво друштво ми то постајемо? Ко су ти људи, у било којој фабрици, који личном капиталу дају предност и зарад свог личног интереса отпуштају жену која је била у процесу лечења од карцинома дојке? Грађани Србије су, нажалост, међу водећим нацијама у Европи по броју оболелих од малигних тумора. Нажалост, по броју смртности од малигних тумора смо међу водећим земљама у ЕУ. И ко су сада ти људи који зарад личне користи дају отказ жени која је у процесу лечења од карцинома дојке?

На срећу, моја суграђанка је победила карцином дојке, али остала је на улици. Предлогом закона се онемогућавају послодавци да у процесу лечења и рехабилитације отпусте радника и да немају права, да држава штити оболеле од рака, да каже – не, не можеш га отпустити, зато што не може нико у Србији бити отпуштен докле год траје његово лечење и докле год траје његова рехабилитација.

Ово није једини случај. Није само Виолета изгубила посао док се лечила од рака. Још неке жене су ми се јављале из Ниша, али су ми се јављали и радници из неких других делова Србије.

Нажалост, стални радни однос се све мање дешава у Србији. Све су више радници запослени на одређено. Ко су ти власници капитала, ко су те газде наших живота које могу неком ко се грчевито бори за живот да дају отказ и да га пуне на улицу?

Могу да вам кажем да се не слажем. Као лекар ћу се борити да ово буде законска заштита наших радника и да нико од послодавца више не да

нема право него да му не падне на памет, да помисли да било кога ко је болестан од рака отпусти а камоли да га стварно отпусти. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о здравственом осигурању.

Изволите.

ДУШАН МИЛИСАВЉЕВИЋ: Поштована председнице, колегинице и колеге народни посланици, прошлог пута за овај предлог закона за који смо гласали малопре и предлог који сада образлажем гласале су и колеге народни посланици који нису из опозиције него из владајућих странака.

Овај предлог закона не бира страначки дрес нити страначку клупу у Скупштини Србије. Болест може закуцати на свачија врата, и управо у борби против неких ствари које нису добре за наше грађане не треба да будемо подељени ко су они а ко смо ми. Ми смо овде посланици који представљају грађане.

Неко се у једном тренутку дрзнуо да отпусти неког нашег грађанина који се бори против рака.

Драго ми је и захваљујем се посланицима који су сада гласали за овај предлог а нису из опозиције него из владајућих странака. Могу вам потврдити да је и у прошлом гласању било добрих посланика и посланици у Скупштини Србије би требало још слободније да наступе када су овакве ствари у питању, ово су ствари које су толико чисте, да спречимо послодавца који се дрзнуо, зарад личног интереса, зарад личног капитала, да отпусти неког. То је нешто што је за мене фрапантно и ја се ту борим без длаке на језику.

Ово више не сме да буде случај у Србији. Не сме да нам се деси више ниједна Виолета Петровић. Нити један власник из Азије, Кине или Америке или Европе који дође овде, стиче капитал и ми то подржавамо, али ако стичеш капитал, мораш да пружиш пристојне услове нашим радницима; када се лече, господине, нећеш имати права да их отпустиш нити имати права да их малтретираш.

Овим предлогом закона предлажем да се радницима оболелим од рака да могућност да 100% приме месечну надокнаду, да њима боловање буде 100% а не 65% као што су остала боловања и надокнаде за боловање.

Као хирург који се бави хирургијом главе и врата говорим да лечење од рака није само оператива и није само отпуст из болнице. Лечење од рака се наставља и када се заврши болнички третман. Тим пацијентима су потребни многи лекови, али и квалитетна храна, која је скупа у Србији. Потребно је пуно витамина, потребно је пуно есенцијалних аминокиселина, потребно је пуно воћа и поврћа које ти грађани морају да унесу.

Неки ће рећи – па чекај, то је дискриминација; зашто њима 100% а многим другим пацијентима који болују од других болести 65%? Па дајте

да дозволимо позитивну дискриминацију. Малигна обољења су најтежа, од ових болести се лако губи живот. Овим предлогом закона бисмо пружили подршку. Овај предлог закона се уклапа и у Националну стратегију Министарства здравља за борбу против карцинома, која је усвојена. Овај предлог даје право...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Душан Милисављевић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о уџбеницима.

Изволите.

ДРАГОЉУБ МИЋУНОВИЋ: Ово што ћу говорити на неки начин понавља оно што сам већ рекао, али са два аспекта. Један је политички, један је друштвени.

Политички је да морамо, ако желимо да уђемо у ЕУ и да будемо уважавана земља, да будемо земља владавине права, што значи да морамо поштовати Устав. У Уставу члан 71. пише да је основно образовање обавезно и бесплатно.

Распитао сам се како је до тога дошло и видео сам да у ствари у Генералној декларацији, која је донета 1948. године приликом оснивања Уједињених нација – чији је оснивач, између осталог, била и ондашња Југославија – стоји овај члан, а то је да је основно образовање бесплатно и обавезно. Затим су педесете године дошли пактови о људским правима и тзв. друга корпа, која говори о образовању и култури.

Све је то ратификовала Југославија. И онај ко није имао све десетке на правном факултету могао би знати такође да је то међународно право које ратификујемо овде аутоматски саставни део нашег законодавства. Тако се и наша ова одредба да је образовање бесплатно и обавезно.

Ако то не поштујемо, онда се бојим да смо се огрешили и о међународно право, о УН, а наравно, да не говорим, о сопствени Устав. Ја ћу инсистирати до краја, где год буде потребно, да се то поштује, јер је то једно универзално право.

Сад долази овај друштвени део, покушај да се помешају социјална питања са политичким питањем па да се онда каже – ми ћемо дати бесплатне уџбенике, али само за оне који су веома сиромашни. А ко ће то одређивати? Нема никакве карте. И с којим правом?

Оно што ова декларација хоће то је да сваком детету, кад напуни шест-седам година и дође у школу, то је његов улазак у јавни живот, као

грађанину а не као сиромашу додељују уџбенике. То је кључно питање зашто сви у нормалним земљама имају своје уџбенике који их чекају кад дођу. То је питање равноправности грађана.

Укидањем тог...

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Поштована председнице, једна од првих мера Владе Републике Србије је била та да консолидује финансије. Ево, пред прагом смо шестог буџета који већина, СНС, треба да представи у овом парламенту и хвалимо се да смо направили тигра од Србије у протеклих пет година, да смо Србију спасили банкрота, да нам никад боље није ишло, да никад више пара у буџету није било, а са друге стране ...

(Марко Атлагић: Тако је.)

Иако колеге с друге стране добацују и вичу: „Тако је“, подсетићу их да су јуче подигли обавезе за паушалне обвезнике, за самосталне занатске радње, између 20 и 30 посто, да ПДВ предузећима у Србији не враћају између шест и осам месеци и да, између осталог, што је тема овог закона, прва од мера која је урађена јесте да су драматично смањена директна давања пољопривредним произвођачима у овој земљи.

Историја директних пољопривредних давања, наслеђе које имамо, европско је наслеђе. Не можете имати конкурентну пољопривредну производњу у Европи у околностима када паори у земљама не само првих земаља ЕУ него земљама које су ушле у ЕУ, као што су Хрватска, Мађарска, Бугарска и Румунија, имају десетоструко веће приходе по хектару од наших паора.

Очекујете да имате конкурентну пољопривреду. То не можете. Или можете, па кажете – даме и господо, нама пољопривреда није циљ, нећемо да се бавимо пољопривредом у овој земљи, правићемо са „Мубадалом“ чипове, правићемо „боинге“, правићемо ко зна какве ствари, „Београде на води“, али нећемо да се бавимо пољопривредом. Међутим, колико се сећам, када смо овде бирали Владу којој је председавао Александар Вучић, од оних шест сати говора три сата је човек причао о пољопривреди. Три сата! Пет министара је прошло у протеклих пет година; резултат тога је да су драматично смањена давања за пољопривреду у протеклих пет година откако СНС има одговорност и води ову државу.

Чули смо од министра Недимовића како само што нису ИПАРД фондови и како ће ИПАРД фондови да замене та средства која су нам неопходна. Да вас подсетим, разлика је драматична између онога што је давала влада Демократске странке паорима и онога што данас имамо. Од

ИПАРД фондова немамо апсолутно ништа. Кажите ми, молим вас, који је то ИПАРД фонд отворен што се тиче пољопривреде. Нити један.

Разговарамо све време о томе, кунете се у пољопривреду, позивате паоре, и сваки пут их преварите. Стићи ће буџет за који дан и у том буџету ће исто тако бити рупа, нула за директна давања у пољопривреди. Ако нам тако, даме и господо, добро иде као што садашњи председник и ви понављате пет година као мантру, онда дајте да те паре преусмеримо, између осталог, у оно значајно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Исто као што понављате да сте спасили Србију од банкрота, тако сте већ 2015. године и законима пре тога, односно првог дана је, још док је Млађан Динкић био у Влади, опсесија постала државно пољопривредно земљиште. Из непознатог разлога слушали смо овде лажи од бивших министара, од оних који се лажно представљају да се баве пољопривредом, како је изменама Закона спасено неко земљиште које је било сакривено и није било у функцији паора на лицитацијама по општинама са фундаменталним законом из 2007. године.

Између осталог, прве две године у којој СНС има одговорност нисмо могли да побегнемо. Отворимо фрижидер, видимо неке Арапе који улазе у „Мубадалу“, у „Београд на води“, у Бачку, Сивац, у „Јадран“ Гајдобра, у неке друге пољопривредне комбинате. Две године су нам се смејали са телевизије, гледали смо их у ложи на Маракани, гледали смо их свуда, од тога се није десило ништа. Осим што смо Арапима поклонили земљиште, узели паорима у Бачкој Паланци, Младенову, Гајдобри и дали непознатој фирми, којој не знамо ни име ни презиме.

Овај закон који је предложен онемогућава такве ствари више. Мантра после две године са арапских бизнисмена се претворила у немачке бизнисмене, па смо онда видели тадашњег председника Владе како сав сретан и раздраган у Шалке арени седи и гледа утакмицу Бундеслиге и најављује највећег фармера на свету. Данас изађе текст, каже – пре две године смо доделили 2.400 хектара „Тенису“. И од тог посла до данас ништа.

Реците ми само један посао, од „Мубадале“, од „Београда на води“, од станова од 300 евра, од Арапа који ће нам наводњавати, правити четири жетве, или пет жетви, како смо слушали овде и слушали од садашњег председника Републике, шта смо то добили осим што смо узели земљу и шансу паорима да лицитирају земљу и дали тајкунима, рођацима, брату, сестри свима осталима.

Реците ми која је добит овог закона. Молим вас да подржите овај закон, да преиспитамо шта су то ефекти. Разумем вашу добру вољу пре неколико година, али сад морамо да сагледамо те ефекте. Ефекти су нула, сем чиста корупција. Имате чланове Парламента који узурпирају државно пољопривредно земљиште, нико им ништа не може. Имате поједине тајкуне блиске странци који узурпирају државно пољопривредно земљиште, нико им ништа не може. Е, то је резултат нашег закона и то је резултат аграрне политике.

Наравно, уз ове законе треба да се усвоји закон који ће бити у процедури о робним резервама. Треба да разговарамо и о пљачки робних резерви, а ви у томе имате пуно искуства. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

Ево, за месец дана ће годину дана откако смо усвајајући буџет и пратеће законе поново продужили ту тзв. привремену забрану запошљавања, која се из године у годину продужава, која није ни привремена нити је забрана запошљавања.

Знате, и тада сам рекла министру финансија да фискална консолидација и да отимање пара од грађана Србије, од наших најстаријих пензионерки и пензионера којима отимате легално стечену имовину и тиме се хвалите да је у буџету мањи дефицит, чињеница да забраните запошљавање и тиме онемогућите да многи системи у овој држави, то су здравство, правосуђе, култура, наука, то су све оне области које су природно усмерене на државу, под један, ти системи трпе, последично трпе некаква права грађана, а ако хоћете, трпе права свих оних грађана и грађанки који због забране запошљавања не могу да се запосле.

А када имате погрешну меру, која је толико погрешна да вам се сваког дана јављају области и људи који дижу свој глас против ове мере, ако нешто још горе може да буде као додатак на погрешну меру, то је да се она не примењује на све. Сваког дана су свих ових година грађани Србије сведоци да она важи за честиту докторку, за младу уметницу, научницу, запослену у науци и култури, али не важи за стотине и десетине хиљада активиста, чланова и симпатизера превасходно СНС-а.

Дакле, не постоји област у овом друштву која не трпи због забране запошљавања. Говорила сам о стању у правосуђу, о чињеници да ми не можемо да запослимо дактилографе због тога што је на снази забрана запошљавања. Тиме, последично, не само да тужилаштво спорије ради, него не могу процеси да трају онолико колико је неопходно потребно да би се правда грађана остварила.

Говорила сам о томе да у Математичкој гимназији, коју је мој колега Балша Божовић данас помињао, имамо чињеницу да нашим најталентованијим ђацима не могу најбољи професори да буду професори, најталентованијим ученицама и ученицима, него технолошки вишкови из других школа који су у тим другим стручним школама или гимназијама проглашени као наставници који не задовољавају све могуће критеријуме; они данас треба да предају нашим најталентованијим ученицима.

Дакле, не постоји област која не трпи због чињенице да ми имамо забрану запошљавања. Некаква дискрециона одлука, некаква комисија у Београду која треба објективно да одлучује да ли да се прекрши, да ли да поступа по изузетку и да се у односу на, не знам, општину Власотинце, запосли неко на забрану запошљавања, свима је врло јасно – и сваког дана нас контактирају грађани – да су то искључиво политички притисци и да то важи за свакога ко нема везу.

Ова мера је погубна и ја вас и овог пута позивам да ставимо на дневни ред и да разговарамо о њој.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима, који је поднела Народној скупштини 19. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Маја Виденовић, жели реч? (Да.)

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Посланица.

Хвала, господине потпредседниче.

Измене Закона о електронским медијима. Са колегиницом Весном Марјановић сам поднела неколико измена чланова који говоре о РЕМ-у, о Регулаторном телу за електронске медије, које је постало некаква реч за коју грађани основано сумњају да заправо не постоји.

Колегиница и ја смо прецизирале у неколико чланова да се све оно што су законске обавезе Регулаторног тела за електронске медије прецизније дефинише, да не постоји никакав простор за злоупотребу и за чињеницу да данас Регулаторно тело, које би требало да је чувар јавног простора, да је чувар онога што га је закон обавезао да ради, да се то не дешава. Прописале смо у неколико чланова обавезу, на врло јасан начин,

која онемогућава изигравање и ругање грађанима, а то је чињеница да РЕМ већ другу годину заредом грађанима не ставља на увид мониторинг у изборној кампањи.

Када то кажем, то није важно само због политичара и некаквих кандидата и због чињенице која се често пребацује да политичари кукају како у овој и оној мери нису заступљени на начин који је потребан. Говорим о грађанима. Знате, уставно право грађана је да буду благовремено, правовремено и објективно информисани. Када ви фаворизујете једну политичку странку или једног човека, када 90% медијског простора има само један човек, једна странка, последично се права грађана на тај начин крше.

Знате, када ми немамо Регулаторно тело за електронске медије које би требало да континуирано прати да ли неко ко је добио националну фреквенцију – која је, све заједно вас подсећам – јавно добро, поштује услове под којима је та фреквенција добијена или у једном тренутку постаје оружје у рукама једног човека, постаје оружје у рукама једне странке, не толерише недопустив говор мржње, етикетања, све оне ствари за које би РЕМ по закону морао да реагује и, уместо да реагује РЕМ...

Када РЕМ ћути, онда један човек, председник Србије, у овом тренутку Александар Вучић, онда једна странка, СНС у овом тренутку, преузима посао РЕМ-а, па имамо изјаве председника Србије Александра Вучића који је незадовољан зато што у једном дневнику на РТС-у није његова изјава била у тренутку када је он проценио да би требало да буде, или на другој телевизији када уместо РЕМ-а председник Вучић мери секунде и изјављује незадовољство због тога што то није најбољи начин.

Значи, када странка уместо институција преузима власт, када странка саучествује у чињеници да се закон крши, када урушавамо институције које данас не раде свој посао, то је нешто што би требало све нас заједно да забрине и зато вас позивам и овај пут да ставите на гласање овај предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 135 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Да.)

Само се пријавите, молим вас.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштовани председавајући, поштована председнице, поштоване колегинице и колеге, полазећи од проблема који сви видимо у Србији, дакле, као и у свету, растуће разлике између најбогатијих и најсиромашнијих и растуће сиромаштво у Србији нас је навело да као Демократска странка а и ја представим предлоге закона који

би ублажили те разлике. Сигурно не би решили до краја све проблеме, јер то није могуће, али ублажили те проблеме. Из тог разлога смо дали и овај Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Дакле, идеја је да они послодавци који боље плаћају своје раднике буду стимулирани тиме што ће њихов порез на добит бити мањи.

Ми у овом тренутку у Србији имамо порез на добит на нивоу 15% линеарно. Наш је циљ да тај ниво пореза остаје за све оне послодавце који исплаћују зараду у распону између 80% и 120% просечне зараде у статистичком региону где тај систем послује. Мислим да то у једном делу може да стимулише послодавце да смањују своје апетите а буду издашнији према својим радницима и тиме повећају њихову мотивацију, а сигурно и њихову продуктивност.

Овај предлог закона подразумева и дестимулативни ниво пореза на добит, који би се повећао на 30% за све оне који исплаћују испод 80% зараде за људе који раде у њиховим фирмама, и стимулацију за све оне који исплаћују преко 150% зараде својим радницима тиме што ће бити свесни да им највише доприносе профиту, а да ће добити онда и нижу стимулативну стопу пореза на добит, од 10%.

Дакле, пошли смо од тога да на овај начин успостављамо веће поверење и већу одговорност послодаваца према својим запосленима, али и смањујемо, сигуран сам, тај јаз. Јер статистика у Србији каже, и потпуно је јасна, када пођемо од података о којима мало говоримо овде а потребно је да чешће говоримо, да је просечна плата у Србији 47.000, да је потрошачка корпа око 69.000-70.000, да је минимална потрошачка корпа 36.000 и да велики број грађана живи испод линије сиромаштва. Још једном да кажем само, граница линије сиромаштва за четворочлану породицу у Србији је 31.500. То је четири и по хиљаде мање од минималне потрошачке корпе.

Овај предлог је покушај да пробамо да тражимо заједно решење и да дебатујемо овде у Скупштини о тим решењима која...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: И ово је један од закона који има за циљ управо борбу против сиромаштва, јер у овом тренутку испод линије сиромаштва је око 8% упошљених грађана Србије. Дакле, 8% је негде око 500.000 грађана Србије и мислим да они заслужују разговор у овом парламенту и покушај да тражимо решења за њихов тренутни статус.

Суштина предлога је да и приход од капитала, или дивиденди, буде део обавеза пореза на доходак грађана.

Детаљније ћу вам објаснити шта је циљ овог закона, а то је укључивање прихода од дивиденди у приходе подложне обрачуна

годишњег пореза на доходак грађана и стварање услова за повећање прилива и наплате јавних прихода на основу пореза на доходак физичких лица. Дакле, намера је да се смање социјалне разлике, али и да се смање тензије у друштву, јер јасно је да је то процес који се свакако убрзава, да богати постају богатији а сиромашнији постају све сиромашнији.

Шта би то значило? Овако би се приход од дивиденди опорезовао у три нивоа. Прво као добит правног лица, 15% у овом тренутку, а ја сам предложио у овом претходном предлогу закона да имамо три нивоа добити за стимулацију правих послодаваца и оних који стимулишу зараде својих упошљених, а да као дивиденде при исплати имају оптерећења још 15%, што би у коначном значило да би кумулативни ефекат оваквог опорезивања био 35–39%, у односу на досадашњих 28%.

Мислим да је то пре свега однос према приносу на капитал и приносу на рад. С једне стране нећемо имати напретка и поштовања рада и неких вештина радника који улажу свој рад уколико је тај принос на капитал увек већи, а очигледно је да су стимулисанији власници капитала кроз ниво пореза на добит њихових корпорација или привреде коју воде.

Дакле, идеја је управо та да смањимо те разлике и ја вас позивам да о томе макар разговарамо. Уколико у оваквом облику не прихватате ово решење, мислим да је потребно разговарати о овом сету закона које смо предложили и мислим да од тога не треба бежати, јер сиромаштво у Србији неће нестати уколико ми забијамо главу у песак.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: И ово је покушај да се оваквим законима допринесе пре свега праведнијој социјалној расподели али и праведнијој регионалној расподели. Мислим да је ово тема која треба да иде у сусрет и будућем, надам се, усвајању закона о пореклу имовине.

Овде смо предложили да се у члану 58. овог закона додаје став 2, који гласи – подзаконским актом се формира посебан организациони део у Пореској управи, са посебно обученим кадровима који би, у сарадњи са осталим државним органима, МУП-ом, Катастром, Народном банком Србије, Управом царине, Централним регистром хартија од вредности, АПР-ом, Управом за трезор, Управом за спречавање прања новца, вршио обраду поднетих пријава као проверу обвезника који нису поднели пријаву. Дакле, основна је идеја да се изврши ефикасније упоређивање имовине физичких лица са њиховим пријављеним приходима.

Ја сам и прошли пут предлажући ову измену закона говорио о нашем искуству у Парламенту. Дакле, није логично да ми као посланици, или многи посланици који седе од 1990. године до, рецимо, 2010. године у

овим клупама, знамо колике су плате посланика, знамо колике су плате биле деведесетих година, колике су биле 1993. године, у износу од пет марака тадашњих, у противвредности, или десет марака, па су расле, ево сада, до неких око 700 евра, у противвредности. Значи, у просеку за ових 20 година та плата посланика није износила више од 500 евра просечно.

Народни посланик који је седео у овим клупама 20 година, значи 240 месеци, са просечном платом од 500 евра могао је да заради 120.000 евра укупно за 20 година. Дакле, да није ништа трошио, не би могао да има станове, не би могао да има аутомобиле, не би могао да има викендице или многе друге ствари које грађани Србије не могу себи да приуште.

Дакле, отворен је позив да се провери, управо и укрсти, постојећа имовина свих посланика који у клупама седе од 1990. године до данас, да се види какве су њихове пореске пријаве и колико су пореза платили овој држави и да ли се оне могу укрстити са имовином коју су пријавили овој држави. Ту ће се најједноставније видети где су извори тих прихода и да ли су ти исти, не само посланици него и чланови Владе и сви други људи на јавним функцијама, били поштени према својој држави и искрени према грађанима Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

ГОРАН ЋИРИЋ: На почетку сам рекао – циљ и предлагање ових закона је, пре свега, праведнија социјална расподела у Србији и праведнија регионална расподела.

Овде смо били сведоци и сигурно имамо извештај и Фискалног савета који говори о стању финансија у локалним самоуправама, тамо где се одвија реалан и конкретан живот. Када говоримо о стању, пре свега највећих градова, у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу, чули смо од људи из Фискалног савета да су неки од тих градова у неодрживом финансијском стању, да су неки пред банкротом и да великим делом могу да угрозе и укупну стабилност финансија читаве Републике Србије.

Чули смо и од многих посланика који су данас образлагали своје предлоге да је доношење закона у протеклих пет година донело око осам до девет милијарди мање прихода локалним самоуправама у односу на оно што су имале 2012. године.

Наш је циљ да учинимо праведнијом ту расподелу. Када погледате ову мапу зарада, која у ствари одсликава статус појединих делова Србије, појединих области, видите да само четири области у Србији имају просечну плату изнад просечне плате у читавој Републици Србији. Овим тамноплавим су обележене београдска област, јужнобанатска област, јужнобачка област и борска област. Сви остали су – од западнобачке области, сремске, пиротске, пчињске, јабланичке, топличке, рашке – испод

просека у примањима у Републици Србији. То говори о тој неравномерној расподели у Републици Србији.

На који начин можемо да исправимо, макар делом, ту грешку? Овај предлог закона у ствари говори о томе на који начин може да се допринос свих грађана кроз учешће у финансирању јавних служби, јавних предузећа на нивоу Републике Србије подели у пропорционалном односу у односу на број становника за поједине градове. Ми смо предложили да се порез од зарада не везује само за територију у којој грађани живе, јер су ту у предности највећи урбани центри, него да се тај приход из зарада, из војске, полиције, здравства, електродистрибуције и великих јавних система дели у пропорционалном односу за све локалне самоуправе у односу на то колики број грађана имају.

Тиме бисмо, јер смо израчунали, допринели са око триста милиона евра на годишњем нивоу. У подели би то значило 43 евра по становнику, а то значи за град или општину од 10.000 становника 430.000 евра, што би помогло изградњи школских физкултурних сала, обданишта, поправљању здравствених центара и оних области које су најбитније за локалну самоуправу.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање ваш предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ово је један од најједноставнијих предлога закона и волео бих да о томе заиста разговарамо у Скупштини. Толико је логично да не могу да верујем да не можемо да прихватимо ту заједничку одговорност да смо гласали за такав закон и да нисмо прихватили амандман који смо предложили у тренутку када се усвајао Закон о Народној банци Србије.

Овај предлог подразумева да се из тог закона обрише члан 86б, који гласи – гувернер, вицегувернери, директор Управе за надзор и други запослени у НБС не одговарају за штету која настане у обављању послова Народне банке Србије, осим ако се докаже да нису поступали у доброј вери.

Дакле, то су једини људи у Србији који су изузети од одговорности, од ове врсте одговорности, за вођење било ког система у Србији.

Ово је један од најважнијих система, који контролише рад пословних банака, који контролише рад осигурања и замислите да смо их ми аболирали од било какве одговорности, јер доказати да је неко направио евентуалну штету за пословање овог система, а тиме и за читаву државу, треба доказати да је то радио у лошој вери. На који начин било који суд може да доказује добру или лошу веру?

Једноставно, треба усвојити овај закон, јер ја могу да говорим управо о последицама доношења оваквог закона и онога што смо ми овде у Скупштини подржали.

Ево, сведоци смо да се ових дана пише о БИА, која је присутна у Комерцијалној банци. То је једна од две банке у којој Република Србија има свој капитал – поред Банке Поштанска штедионица то је и Комерцијална банка и ја сам сигуран да свако од нас жели да штити интерес и вредност капитала Републике Србије у тим банкама. Шта онда значи истраживање БИА, која после неколико година испитивања, ево, наговештава да је ту било великих проблема, да је било проневера. То треба, наравно, доказати, али ја само говорим о ономе што видим у тим медијским извештајима.

Каква је одговорност Народне банке за надзор над пословањем тих банака које имају и државни капитал у структури свог капитала? Дакле, наша је одговорност да штитимо вредност капитала Републике Србије, а нећемо је штитити ако имамо људе ослобођене од било какве одговорности у једном тако важном систему.

И то није, наравно, једини пример. Слушали смо и о случају Таково осигурање и мислим да је пуно таквих примера... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Овај предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине смо поднели 13. априла 2017. године. Потписало га је 33 посланика опозиције и из одговорности према њима ја ћу као њихов представник прочитати део овог образложења:

Суспензијом рада Народне скупштине за време председничке кампање Маја Гојковић је грубо нарушила достојанство, умањила значај Народне скупштине и грубо прекршила Устав Републике Србије. Народна скупштина је највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији.

Председница Народне скупштине је прекршила чл. 2, 3. и 4, којима се, између осталог, прописује да сувереност потиче од грађана, који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника, као и да ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана и да је владавина права основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима и да се однос три гране власти заснива на равнотежи и међусобној контроли.

Дакле, Маја Гојковић је дозволила извршној власти, у том тренутку председнику Владе Републике Србије Александру Вучићу, да диктира динамику рада преко средстава јавног информисања, заказује и отказује седнице, одређује паузе у њеном раду и тиме подредила Народну скупштину вољи једног човека.

Такође, оно што је изузетно важно, председница Народне скупштине је повредила и члан 104. и 106. Устава, члан 19. Закона о Народној скупштини, као и члан 27. Пословника Народне скупштине, којима се дефинише надлежност председника Народне скупштине, чиме је довела до блокаде рада Народне скупштине за време и после изборне кампање за избор председника Републике. Оценом да Скупштина за време кампање неће радити зарад стабилности, Маја Гојковић је потврдила да Скупштину сматра извором нестабилности.

Дакле, ја не могу да се сложим да је Скупштина Републике Србије, представника грађана у овом дому, нешто што је извор нестабилности.

Из дана у дан, из заседања у заседање, па и данас, ми се уверавамо управо у различит однос и приступ пре свега посланицима опозиције у односу на посланике позиције. Ево, данашњи пример заседања управо говори о томе. Опозиција предлаже више од 100 предлога закона. Не би било потребе за нервозу ни са ваше ни са ове стране да смо за ових пет година усвојили макар десетину предлога опозиције, тако логичних закона... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – 11 посланика, против – нико, уздржан – нико, није гласало 136 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о забрани манифестација неонацистичких или фашистичких организација и удружења и забрани употребе неонацистичких или фашистичких симбола и обележја.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Овом изменом и допуном закона коју предлажем у односу на закон који сте и сами прочитали тражим да се заправо допуни члан 5. овог закона, који би истицање фашистичких и неонацистичких симбола, односно организовање фашистичких и неонацистичких манифестација сматрао кажњивим, сматрао погрешним и штетним не само у односу на националне мањине, како то тренутно стоји у овом закону, и не само у односу на цркве и верске заједнице, како то такође тренутно стоји у овом закону, већ и у односу на комплетну популацију ЛГБТ заједнице.

Сматрам да је време, поштоване колеге посланичке већине, да ово препознате и у закону. Није довољно да се председница Владе са појединим министрима само појави на овогодишњем Прајду, на пример, и није довољно да се само фотографише и да то буде вест у неком периоду на насловницама дневних новина шаљући заправо тиме поруку неким другима а не унутрашњости Србије.

Нама је важно оно што се одлучује у Републици Србији, а то су закони Републике Србије и време је да се такође и у законима Републике Србије мржња, симболи и сви пориви неонациста и фашиста или

манифестација нацистичких и фашистичких кажњавају и када су уперени према ЛГБТ заједници.

Упркос чињеници да је, на пример, шеф посланичке групе већине, Александар Мартиновић, нескривено и у овом парламенту говорио врло понижавајуће о ЛГБТ заједници, и то у присуству тада министарке а сада премијерке... Врло се добро сећамо сви како му је председница Народне скупштине суфлирала да престане да се тако односи и говори о ЛГБТ заједници уз опаску: „Немој, Ана је ту.“

Апелујем и на председницу Народне скупштине да објасни својим колегама да је време да се препозна у закону управо оно што ја предлажем.

Немојте се, колеге, бојати и плашити да будете на страни људских права и живота. То није ништа опасно, није ништа штетно, није ништа болно. Ми сви заједно треба да будемо на страни људских права, нарочито оних којима су та права угрожена.

Апелујем још једном да се бар стави у расправу овај предлог за измену и допуну закона. Све и да ви интервенишете додатним подизањем нивоа обзирности према ЛГБТ заједници, али хајте, охрабрите се и покажите да стојите иза европских вредности и људских права.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Кривичног законика.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Овим предлогом за измену Кривичног законика ја тражим заправо да се у Кривичном закону препозна као кажњиво негирање геноцида и ратних злочина од стране свих судова који се овом тематиком и проблематиком баве, и то нарочито када је реч о пресудама које се односе на ратне злочине и геноцид почињен у наше име.

Наиме, када је прошле године ова посланичка већина мењала Кривични законик и први пут препознала, што је деловало у том тренутку као нешто позитивно, да ће убудуће бити кажњиво негирање ратних злочина и геноцида, кажем, то је само наизглед деловало као нешто обећавајуће. Међутим, када боље погледате тај нови члан закона, ви видите заправо комплетно наличје ове власти, ви видите комплетно лицемерје ове власти, зато што је по овом члану кажњиво само оно што се дешавало у име неких других или у односу на неке друге жртве а не у односу на починиоце који су то чинили у наше име или, штавише, у односу на наше жртве.

Дакле, по Кривичном закону Републике Србије кажњиво је негирање геноцида у Руанди, али није кажњиво негирање геноцида које је почињено у наше име.

Ја сам овде у неколико наврата оптуживана од посланика већине за геноцидне намере када сам тражила да се у закону препозна ћирилично-

латиничко писмо. Ви се фрљате нечим што је толико тешка и озбиљна ствар као што је геноцид а нисте у стању да се суочите са њим и да препознате да геноцид није питање броја, да ли је жртава било сто или сто хиљада, него је питање намере да се неки народ истреби, да нестане, и самом чињеницом, а ми имамо снимке који сведоче о томе у Хашком суду, да су грађани Сребренице или који су тамо били окупљени одвајани на мушке и женске. Дакле, ту је та геноцидна намера у суштини.

(Народни посланици у сали гласно негодују.)

Молим вас да узмете у обзир овај предлог, да отворимо расправу на ову тему, да се суочимо са прошлошћу, са злочинима и са геноцидом који је почињен у наше име. Не треба се тога стидети, треба имати храбрости суочити се, како не бисмо дочекали сутра да војни министар Вулин и Ратка Младића доведе да предаје нашим војним питомцима на Војној академији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о играма на срећу.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ово је један од закона који спада у те тзв. неполитичке законе. Предлажем га већ годину и по дана. Намера ове измене Закона о играма на срећу је врло једноставна а прекопотребна, а то је да се сви буџетски приходи од игара на срећу, дакле приходи од кладионица, коцкарница, покер-апарата, преусмере у већем обиму за лечење стања и обољења која се не могу успешно лечити у Републици Србији.

Невероватно ми је, поражавајуће, да ниједан посланик већине годину и по дана није био у стању да притисне дугме „за“ или да подржи друге своје колеге да ову измену и допуну закона ставимо на дневни ред и да, побогу, деци и нашим суграђанима који не могу да се лече успешно у Републици Србији, онако како закон и каже, повећамо буџет за лечење њихових стања и обољења ван наше државе где је то могуће. И то не тако што ћемо – већ преусмеравамо средства од игара на срећу, понављам – од кладионица, покер-апарата, коцкарница итд.

Па има ли заиста икога у овој сали ко има толико савести да не подржи да се буџетски приходи од коцкарница, покер-апарата и кладионица не преусмере у већем обиму за лечење деце и наших суграђана који не могу успешно да се лече у Републици Србији?

Нећу искористити све време, остаје ми још минут и по, зато што заиста овакав мук на овакву иницијативу не завређује ниједно додатно образложење.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Мариника Тепић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице.

Ово је такође један од закона чију измену и допуну предлажем већ готово више од годину дана, а њоме тражим да се заправо четири и по милијарде врати општинама и градовима које је централна републичка власт отела из њихових буџета још прошле године. И то им је отела од најсигурнијег прихода, од најсигурнијег прихода који имају општине и градови у Републици Србији, а то је део пореза на лични доходак. Значи, да би се напунила републичка каса, оштећене су општине и градови.

И то не само они приходи или онај новац који припада грађанима који су чланови Српске напредне странке. Свима је познато, сви знају, јавна је тајна да у општинама и градовима, у локалним самоуправама, у локалним управама постоји особа, као и у јавним предузећима, која сваког месеца када стигне зарада узима део те зараде оним запосленима који су чланови Српске напредне странке. Или, рекетира их од њихове зараде, зато што су их запослили.

То није било довољно, него сте онда узели приход од свих грађана, и који нису чланови СНС-а а који пуне локалне буџете од својих зарада, јер сте узели баш тај најсигурнији део, односно део од пореза на зараде.

Није, такође, било довољно што политички комесари СНС-а терају градоначелнике и председнике општина да потписују нелегално извршење буџета, за који ће они одговарати а не ти политички комесари ваше партије, да празне буџет супротно закону, да доводе до банкротства општине и градове на средини текуће буџетске године. И то није било довољно, него сте морали да узмете још четири и по милијарде од свих грађана, свих пореских обвезника, и од оних, наравно, који нису чланови Српске напредне странке.

Дакле, апелујем на колеге да, без обзира на то што су градоначелници и председници општина углавном или претежно њихови чланови, размисле да је страшно то што чините вашим, да кажем, локалним лидерима власти. Ви их држите на кратком повоцу држећи их под финансијском контролом и у зависности јер знате да би вам се отели уколико тако не би било и знате да би вам сутра окренули леђа и осветили се и рекли све на шта их притискате и уцењујете.

Вратите новац општинама и градовима. Пустите људе да раде свој посао и отворите ову тему у Парламенту.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Ја бих, пре свега, замолила колеге посланике из владајуће коалиције, нигде у Пословнику не пише да треба да одбију сваки предлог закона опозиције.

Бавила сам се Законом о водама. Воде потпадају под природне ресурсе и ја вас молим да о природним ресурсима – води, земљишту, шумама, ваздуху – размишљате као о својој дедовини. Ако будете размишљали као о својој дедовини, онда ћемо доћи до заједничких размишљања и позитивно ћете реаговати на овај закон.

Закон о водама који је овај скупштински сазив усвојио 2016. године новембра месеца је један лош закон и ваља га поправити.

Пре свега, према процени Европске уније, рок за испуњење обавеза из области вода је 2041. година и за спровођење свих мера које су неопходне да би стање у водопривреди довело до задовољавајућег нивоа потребно је осам милијарди евра. То заиста нису мала средства. Подсетићу да за све што се односи на заштиту животне средине треба 12, а за воду осам милијарди евра.

Поразни показатељ нашег домаћинског односа према водама су, пошто вода увек нешто носи а кажу и памти, поплаве 2014. године.

Ја бих заиста молила посланике још једном да размисле о водама као о дедовини и онда им неће бити потпуно нормално да се Ракитска река, која се налази у заштићеном парку природе, оптерети хипотеком и као таква упише у катастар. Зашто је оптерећена хипотеком? Оптерећена је хипотеком ради личне користи оних који на њој и на осталим бујичним токовима граде мале, мини-електране и уништавају потпуно водотоке, уцевљујући их и не остављајући у водотоцима чак ни биолошки минимум.

Још једном вас молим, колеге посланици, размишљајте о водама и о свим природним ресурсима као о својој дедовини и доћи ћемо до потпуно задовољавајућег третмана у овим областима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге посланици, идемо ка отварању Поглавља 27, које се односи на заштиту животне средине, и све и да га отворимо једнога дана, дуг је пут пред Србијом да се оно и затвори.

Према процени ЕУ, рок за испуњење обавеза из ове области је 2031. година, односно 2041. година у области вода. То је такође поразни показатељ наше небриге према животној средини.

Република Србија је у циљу отварања Поглавља 27. потписала низ протокола, конвенција. Међутим, имплементација свега тога је, пре свега у законодавству а и даље на терену, минорна.

Измене закона које предлажем се пре свега односе на обезбеђење услова за примену Европске конвенције о пределу. И даље вас молим да размишљате о природним ресурсима, јер овде се ради о свим природним ресурсима, као о својој дедовини, и цитираћу шта по тој конвенцији значи предео: Предео означава одређено подручје онако како га људи виде и доживљавају, чији је карактер резултат деловања и интеракције природних или људских фактора. Предео је везан за све аспекте нашег живота и зато не можемо и не треба да га игноришемо.

Сама конвенција подразумева заштиту природних и културних предела и требало би да се нађе како у овом закону тако и у Закону о културним добрима. Међутим, Министарство је дало негативно мишљење о овом предлогу закона који сам предложила, не зато што је закон лош, него зато што не може исти појам да се нађе у два закона. То први пут чујем, да у матичном закону не треба да се нађе појам „предео“, а ми смо потписали Конвенцију о заштити предела.

Како ћемо заштитити предео, како ћемо заштитити природне ресурсе, односно како ћемо заштитити ту дедовину о којој причам, ако чак ни у законодавству немамо као појам дефинисан предео? Причамо о одрживом развоју, отворили смо ново министарство, а нисмо неке основне ствари дефинисали и зато вас молим, колеге посланици, да још једном размислите и да гласате за овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о становању и одржавању зграда.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући и колеге посланици, Закон о становању и одржавању зграда који је овај скупштински сазив усвојио крајем 2016. године је заправо један веома штетан закон по грађане Србије и бројне су неправде тим законом учињене грађанима Србије. То су неправде везане за одржавање зграда, неправде везане за заштићене станаре, неправде везане за социјално становање, односно чувени фантомски члан 78, радни назив је Савамата или „Београд на води“.

Фантомски члан 78 зашто је назван „Београдом на води“? Зато што је он у ствари пример како та матрица функционише. Ту је озакоњен поступак спровођења личног интереса као интереса од јавног значаја.

Матрица по којој се то дешава је следећа: прогласи се лични интерес за интерес од јавног значаја, изабере се најатрактивнија локација у граду са најскупљим градским грађевинским земљиштем, донесе се лекс специјалис, исправе се урбанистички планови, иселе се станари из својих домова, поруше се ти објекти, без обзира на то да ли су били у процесу озакоњења или не, и то без доношења решења о рушењу, а власницима порушених објеката се стамбено питање реши привремено на пет година.

Ово је заправо пилот-пројекат; мислим да ће се тако дешавати све овакве нелегалне процедуре у Србији и требало би доста да обратите пажњу на ове неправилности. Данас се све то дешава у Београду, сутра ће се дешавати у вашем граду, доћи ћете у сличне ситуације и сетићете се „Београда на води“, који је заправо испао један неуспешан пројекат.

Колико схватам, „Београд на води“ је бацио струку низ воду и вероватно ће због тога постати братски град са Атлантидом, те вас зато још једном молим, драги посланици, колеге, да гласате за овај закон и да станемо на пут свим нелегалним активностима овога типа у Србији и у вашим градовима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Посланица Соња Павловић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о проценитељима непокретности.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Заиста не знам шта се дешава са Министарством образовања, али оно своје надлежности даје другим министарствима. Даје их Привредној комори, видели смо у дуалном образовању, даје их и осталим министарствима, а у овом случају даје их Министарству финансија, које, изгледа, има амбицију да постане матично министарство свих министарстава.

Зашто би обуку проценитеља непокретности са неким кратким курсом радило Министарство финансија? Заиста сматрам да образовање још увек има своје министарство и да оно треба да врши обуку проценитеља непокретности или од стране Министарства образовања акредитована високошколска установа из области грађевинске или архитектонске струке.

Сматрам да не треба игнорисати формално образовање. Треба поштовати професије – ја сам велики поштовалац професија – као и праксу из области процене непокретности.

У стечајном поступку процену непокретности треба да обавља судски вештак за област грађевинарства с обзиром на то да се ради о пословима за које је задужено Министарство правде, а судски вештаци су признати стручњаци од стране овог министарства. Апсурдно је да све остале процене у стечајном поступку обављају судски вештаци, а само грађевинске објекте проценитељи који могу бити било које струке ако су завршили тромесечни курс за проценитеља код неизоставног Министарства финансија.

Поштоване колеге, сматрам да је неопходно у области непокретности испоштовати формална образовања, као и надлежности министарстава, односно Министарства образовања и Министарства правде, те вас из тог разлога позивам да гласате за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Александра Чабраја предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о културним добрима

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Маја ове године поднела сам предлог да се усвоје измене Закона о културним добрима. Није ми нимало драго што могу да кажем да мислим да је у међувремену постало веома очигледно, мада је то већ дуже време јасно, да су овакве измене неопходне. Јако ми је жао што уопште ретко чујемо о култури, о културним добрима у овој Скупштини, али ево ја се трудим са оним минималним временом које ми је овде додељено да то мало исправим, колико-толико.

Желела бих да вас подсетим на то да је српска културна баштина свакодневно угрожена, да свакодневно имамо... Заиста не морам да наводим примере угрожавања српске културне баштине, сигурна сам да их сви знате и не желим да вас подсећам на то, али бих желела да вас подсетим на то да је овај закон, са неким незнатним изменама, усвојен још 1994. године. Ако сада погледамо ситуацију да овде свакодневно усвајамо нове законе из најразличитијих области, из чињенице да овај закон није промењен и да није донесен нови закон из ове области оволико дуго јасно је колика је брига српске државе за културу.

Многе моје колеге су се већ позивале на један цитат који се приписује Черчилу. Није сасвим сигурно да га је он рекао, али чак и ако није, мислим да би требало ми то да знамо и да се држимо тога – уколико бисмо изгубили битку за очување културне баштине, ми више не бисмо имали шта да бранимо у овој држави. Јер практично не бисмо имали, можда не државу, али идентитет народа и државе заснива се на култури, мислим да то сви културни људи знају.

Ја ћу сада искористити још једну прилику да вас подсетим, прво, на чињеницу да, упркос свакодневном уништавању културне баштине у Србији, заиста не знам ни један једини пример да је било ко одговарао за уништавање културне баштине у нашој држави. Ја вас молим да ме подсетите ако знате за макар један једини пример.

Такође ћу да вас подсетим на то да ја овим предлогом тражим само да ставимо на дневни ред измене Закона о културним добрима. То не значи да ћемо ми усвојити ове измене, али би то могло да значи, ако бисте гласали за овај мој предлог, да бисмо можда први пут у овом сазиву заиста проговорили о култури, о културној баштини, о културним добрима Србије која су и те како угрожена. Заиста верујем да нико од вас нема разлога да се не заложи за очување културне баштине и заиста вас искрено молим да прихватите овај мој предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Поштовани посланици, молим вас да, пре утврђивања дневног реда, утврдимо кворум.

Констатујем да је у сали присутан 131 народни посланик.

Народни посланик Владимир Орлић је предложио да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о медицинским средствима, Предлогу закона о допунама Закона о здравственој документацији и евиденцијама у области здравства и Предлогу закона о потврђивању Финансијског уговора Клинички центри/Ц између Републике Србије и Европске инвестиционе банке.

Да ли посланик Орлић жели реч? (Не.)

Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 132, против – пет, уздржаних – нема, нису гласала два народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог.

Пошто смо се изјаснили о предлозима за стављање на дневни ред седнице аката по хитном поступку, допунама дневног реда и о предлогу за спајање расправе, стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање: за – 132, против – двоје, уздржаних – нема, није гласало пет народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила дневни ред Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, у целини.

Дневни ред:

1. Предлог закона о медицинским средствима, који је поднела Влада;
2. Предлог закона о допунама Закона о здравственој документацији и евиденцијама у области здравства, који је поднела Влада;
3. Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора Клинички центри/Ц између Републике Србије и Европске инвестиционе банке, који је поднела Влада и
4. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова Одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Српска радикална странка.

Молим службу да за сутра припреми пречишћен текст дневног реда. Завршили смо за данас. Настављамо сутра у 10.00 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 18.10 часова.)